

2,50
euros

EL

Any XLIII



Núm. 3958

NOU



PERIÒDIC
INDEPENDENT
D'OSONA I
EL RIPOLLÈS

Amb 'El 9 Magazin'

Dijous, 30 d'abril de 2020

646 079 023

Un retorn a la normalitat per fases

(Pàgines 2 a 12, editorial i a les seccions d'Economia, Cultura, Esports i El Calaix)

Crítiques des d'Osona i el Ripollès perquè s'utilitzi el límit provincial per fer una desescalada gradual



ALBERT LLIMOS

► Els ingressats al CHV baixen del centenar per primer cop en un mes

► Salut xifra en 235 el nombre de morts a Osona per coronavirus i 8 al Ripollès

► El senyal dels telèfons mòbils permet comprovar el descens de desplaçaments

► Les perruqueries obriran a partir de dilluns amb reserva prèvia i mesures encara inconcretes

► Entrevista a Gerard Figueras: "L'activitat esportiva d'aquest estiu no s'hauria de prohibir"

Tornen els mercats setmanals

Amb estrictes mesures de seguretat i després de cinc setmanes, Vic, com altres municipis d'Osona i el Ripollès, va

recuperar dimarts el mercat de la plaça. Hi havia només una dotzena de parades, de productes d'alimentació i higiene, i

va ser l'assaig pel mercat d'aquest dissabte. Hi haurà una trentena de parades i diumenge es farà també el del Remei.

(Pàgina 13)



La Guàrdia Civil denuncia uns abocaments a la pedrera de Seva

(Pàgina 14)



Olost anuncia que no donarà permisos per fer els accessos a la benziner de Sant Martí d'Albars

(Pàgines 16 i 17)



Identifiquen 81 anys després la víctima més jove dels bombardejos feixistes sobre Vic

(Pàgina 27)



Suspenen la recerca del veí de Vic desaparegut al riu Gurri fins que baixi el cabal

(Pàgina 29)



L'aragonesa Costa Foods lloga les naus d'Incar Foods, de Roda, que està en concurs de creditors

L'anunci, aquest dimarts, del pla de desescalada del govern espanyol per fases i per províncies per tornar a la que anomenen "la nova normalitat" ha desconcertat el món local. Consideren que s'hauria de tenir en compte la densitat de població o almenys fer-ho per àrees bàsiques de salut o per comarques. Espinelves, Viladrau i Vidrà, d'Osona, són de la província de Girona però en moltes qüestions com la salut depenen de Barcelona.

Crítiques des d'Osona i el Ripollès al desconfinament per províncies

Consideren que s'hauria de tenir en compte la densitat de població de cada municipi

Menys de 100 ingressats per Covid-19 a Osona i només tres al Ripollès

Vic/Ripoll/Moià

G. Freixa / G. Rico

L'anunci del govern espanyol d'un pla de desescalada que es farà per províncies i en quatre fases per tornar a la "nova normalitat" ha deixat desconcertats molts dels representants del món local a Osona, el Ripollès i el Moianès. La unitat territorial seran les províncies i en general des del territori consideren que s'hauria de tenir en compte la densitat de població. Segons el president del Consell Comarcal d'Osona, Joan Carles Rodríguez (ERC), "tothom sap que la província no és una unitat territorial vàlida" i afegeix que "de fet, fins i tot dins de cada comarca tenim realitats diferents: no és el mateix una ciutat com Vic o Manlleu que un poble com Sora o Sobremunt". El seu homòleg ripollès, Joaquim Colomer (JxCat), coincideix en el mateix i afegeix que s'haurien de tenir en compte "dos indicadors clars: els casos que hi ha hagut a cada municipi i la massificació o la densitat de persones, unes dades que pot trobar tothom". Així, insisteix que és diferent "el centre de Girona, que pobles com Campelles o Llanars". Utilitzar el criteri de les províncies "és nefast", diu Rodríguez, i "aplicar-ho de manera uniforme a aquest territori demostra que no toquen de peus a terra". Considera que "s'hauria de poder adaptar a la realitat de cada comarca, i fins i tot de cada municipi".

En la mateixa línia s'expressava l'alcalde de Moià, Dionís Guiterras (ERC), a través de Twitter: "Als que diuen defensar un model territorial a base de províncies els dic que no coneixen gens el territori, desconfinar en base a aquesta unitat és de curt de mires". L'alcalde de Molló, Pep Coma (JxCat), també deia en la mateixa xarxa social que fer el desconfinament per comunitats autònomes, províncies o fins i tot per regions sanitàries "és igual d'absurd" i insistia que "com més petita sigui la unitat més s'adaptarà l'estra-

D'aixecar la mà a obrir el 'micro'

Amb tres filles en tres etapes escolars diferents, l'adaptació de la família Pagès Ausió a una nova realitat educativa està sent bona

Tona

G.F.

Tot i que totes les informacions vinculades amb el món de l'ensenyament ja apuntaven cap aquesta direcció, la presentació del pla de desescalada del govern espanyol ho va confirmar: no hi haurà retorn als centres d'ensenyament fins al setembre. Així doncs, el curs finalitzarà a distància, un escenari al qual ja s'han adaptat amb més o menys dificultat la majoria de pares, mares infants i joves. A Tona, a casa la família Pagès Ausió el fet d'haver d'acabar el curs de manera digital ha afectat les tres germanes, cadascuna d'elles en una etapa d'ensenyament diferent: la Bruna, a segon de Batxillerat; l'Arola, a tercer de Secundària, i la Queralt, a quart de Primària. "Veiem bé la decisió. Primer, com a mesura de prevenció a nivell de salut, i en segon lloc perquè ja havien fet dos trimestres i tenim la sensació que en aquest tercer estan avançant més o menys igual però d'una manera diferent i interessant. Tot s'enfoca per projectes educatius i a través de les noves



Lídia Ausió i Claudi Pagès, amb les seves tres filles

tecnologies", explica el pare, Claudi Pagès. En el dia a dia de la família, "l'edat de totes tres i el fet que s'hagin pogut centrar en la seva feina de l'escola d'una manera autònoma m'ha permès treballar des de casa sense problema", diu la mare, Lídia Ausió.

Pel que fa a les tres germanes, la Bruna, que finalitza segon de Batxillerat, explica que l'accés a la universitat "serà com el d'altres anys, només que haurem endarrerit les dates de l'examen i tindrem més opcions de tema per escollir i demostrar que hem assolit el temari". El que trobaran a faltar totes tres és el caliu

de la classe: "Va bé perquè et pots organitzar la feina i el dia com vols, però es perd el fet de participar i debatre amb la resta de companys", explica l'Arola, mentre que la Queralt hi coincideix: "Trobo a faltar estar en una classe tots junts i poder parlar amb els companys sense haver d'engegar el micròfon de la videotrucada".

En el que coincideixen tots cinc és en el fet que el curs acabi al juny tal com passa cada any: "A l'estiu els anirà bé desconnectar. Ara bé, també dependrà del que es pugui fer i què no. Si no es pot anar a la piscina o amb amics o a fer activitats, es pot fer llarg".

tègia de desconfinament a la realitat territorial i socioeconòmica".

En la divisió provincial afectaria d'una manera paradoxal tres municipis d'Osona que formen part de la província de Girona: Espinelves, Viladrau i Vidrà. Tots tres depenen en la majoria d'aspectes, com els sanitaris, d'Osona, és a dir, la seva àrea bàsica de salut de referència és a Santa Eugènia en els dos primers casos, i a Sant Quirze pel que fa a Vidrà, i l'hospital, el de Vic. Per exemple, en cas que no coincideixi amb el dia que un metge va als seus pobles o els caps de setmana,

han d'anar a la província del costat per visitar-se. L'alcalde de Vidrà, Josep Anglada (JpV), diu que "ens quedarem en una posició una mica estanyada" i "si a Girona donen més llibertat abans, cap on tirarem si sempre anem a la banda de Barcelona?", és a dir, cap als altres municipis del Bisaura. Noemí Bastias (IV), alcaldessa de Viladrau, diu que "la major part de la gent té tirada a anar a Vic" i que "no han tingut en compte els pobles que estem a cavall de dues províncies". L'alcalde d'Espinelves, Joan Manuel Claveria (ERC), apuntava que "es dona la paradoxa que

podria anar a la Jonquera però no a Sant Sadurní" que és el poble del costat. Comparteix amb la resta que "la província és molt artificial". Claveria ho veu com "un afany de l'Estat, la unitat més petita de poder que té, i centralitza controlant províncies, si no és això, no veig el motiu".

El pla estarà comandat pel Ministeri de Sanitat. Cada fase tindrà una durada mínima de dues setmanes de manera que es podria arribar a la nova normalitat a finals de juny. Aquest dissabte ja es podrà sortir a fer esport però la fase zero es començarà a

Vic/Ripoll

EL 9 NOU

Feia més d'un mes que la xifra d'ingressats per Covid-19 al Consorci Hospitalari de Vic (CHV) era superior a 100, però aquest dimarts, el darrer dia que l'ens va actualitzar les dades, el nombre va baixar d'aquesta barrera. Ara hi ha 92 persones ingressades entre l'Hospital Universitari de Vic, l'Hospital Sant Jaume de Manlleu i el pavelló Vic Salut. Pel que fa al nombre de morts el CHV en comptabilitza 95. Fa uns dies que la Generalitat té en compte totes les morts, incloses les que han tingut lloc en domicilis, residències i també les dels hospitals. Així, després de la creació d'un mapa amb la mortalitat per comarques, s'ha conegut que fins aquest dimecres a Osona han estat 235 els morts per coronavirus. Pel que fa als nous contagis, segons el CHV la xifra s'ha incrementat en 16 persones, també per l'augment de tests, i s'ha passat dels 826 de diumenge a 842. D'altres se n'han donat 361.

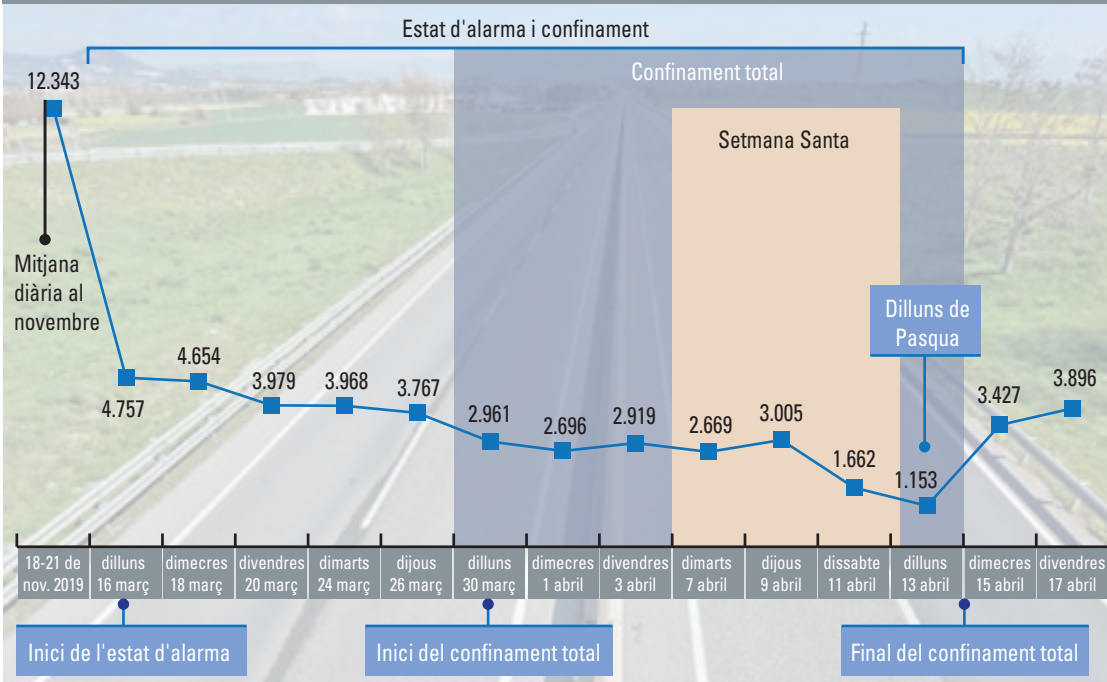
Al Ripollès, segons dades d'aquest dimecres, només hi ha 3 persones ingressades positives en Covid-19 a l'Hospital de Campdevànol -ara no comptabilitzen les que tenen símptomes-. En aquest cas, la xifra de morts del mapa, en total 8, coincideix amb la que facilita a diari l'hospital. S'hi han diagnosticat 113 positius i s'han donat d'alta 60 pacients.

aplicar dilluns amb l'obertura de locals amb cita prèvia, com perruqueries, restaurants que ofereixin menjar per emportar o els entrenaments d'esportistes professionals i entrenament bàsic de les lligues professionals. Més endavant, en la fase 1, per exemple, podrien obrir petits comerços, les terrasses amb un 30% d'aforament o llocs de culte amb el mateix 30%. En la fase 2 obririen restaurants, cines i teatre amb aforament limitat a un terç o algunes escoles amb alumnes que els seus pares treballen fora. A la fase la 3, s'ampliaria l'activitat comercial.

L'estudi del posicionament dels mòbils demostra el descens en els desplaçaments a Osona

La mobilitat d'entrada a Vic es va reduir fins a un 82% durant el període de confinament total

Mobilitat en temps de confinament a Vic (Persones que arriben cada dia a Vic)



	Sortides 16 - 26 març	Sortides 28 març 13 abril
Vic	-52,11%	-72,49%
Manlleu	-58,43%	-76,53%
Torelló	-60,89%	-75,71%
Centelles	-67,55%	-78,82%
Voltreganès	-44,64%	-57,71%
Roda de Ter	-63,83%	-74,40%

	Entrades 16 - 26 març	Entrades 28 març 13 abril
Vic	-69,90%	-81,80%
Manlleu	-54,10%	-72,00%
Torelló	-46,90%	-60,90%
Centelles	-58,50%	-67,60%
Voltreganès	11,00%	-22,10%
Roda de Ter	-30,70%	-44,40%

ment", explica Álamo.

L'anàlisi de la mobilitat a Osona posa especialment en relleu els municipis que reben més gent a treballar i els que en canvi tenen un dèficit de llocs de treball respecte a la població ocupada. "A Vic hi ha excedent de llocs de feina, però Manlleu i Roda són casos força evidents de més sortides que entrades". En aquests dos últims casos durant la fase de confinament total els moviments de sortida es van reduir en gairebé un 75%.

El descens de les xifres va ser molt ràpid, però tot sembla augurar que la recuperació "serà molt més lenta. Crec que costarà de recuperar el mateix nivell que hi havia perquè el teletreball seguirà en força casos i molts ERTO també", afirma Álamo. Un altre dels factors

L'augment dels ERTO, l'atur i el teletreball han ajudat a frenar la mobilitat

La recuperació fins als nivells que hi havia abans "serà molt més lenta"

que pot alentir el retorn a la nova normalitat –com ja s'ha batejat l'etapa postconfinament– és el fet que els nens no tinguin escola. "Amb qui es quedaran els nens? Com es farà la conciliació laboral?", es pregunta Álamo, que reconeix que "el panorama és incert i no se'n parla gaire, d'aquest tema". Les escoles admetran nens de fins a 6 anys, però "ho haurien de fer com a mínim fins als 12", opina.

Vic

Arnau Jaumira

L'estat d'alarma i el posterior confinament total –amb el permís retribuït recuperable– van ajudar a frenar l'avanç de la pandèmia de la Covid-19. Les xifres de mobilitat demostren ara que la mesura va aconseguir frenar gairebé en sec el trànsit de persones que entraven i sortien dels principals municipis d'Osona i per tant bona part de l'activitat laboral.

Vic abans de la pandèmia cada dia de mitjana rebia l'entrada de 12.343 persones. Majoritàriament treballadors que venien d'altres punts de la comarca i també de les comarques veïnes. També persones que venien a com-

prar o que almenys passaven dues hores a Vic en horari laborable. Les xifres aquests dies han caigut en picat. Amb l'inici de l'estat d'alarma moltes empreses van començar a parar i d'altres van optar pel teletreball.

Les dades de l'Institut Nacional d'Estadística (INE) a partir del posicionament dels telèfons mòbils evidència el descens de desplaçaments. Durant les primeres dues setmanes, amb un confinament parcial, les persones que arribaven a Vic ja s'havien reduït en un 69,90% amb 8.500 persones menys entrant a Vic.

En les dues setmanes següents, les de confinament total, la caiguda encara va ser més dràstica i la mobilitat

d'entrada a Vic es va reduir en un 81,80%. El dilluns de Pasqua només 1.153 perso-

Un estudi que controla milions de mòbils

Vic L'estudi de l'INE continua el que es va iniciar al novembre quan va generar molta polèmica pel seguiment que es feia dels mòbils amb les dades que cedeixen Movistar, Orange i Vodafone. La triangulació de les antenes de cobertura permet saber on es troba cada mòbil, que es tracta de forma anònima i agregada.

nes –de les 12.343 que ho feien habitualment– van entrar a Vic.

Les xifres no menteixen i demostren que "es va respectar força el confinament. El descens de les xifres mitjanes són impactants", explica Sandra Álamo, de l'Observatori Socioeconòmic d'Osona. "És la suma de diferents factors. D'una banda, els ERTO que s'han anat fent a Osona, també l'augment de l'atur de molts llocs temporals i el teletreball que han pogut implantar moltes empreses". A aquests factors també s'hi han de sumar els canvis d'horaris. "Hi havia gent que segurament feia un doble viatge per anar a dinar i ara en canvi fa jornada intensiva per estalviar-se un desplaça-

BOSCH

Consultoria jurídica, fiscal i laboral

Serveis Laboral, Comptable i fiscal, Jurídic-laboral, Jurídic, Civil, Penal i Mercantil

C. Ramon de Terrades, 6 · baixos 08500 Vic T 93 881 49 70 info@consultoriabosch.com www.consultoriabosch.com

Respira de compres al Ripollès

uier UNIO INTERSECTORIAL EMPRESARIAL DEL RIPOLLÈS

Sorpreu-la el dia de la mare

Descobreix tots els productes pel dia de la mare a: www.respiradecompresalripolles.com

T'HO PORTEM A CASA!

Preu especial per entregues a domicili a tot el Ripollès

A primera línia

L'Hospital Universitari de la Santa Creu, especialitzat en les persones més fràgils, encara atén 63 pacients amb Covid-19

Vic

Txell Vilamala

Segons dades del Departament de Salut, des de l'inici de la pandèmia s'han detectat 2.885 casos positius de Covid-19 a Osona, la qual cosa situa la comarca entre les més afectades de Catalunya. En aquest context, l'Hospital Universitari de Vic és el que ha atès més pacients infectats pel SARS-CoV-2, però també n'han acollit tant l'Hospital Sant Jaume de Manlleu com el de la Santa Creu. Aquest últim, especialista en persones grans, fràgils i amb malalties cròniques, ha vist com el seu model organitzatiu i d'atenció al malalt s'alterava bruscament. I és que més enllà del quadre clínic, en circumstàncies normals prima la cura del pacient en totes les seves facetes, atorgant un paper essencial a la família al llarg del procés d'hospitalització. "Abans érem un hospital totalment obert", destaca el

doctor Jordi Roca, que n'és el director gerent, "ara hem restringit les visites i permetem l'accés només en determinades situacions, sobretot casos de malaltia avançada i final de vida".

A través d'aquest reportatge, EL 9 NOU retrata l'actual dia a dia a dins del centre hospitalari, on encara hi ha ingressades 63 persones amb Covid-19, mentre que 26 han rebut l'alta i 49 no han pogut superar la malaltia. Les dades de les últimes setmanes, que certifiquen un alentiment de contagis, obren la porta a començar a recuperar l'activitat habitual després d'un mes i mig molt dur que ha requerit ajustar els torns de treball dels professionals per minimitzar el risc de contagi, reorganitzar l'equip humà a fi de donar suport als pacients en absència dels seus familiars i, entre d'altres, reforçar la transmissió d'informació per via telefònica i telemàtica.



“La gran angoixa dels pacients és no veure la família”

Les terapeutes ocupacionals i fisioterapeutes temporalment han assumit altres rols

Vic

T.V.

La feina de Marta Sayol i Anna Noguera és de les que ha passat per la centrifugadora a causa de la Covid-19. El divendres 20 de març van marxar de l'Hospital Universitari de la Santa Creu com a fisioterapeuta i terapeuta ocupacional i quan hi van tornar, al cap de dos dies, es van trobar un escenari completament diferent del que trepitgen des de fa 21 i 10 anys. Era la segona setmana que a Osona la xifra de positius es multiplicava exponencialment, i el centre va començar a atendre pacients afectats pel virus. "Vam passar de ser un hospital rehabilitador i cuidador a prioritzar les necessitats bàsiques", apunta

Noguera. El gimnàs on Sayol acostumava a passar la major part del dia va quedar tancat, no hi havia malalts amb qui Noguera pogués treballar les rutines de llevar-se, dutxar-se... I tant l'una com l'altra van veure com es reinventava el seu dia a dia i passaven a treballar colze a colze amb el personal de planta, peixent els pacients, ajudant-los a aixecar-se del llit a la cadira o donant un cop de mà amb les higiènes. "Els primers dies nosaltres mateixes estàvem en estat de xoc", explica Sayol, però "encara era pitjor pels pacients: amb els EPI no ens coneixen, no sabien per què de cop entràvem disfressades a la seva habitació, preguntaven com és que no anaven al gimnàs i, sobretot, on eren les seves famílies".

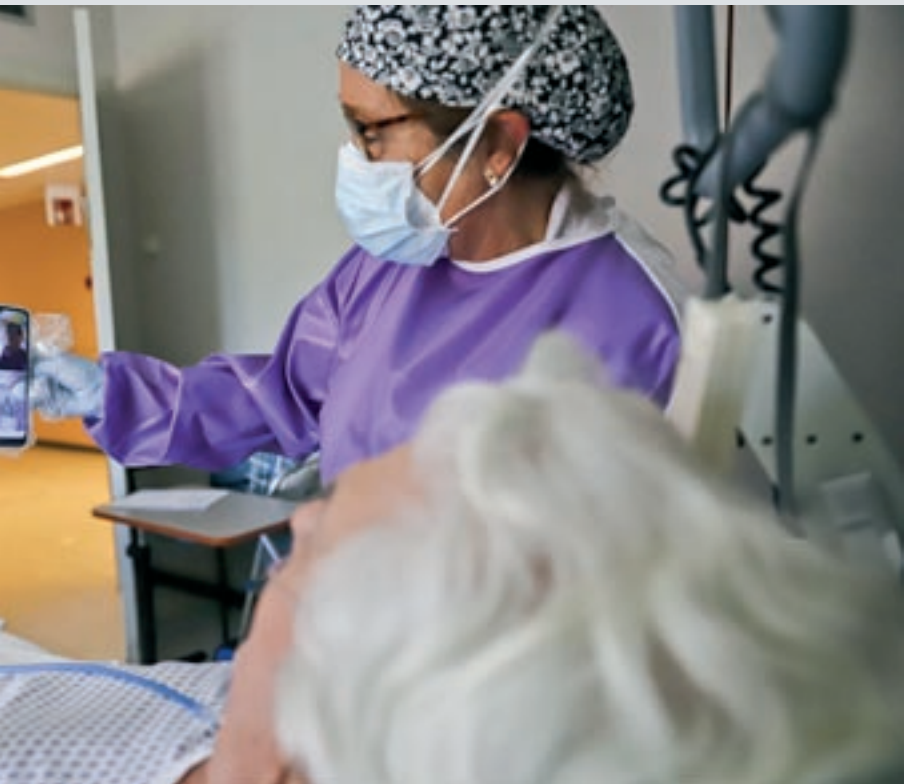


Sayol i Noguera, amb els EPI. A la pantalla protectora hi porten el nom per ajudar els pacients a reconèixer-les

Que totes dues coincideixin a explicar això certifica fins a quin punt la Covid-19 ha canviat els rituals d'acompanyament al malalt, un aspecte de la vida als hospitals que normalment assumeixen cuidadors i familiars, però que a causa de les restriccions va recaure en persones com elles. Ajudant-los a menjar o rentar-se, sí, però també en l'aspecte emocional: "Ens trobàvem que picaven el timbre només per xerrar, o que ens demanaven que els agaféssim la mà".

En parlen amb verbs en passat recent perquè, des de fa uns deu dies, totes dues han començat a recuperar els seus rols habituals a dins de l'hospital. Tot i això, espais comunitaris com el gimnàs continuen tancats, de manera que les fisioterapeutes exerceixen individualment a les habitacions perquè els pacients recuperin la mobilitat, l'estat respiratori i la funcionalitat d'abans de la malaltia. En el cas de Noguera, amb qui treballen per tenir tanta autonomia com

sigui possible abans d'anar-se'n a casa o a la residència, sí que el dia a dia comença a assemblar-se al d'abans. Ella, però, no és la mateixa, igual que Sayol i la resta de professionals que han passat les últimes setmanes a primera línia: "Emocionalment tot això costarà de pair. Són moltes coses, també el neguit de contagiar els de casa. Hem après molt i ens hem fet més fortes, però no dormim cap nit sencera malgrat sortir tres vegades més cansades de treballar".



MARC SANYÉ



Cuidar qui més ho necessita

No és gens fàcil, gestionar les emocions quan treballes amb persones dependents, i molt menys en temps de la Covid-19. Sense familiars que puguin entrar a veure els pacients, els sanitaris de l'Hospital Universitari de la Santa Creu són les úniques persones amb qui tenen contacte. Això es tradueix en una feina psicològica molt important per part seva. Entrem a l'habitació d'en Jesús, malalt de Covid-19, que fa dies que no pot veure la família. Una trucada. Una trucada ho és tot, perquè pot saludar els seus. "Com estàs? Què feu?". Gràcies a aquestes persones que els cuiden, no només curen, aquest contacte tan necessari per als malalts és possible. **Marc Sanyé**

"Quan tot això s'acabi, tenim moltes abraçades pendents"

Treballadores socials sanitàries, el nexa entre la vida a dins i a fora de l'hospital

Vic

T.V. *Crisi i pèrdua* són dues paraules que *a priori* evoquen situacions no desitjades i difícils de gestionar, moments que preferiríem esborrar de la nostra vida i que malauradament acostumen a ser habituals dins del cosmos d'un hospital. Al de la Santa Creu de Vic, Imma Serra i Assumpta Guiteras tenen encomanada la missió d'intentar aplanar el camí: són treballadores socials sanitàries i la seva feina consisteix a acompanyar pacients i familiars en el procés d'acceptar i bastir una nova rutina després d'una pèrdua de salut, autonomia o fins i tot la mort. "Sempre treballem amb la crisi", expliquen, però "el que ha passat

les últimes setmanes emocionalment ha estat molt dur". Es refereixen a afrontar una situació completament nova, les defuncions, el contagi de companys i companyes, però en la seva experiència particular sobretot el contacte amb les famílies. I és que a causa de les mesures d'aïllament, elles s'han convertit en el nexa d'unió entre la vida a dins i fora de l'hospital: "Quan un malalt ingressava a urgències o l'anava a buscar l'ambulància ja no el podia acompanyar ningú. Com a societat no estem gens acostumats a aquesta situació i nosaltres hem vetllat perquè estiguessin informats sobre la seva situació, què els volia transmetre i calmar l'angoixa de no poder ser físicament amb ell". A la pràctica això



ALBERT LLIMÓS

Serra i Guiteras, aquest dimarts al matí a la porta de l'Hospital Universitari de la Santa Creu

s'ha traduït en setmanes de parlar moltes hores per telèfon i, a diferència del que és habitual, amb persones a qui Serra i Guiteras no havien vist mai cara a cara, una prova més de fins a quin punt el coronavirus ha alterat les rutines d'un centre que en circumstàncies normals prima l'atenció integral dels malalts i les seves famílies.

"La nostra feina es basa en el contacte de tu a tu en un hospital amable, obert, en què les treballadores socials anem sen-

se pijama de treball per facilitar la relació, treballar les pors, donar seguretat...", apunta Serra. Guiteras hi afegeix que "al principi va ser dur adaptar-se a un canvi tan brusc", especialment pel fet de renunciar a la comunicació no verbal que transmet una mirada o un somriure. Després de cinc setmanes, l'alentiment dels contagis obre la porta a la possibilitat d'intentar fer marxa enrere en aquest sentit, i "veure famílies amb qui ha sorgit la necessi-

tat de fer-nos l'abraçada que tenim pendent".

També alerten que els propers mesos caldrà gestionar processos de dol traumàtics. A la Santa Creu, quan el desenllaç ha estat una defunció, han fet tot el possible perquè com a mínim una persona es pogués acomiadar del malalt: "Hi ha familiars que han agraït molt entrar a l'habitació i ells mateixos, amb el seu telèfon mòbil, han fet un comiat col·lectiu. La tecnologia ens ha ajudat", conclou Guiteras.

Àlex Garrido va encetar el seu segon mandat com a alcalde de Manlleu el juny del 2019. En aquesta entrevista parla sobre la crisi de la

Covid-19 des del vessant de gestió emocional fins a les ajudes a disposició de la ciutadania o la reformulació de les activitats d'estiu.

“El més complicat és gestionar l'impacte emocional de la crisi”

Entrevista a Àlex Garrido, alcalde de Manlleu (ERC-JfM)

Manlleu

T.V.

En qüestió de mesos han hagut d'afrontar dues circumstàncies inesperades que marcaran el futur de Manlleu: l'anunci del tancament de la planta de Prysmian i la Covid-19.

Desafortunadament estem passant un moment molt complex que, a banda del vessant sanitari, tindrà un gran impacte econòmic i social. És cert que a Manlleu ja veníem d'una sotragada, la notícia del tancament de Prysmian, però també haig de dir que aquesta setmana hem parlat amb un empresari molt interessat a comprar la planta. Això podria aportar una quantitat important de llocs de treball i seria una injecció econòmica i laboral tant per a la ciutat com per a la comarca.

Què és el més complicat d'estar al capdavant de l'Ajuntament ara mateix?

Una crisi com l'actual no l'esperàvem, no ha succeït mai i no tenim exemples on emmirallar-nos. S'han pres les mesures sanitàries pertinents i a Manlleu ja hem fet els primers passos per aplicar-ne d'econòmiques i socials. Tot i això, el més difícil és la gestió dels sentiments de la gent, la por, l'impacte emocional que derivarà del confinament, la malaltia, la pèrdua de llocs de treball...

Hi ha negocis que les últimes setmanes s'hagin donat de baixa d'activitat?

No hem rebut cap comunicació oficial en aquest sentit, i confiem que n'arribin com menys millor. Sí que és cert que a Manlleu, igual que arreu del país, hi ha negocis que han iniciat processos d'ERTO i, per tant, treballadors que temporalment no poden realitzar la seva activitat.

Han obert dues línies de subvencions, una que compta amb 255.000 euros per a empreses i una altra de 120.000 en ajuts a famílies i persones en situació de vulnerabilitat econòmica.

Sí, es poden sol·licitar des d'aquest dijous. Una de les nostres obsessions és que el procés sigui ràpid i que l'Ajuntament pugui efectuar els pagaments al cap de pocs dies.

En el cas de les empreses, però, a la pràctica parlem d'una única subvenció d'entre 300 i 1.000 euros. Vol dir que n'hi haurà prou?

En alguns casos estem convençuts que no, però la capacitat econòmica d'un ajuntament com el de Manlleu també és limitada. Hi

“La prioritat? Atendre les persones i les dificultats socials i econòmiques”

“Els ingressos dels ajuntaments patiran una davallada importantíssima”

“En general la ciutadania de Manlleu ha actuat amb molta maduresa”

havia dues opcions: intentar donar imports més elevats, però arribant a molts menys negocis –pensem que a la ciutat n'hi ha aproximadament 1.200 de susceptibles d'acollir-s'hi–, o limitar les subvencions i donar un cop de mà a tants com sigui possible. Hem optat per la segona, perquè sabem que hi ha pimes, petits comerciants... que ara mateix no disposen d'ingressos i igualment han de pagar la llum o el lloguer.

Aquestes línies de subvencions han cridat l'atenció d'altres municipis.

Ens consta que han rebut peticions d'informació per replicar-les.

Sí. Des de la setmana passada ajuntaments de tot el país, i de demarcacions molt diverses, s'han posat en contacte amb el de Manlleu perquè volien tirar endavant ajuts similars i no trobaven l'encaix legal que ho fes possible. Nosaltres vam ser dels primers, si no els primers, i penso que s'ha fet un treball tècnic-polític molt acurat. Hem actuat ràpid, sent imaginatius i estem encantats d'aportar la nostra feina a altres municipis.

D'on provenen els diners d'aquests ajuts directes?

Una part del romanent de tresoreria es pot dedicar als efectes de la crisi de la Covid-19 i per això vam aprovar una modificació pressupostària. A partir d'ara segurament n'hauré de realitzar moltes més. Ja fa unes setmanes que treballem en la reformulació del Pla d'Actuació Municipal. Ens hem trobat amb una situació excepcional i hem de canviar les prioritats que teníem a l'inici del mandat.

Aquest 2020 preveien equipar un laboratori punter en formació i innovació tecnològica. Tirarà endavant?

Es tracta d'un projecte que depenia d'una subvenció europea, que sembla que ha de sortir en breu. Des que va esclatar aquesta situació hem contactat amb persones expertes en diferents àmbits per determinar com afrontar la crisi i l'impacte de la Covid-19. Un dels temes que s'ha posat sobre la taula és la importància de l'educació, la digitalització i la indústria 4.0. Aquest laboratori hi va encaminat i confiem que no sigui un dels projectes que s'aturi.

Quins preveuen que no es podran portar a terme?

Ara mateix hi havia una necessitat urgent de reubicar l'Escola de Música de Manlleu. No dic que no es faci, però havia de començar pel març i gairebé som al maig.



Àlex Garrido, aquest dimarts al matí a la plaça Fra Bernadí de Manlleu

Veurem si canviem els terminis, ho reformularem... Però en qualsevol cas segur que hauré de renunciar a projectes. La prioritat d'aquest equip de govern és atendre les persones i les dificultats socials i econòmiques que continuaran sorgint els propers mesos.

Caldrà refer el pressupost?

És evident que el que vam elaborar l'any passat, calculant una previsió d'ingressos i despeses, s'haurà de modificar, perquè les despeses pujaran i els ingressos baixaran. Ho estem comprovant ja ara tenint tancades la piscina, les dues escoles bressol municipals... Hi haurà una davallada importantíssima d'ingressos a tots els municipis de Catalunya i hem de tenir diners guardats al calaix per fer front a aquesta situació. Tot i això, també defenso que no podem aturar l'activitat municipal i l'obra pública, perquè acabarem afectant altres sectors on treballa moltíssima gent.

L'enderroc dels pisos de Can Garcia, que comptava amb una partida de gairebé 800.000 euros al projecte de pressupostos de la Generalitat, continua formant part de l'agenda municipal?

En principi sí. Fa deu dies en vam parlar amb responsables de l'Incasòl. Hi ha tres famílies de les quals s'estava gestionant la reubicació. Ara el procés ha quedat aturat, però es reprendrà tan aviat com sigui possible.

Segons els experts, la densitat de població és un dels factors que afavoreix

la propagació del virus. S'ha garantit que la informació sobre mesures d'higiene, confinament... arribés a tota la ciutadania de Manlleu?

Ho hem intentat. A la casa tenim personal del Pla de Gestió de la Diversitat que trepitja el terreny i els barris amb més densitat de població. A nivell general, la gent ha actuat amb molta maduresa i complint el confinament.

Dissabte, arran d'un accident a l'avinguda de Roma, diversos veïns es queixaven de ciutadans al carrer sense complir les mesures de protecció...

Tenim detectades persones incíviques que actuen irresponsablement, fins i tot de forma delictiva, i amb això aquest ajuntament serà molt contundent. El que no podem tolerar és que una situació concreta, i sobre la qual diversos mitjans van informar de manera esbiaixada, afecti la imatge de tota una comunitat i l'estigmatitzi.

En començar l'entrevista explicava que estan en contacte amb una empresa molt interessada en la planta de Prysmian.

Ens consta que n'hi ha diverses que han presentat propostes de compra en ferm, però és cert que des de l'Ajuntament ens hem relacionat especialment amb una. Treballarem tant com calgui per aconseguir que la planta no quedi desocupada. Tenint en compte la situació actual, Manlleu necessita més que mai dinamització econòmica i activitat empresarial.



ALBERT LLIMÓS

Quants llocs de treball crearia?

Gairebé mig miler. Una oportunitat molt important tant per a Manlleu com per a la comarca.

A Catalunya continuem vivint disputes entre els socis de govern a la Generalitat. A Manlleu, on vostès també comparteixen equip amb JxCat, mantenen que l'aliança és sòlida?

No només amb els nostres companys de l'equip de govern. Des del primer moment que va esclatar la crisi vaig comunicar que havíem de fer trobades regulars els 21 regidors i regidores. Ens reunim cada dijous amb l'objectiu d'arribar al màxim consens possible. També tenim clar que per treballar en la reconstrucció del país i la nostra ciutat hem de ser més corresponsables que mai amb la societat civil.

Fa un parell de setmanes, el PSC proposava sis línies d'acció i un pla de xoc que considerava destinar un milió d'euros a afrontar la crisi de la Covid-19. Han recollit el quant?

Estem encantats que el PSC proposi una bateria d'accions que nosaltres, de fet, ja havíem posat sobre la taula

i començat a treballar molt abans. De moment gairebé hem destinat 500.000 euros a l'impacte del coronavirus, i segurament en els propers plens hi haurà més modificacions pressupostàries. No sé si arribarem a un milió, si el superarem... L'Ajuntament també comptarà amb menys ingressos dels previstos i hem de ser-ne conscients. Val la pena escoltar totes les propostes, però ara no toquen

“Treballem en accions de cara a l'estiu. La gent no podrà viatjar”

actituds populistes. La ciutadania ens demana seriositat, col·laboració, cooperació i treball conjunt.

Hi ha alguna altra línia d'ajuts que tinguin previst tirar endavant de forma imminent?

Tot depèn de com es vaig desenvolupant el desconfinament i, sobretot, dels tempos. Estem elaborant un seguit d'accions importants de cara a l'estiu, ja que és de preveure que la ciutadania no podrà viatjar i s'haurà de quedar en

entorns propers al seu lloc de residència. Preparam una proposta que pot suposar una injecció d'optimisme i aportar dinamisme econòmic als nostres comerciants.

Entenc que no només es refereix a la festa major...

La festa major com la teníem concebuda també canviarà: no podrem fer un gran concert, portar l'orquestra Maravella, celebrar la festa del serpent... Però no estem reformulant només això, sinó tot l'estiu. Hem de pensar com el petit comerç i l'activitat econòmica local poden sortir enfortits d'aquesta crisi i del fet que la ciutadania es quedi a Manlleu.

Pot posar algun exemple concret de les propostes que estan treballant?

Ho detallarem més endavant, però entenem que tenim un passeig del Ter fantàstic que es pot convertir, per exemple, en una plaça del Ter. També una plaça immensa que garanteix les mesures de distanciament social i on cada dia podrien passar coses, amb comerços o restaurants convidats. Volem potenciar punts estratègics com aquests, generar-hi activitat i que la gent se senti orgullosa de ser de Manlleu.

A quin sector pertany l'empresa amb la qual estan en contacte?

Com comprendran, és d'hora per revelar-ne el nom o el sector.

PUBLICITAT Serveis

EL 9 NOU
TOTS ELS DILLUNS I DIVENDRES

GUIA MÈDICA PROFESSIONALS DE LA SALUT

FIRA DE LA TRANSHUMÀNCIA 2020
SANTA CREU DE JUTGLAR

ANUL·LADA PER SITUACIÓ EXCEPCIONAL
Ens veiem l'any que ve!

Organitzat: Ajuntament d'Osset
Col·labora: Comarcal de LUÇANES, Diputació de Barcelona

Cuberta Serveis Funeraris, al seu costat.



VIC
Tanatori, crematori i oficines
8 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Jardí del Repòs amb columbaris
Zona vending
C/ Sot dels Pradals, 2 - Vic



MANLLEU
Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans
C/ Castellot, 15 - Manlleu



CENTELLES
Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans
C/ dels Casals, 5 - Centelles



RODA DE TER
Tanatori
2 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Servei de cremació
Aparcament propi
C/ Orient, S/N - Roda de Ter



Tel. 93 883 23 46
cubertaserveisfuneraris.com

“Amb la nova situació fem molt acompanyament emocional”

Alicia Osorio, treballadora familiar de la Mancomunitat La Plana

Taradell

Guillem Rico

Fer visites a domicili era la base de la feina de la taradellenca Alicia Osorio com a treballadora familiar de Serveis Socials Bàsics de la Mancomunitat La Plana. L'estat d'alarma per la pandèmia de coronavirus ha fet que les seves rutines, com les de molts dels treballadors dels serveis socials, hagin hagut de variar i com a conseqüència la forma en què s'atenen les persones usuàries dels serveis. Osorio fa tres anys que va amb una regularitat setmanal o més intensiva, “segons la necessitat”, a casa de diverses persones dels municipis que conformen la Mancomunitat. Atén persones amb qui treballen diferents dificultats socials, ja siguin vinculades a la salut, a qüestions socioeconòmiques, de solitud, de discapacitat, d'infància i organització personal o familiar. L'objectiu final, comenta, és “promoure l'autonomia de la persona o família, prevenir situacions de risc social i afavorir la inserció de la persona amb l'entorn”. Ara, amb la nova situació, “l'urgent ha passat per davant del preventiu”, assegura.

Osorio explica que les visites presencials s'han reduït



Alicia Osorio, treballadora familiar de l'Àrea de Serveis Socials i Ciutadania de la Mancomunitat La Plana

per preservar la seguretat tant de les treballadores com de les persones a qui atenen i, per tant, “el que es pot es fa telefònicament: fem molt acompanyament telemàtic per WhatsApp, videotrucades...”. Osorio assegura que “ara més aviat fem un acompanyament emocional, contenció emocional i orientació” i també moltes tasques vinculades a “l'accés a la cobertura de necessitats bàsiques, com alimentació i medicaments, i seguiment de gent afectada per Covid-19”.

Les visites que fa presencialment, algunes que per determinades qüestions tenen dificultat de fer-ho per via telemàtica, les fa amb mascareta, guants, mantenint les distàncies de seguretat i seguint totes les recomanacions sanitàries, explica. Unes recomanacions que també segueixen els voluntaris de cada municipi que ajuden en les tasques de repartiment de menjar, de fer compres o de portar medicaments, diu.

Osorio explica que ella, i també parla per companys i

companyes de feina, com treballadors i educadors socials, té “molt present el sentiment d'impotència; estem acostumats al tracte molt directe i el telèfon hi posa distància”, aquesta sensació “no la tens tant en el dia a dia habitual si et pots veure i moure”. En aquest sentit troben a faltar aspectes com el llenguatge no verbal a l'hora de comunicar-se amb les persones que acompanyen.

Per altra banda, “tot i que sembla contradictori”, diu la treballadora de la Manco-

munitat, la feina telemàtica ha fet que augmentés el contacte amb algunes famílies i “també tens la sensació d'estar més a prop en alguns casos” i fins i tot “hi ha qui espera la trucada”, comenta que “aquests dies tothom et demana: ‘i tu com estàs?’ i que es donen situacions que emocionen. Osorio explica que “en una altra situació les persones ateses potser tenen la sensació que tu sempre estàs bé, i tots i totes som conscients que tothom té dificultats i notem la comprensió per part de qui atenem”.

La treballadora familiar comenta que s'han generat

“Aquests dies tothom també et demana ‘i tu com estàs?’”

situacions noves que sobretot atenen els educadors i treballadores socials de gent que no era usuària, com autònoms o persones a qui han fet ERTO a causa de l'estat d'alarma. En aquest moment “tots passem a ser més vulnerables i per a alguns la situació ja era de fragilitat”. Osorio apunta que hi ha aspectes que “s'estaven treballant amb èxit, com per exemple en casos d'infants per aconseguir hàbits que amb el confinament hi ha hagut un retrocés”.

Davant de tot plegat, però, remarca que “les persones ens sorprenen” i llegint en positiu constata que “la gent tenim molta capacitat d'adaptar-nos a les noves situacions”.

ha gent afectada pel coronavirus”. Fiol explica que al sud de Bielorrússia hi ha alguns nens que ja no van a l'escola, però que una de les monitores que treballa en una llar d'infants encara hi va. Pel que comenta, diu Fiol, “allà sembla que comença” ara a afectar més la Covid-19.

Aquest any, com en els darrers, només havien de venir infants procedents de Bielorrússia, ja que “ara a Ucraïna no cal visat i poden fer-ho directament les famílies”. Dels 25 que tenien previstos, 18 ja havien vingut altres estius i n'hi havia set de nous. En el cas dels repetidors assumeixen tot el cost del viatge les famílies acollidores i dels nous, l'entitat, i esperen poder recuperar part dels diners. Des d'Osona amb els Nens asseguren que “estem segurs que d'aquesta ens en sortirem i que l'any que ve seguirem, més forts i més units que mai, per ajudar al màxim nombre de nens i nenes que puguem”.

Necessitem VETERINARI/ÀRIA DE CAMP, PER A ANIMALS DE PRODUCCIÓ

Interessats envieu CV a: engel.humperdinck@gmail.com

Anuncieu-vos a la borsa de treball d'EL 9 NOU

Per a més informació truqueu als telèfons 93 889 49 49 (Vic) 93 860 30 20 (Granollers)



Osona amb els Nens ha d'anul·lar per primer cop en 25 anys l'acollida d'afectats per l'explosió de Txernòbil

Aquest estiu estava previst que anessin amb 25 famílies

Vic

G.R.

L'estiu de l'any 1996 diverses famílies d'Osona van acollir per primera vegada nens i nenes d'Ucraïna provinents de la zona afectada per l'explosió de la central nuclear de Txernòbil que s'havia produït 10 anys abans. Des de llavors cada estiu han fet estades diversos infants d'Ucraïna, i també a partir de l'any 2000 d'una zona de Bielorrússia afectada pel mateix incident. Aquest estiu, en què s'havia de fer la 25a estada que organitza l'ONG Osona amb els Nens, però, no

podrà ser a causa de la crisi del coronavirus. Mercè Fiol, membre de l'associació, assegura que “la decisió va ser dura, era difícil i ens sentim impotents”. A través d'una carta que van fer arribar a les famílies, apunten que la decisió “es contradiu precisament amb la nostra finalitat, que és la de fer venir uns infants a fer salut a casa nostra”.

Aquest estiu, el 26 de juliol, havien d'arribar a Osona 25 nens i nenes procedents de Bielorrússia i dues monitores, però “les circumstàncies del nostre país” i també les d'on provenen els

infants juntament amb els “impediments organitzatius, legals, socials i ètics, els han fet prendre la decisió, ja que desconeixen fins quan s'allargarà l'estat d'alarma i a banda que “dificulta” els tràmits de documentació no creuen prudent que vinguin. A banda d'això, comenten, les normes d'evitar desplaçaments entre països en vols aeris i les restriccions de mobilitat “ens fan prendre com una responsabilitat col·lectiva l'anul·lació del viatge”.

Segons Fiol, en parlar amb les monitores “estan espantades perquè a la seva zona hi



Àlex Vila en primer terme servint uns plàtans a una clienta. Només els venedors poden tocar el producte, que està a uns dos metres dels compradors

A Calldetenes, amb controls de temperatura

Calldetenes

T.V. Calldetenes també recuperarà el mercat setmanal aquest diumenge, però amb diverses mesures per evitar el risc de propagació de la Covid-19. Segons el regidor de Comerç, Enric Godó, les parades guardaran distància entre si i hi haurà un únic punt d'accés on una empresa de seguretat prendrà la temperatura tant a venedors com a clients. La xarxa de voluntaris del poble, per la seva banda, distribuirà els compradors amb l'objectiu d'evitar aglomeracions. Caldrà que tothom porti guants i mascareta i es posarà a disposició de la ciutadania gels hidroalcohòlics. Malgrat que habitualment el mercat de Calldetenes compta també amb venda de roba o calçat, de moment només estan autoritzades a participar-hi les parades d'alimentació. "I les reubicarem al carrer Girona, al tram del quiosc, per apartar l'afluència de visitants del CAP i els domicilis particulars", detalla Godó.

Tot i les mesures, diversos veïns s'han manifestat contraris a recuperar el mercat, especialment al centre, i proposen traslladar-lo al polígon. El grup Calldetenes Present i Futur-ERC, que està a l'oposició, ha demanat no reobrir-lo fins a la fi de l'estat d'alarma. Defensen que la "seguretat sanitària" passa "per sobre de tot" i que "les conseqüències negatives poden ser molt més grans que el benefici obtingut". També asseguren que Calldetenes és un dels municipis d'Osona amb més defuncions a causa del virus.

Vic recupera els seus mercats

Dotze parades van tornar a vendre dimarts a la plaça després de cinc setmanes

Vic

V.P. Després de cinc setmanes, Àlex Vila tornava a muntar aquest dimarts la seva parada de fruites i hortalisses al mercat de la plaça Major de Vic. Sense botiga i depenent al cent per cent dels mercats setmanals, han estat uns dies durs per a ell i per a molts altres petits productors. Els únics ingressos han estat per alguns repartiments a domicili. Veient les estrictes mesures de seguretat dimarts a la plaça Major de Vic –on només es van deixar muntar 12 parades de productes d'alimentació i higiene, s'obligava els compradors a fer cua mantenint la distància física i ningú més que el venedor podia tocar el producte–, Vila es preguntava si no s'hagués pogut reobrir abans el mer-

cat de la plaça Major de Vic. A uns metres de distància, Pep Cercuns tampoc parava d'atendre clients, que durant el matí de dimarts van anar arribant de forma esglaonada a comprar a les parades, situades davant de les voltes i amb la gent fent una cua vertical des del mig de la plaça seguint les recomanacions de diversos agents del mercat, que també resolien dubtes dels paradistes. Per Cercuns, també amb parada de fruites i verdures tot i que ell sí que té botiga, les decisions que han de prendre aquests dies els dirigents polítics no són fàcils. "S'havia de reobrir el mercat però s'havia de fer bé, prenent totes les mesures de seguretat com s'ha fet", però afegia que no tenia sentit que fins ara els centres comercials "estiguin oberts amb aglomeracions de gent i en canvi un

lloc a l'aire lliure com el mercat de Vic no es pogués fer".

Els compradors esperaven pacientment el seu torn, amb mascaretes, molts amb guants i mantenint la distància quan es trobaven algun conegut amb qui intercanviar alguna paraula. Carme

Dimarts no hi va haver aglomeracions, dissabte serà la prova de foc

Jiménez, tot i que no és una habitual del mercat del dimarts, sí que ho és del dissabte, havia volgut reestrenar el mercat amb les noves mesures de seguretat, que considerava que eren molt

bones. Durant aquests dies, ha fet la compra, assegura, al comerç de proximitat. També Laura Garcia veia bé les mesures de seguretat i es posava en la pell dels productors per les cinc setmanes que han estat sense poder fer parada al mercat de Vic.

La regidora de Comerç, Bet Piella, valorava molt positivament el primer dia de mercat. "No hi ha hagut aglomeracions i la gent ha respectat totes les mesures", assegurava Piella. El d'aquest dimarts era un assaig per a la prova de foc. Al mercat del dissabte hi haurà una trentena de parades, també d'alimentació i higiene, i està previst que sigui més concorregut. Diumenge, també es recuperarà el mercat del passeig de la Generalitat, amb una dotzena de parades.

La comunitat musulmana entrega 5.000 euros al CHV i a la Santa Creu

Vic La comunitat musulmana de Vic ha entregat 5.000 euros a les principals institucions sanitàries d'Osona per ajudar en la lluita contra el coronavirus, 3.000 al Consorci Hospitalari de Vic i 2.000 a l'Hospital de la Santa Creu. Va ser dilluns en un acte amb la presència de tres membres de la comunitat musulmana. D'aquesta manera, la comunitat va voler agrair la tasca dels professionals del món sanitari.



EMANNO

Portar les mans netes i desinfectades és el més important en la lluita contra la Covid-19. Emanno t'ajudarà en moments d'emergència.

Dispensador de desinfectant de mans de butxaca. Inventat i produït a Catalunya amb tecnologia punta de fabricació additiva.

Ideal com a regal d'empresa tant com a detall per als clients com per als mateixos membres de l'empresa. Es pot personalitzar amb noms o logotips.



En venda exclusivament a www.emanno.com / Més info a info@emanno.com

Diàlegs d'un temps

Núria Simó (10)

“La solitud física és més problemàtica per als infants i joves que pateixen situacions difícils a casa”

Doctora en Ciències de l'Educació, Núria Simó (Barcelona, 1965) és investigadora del Grup de Recerca Educativa (GREUV) i dirigeix el CRED, el nou Centre de Recerca i Transferència de Coneixement en Educació de la UVic-UCC. Com a professora titular del Departament de Pedagogia imparteix docència en els graus d'Educació Social i Mestre i en el màster d'Educació Inclusiva.



Vic

Esther Rovira

Els infants i joves han estat els darrers dies al centre del debat de la gestió de la crisi del coronavirus. Era important que poguessin sortir al carrer després de sis setmanes de confinament, oi?

Sí, necessiten aire, sol i poder-se moure més enllà de les quatre parets de casa. Ara, el que trobo escandalós és que els polítics hagin trigat tant a reaccionar. En el decret de l'estat d'alarma, els infants i joves no s'anomenen ni un cop. No s'ha mostrat sensibilitat cap als drets de l'infant. Ho trobo fort. I estem d'acord que als nens i nenes se'ls ha de protegir de la pandèmia, només faltaria; però també era important explorar les millors condicions per a la seva salut de manera integral, des del punt de vista físic, psicològic i emocional.

Més enllà d'aquestes necessitats més bàsiques en el cas dels infants i joves, la nova situació té una implicació determinant en l'àmbit educatiu. No poder fer un trimestre en condicions normals té conseqüències dramàtiques?

Les conseqüències dramàtiques les tenim com a societat. La crisi sanitària ha posat tota la població contra les cordes, molta gent ha perdut la feina, molta es troba confinada en pisos minúsculs i en situacions de supervivència difícils. En aquestes circumstàncies, la crisi està mostrant que hi ha sectors de població que si no poden anar a escola perden un ambient d'aprenentatge que ajuda a pal·liar desigualtats, i això és important tenir-ho clar. El que vull dir és que el problema no el té l'escola, el tenim com a societat que no som capaços de donar respostes socials perquè tothom pugui viure en condicions dignes dins i fora l'escola.

Els governs han determinat que l'ensenyament es faci de manera virtual i adaptada a les noves condicions. S'estava preparat per fer front a aquest canvi dràstic?

La tecnologia hi és. I els professionals de l'educació fa temps que assagen fórmules per integrar-les. La necessitat ha exigut que tothom fes un gran

esforç per treure partit dels entorns d'aprenentatge virtuals. Vull remarcar la feinada que estan fent les mestres en aquesta situació, les maneres d'encarar les tasques educatives han canviat de la nit al dia i, en condicions molt crítiques, els docents estan oferint una resposta educativa de qualitat que cal agrair enormement.

Cada centre, però, ha hagut de fer-ho com ha pogut ja que no s'ha especificat gaire com fer aquest ensenyament i aprenentatge virtual.

És que una cosa és tenir les eines i una altra de ben diferent és poder desenvolupar un entorn d'aprenentatge ric i estimulant amb aquestes eines. Molts mestres ja coneixien les eines que ara han hagut de fer servir com a únics canals de transmissió i de comunicació. Les videoconferències, la plataforma Moodle, la gravació de vídeos, la càrrega de fitxers en el núvol... Totes aquestes eines no es descobreixen el dia 13 de març quan comença el confinament. El problema gros és que ha calgut fer passar de cop tota la riquesa i complexitat de la vida escolar per aquests canals sense presencialitat, i això sí que ha estat nou i estressant.

Les directrius que ha anat proposant el Departament d'Educació són les adequades?

Hi ha tres missatges del Departament d'Educació que comparteixo: el pla tecnològic de fer arribar ordinadors i connexió a l'alumnat que no en té a casa i als centres que la necessitaven, el fet d'insistir amb el suport emocional i que l'avaluació no la podem fer en contra de l'alumnat. Una altra cosa ben diferent és saber en quines condicions materials els centres poden fer-les efectives.

Quan diu que l'avaluació no es pot fer en contra de l'alumnat, vol dir que el coronavirus no ha de fer suspendre cap alumne. És just o raonable des del punt de vista educatiu aquest criteri?

Si ens creiem que l'avaluació és formativa i que serveix per valorar el procés d'aprenentatge dels infants, és d'una gran injustícia decidir que l'únic que val per a l'avaluació és el que farem durant el tercer trimestre. D'altra banda, els equips docents de les escoles i instituts sabran com cal prendre

les decisions envers aquest tema per aconseguir valorar quines han estat les competències que cada infant ha assolit en aquesta situació tan insòlita. Ells que coneixen cada alumne sabran, millor que ningú, com fer-ho.

El temari que no es pugui fer aquest trimestre, cal recuperar-lo a l'estiu en la proposta de fer més casals amb més contingut formatiu o quan s'ha de recuperar?

En primer lloc, cal tenir en compte que les necessitats educatives de l'alumnat d'Infantil, Primària, Secundària o Batxillerat són ben diferents. De tota manera, si pensem en l'alumnat en edat escolar obligatòria, crec que posar el focus en les recuperacions a l'estiu amb el format acadèmic escolar no és la millor opció. El temps de confinament ha estat difícil per a docents i alumnat i tothom ha après competències i continguts potser diferents als planificats, però ja veurem com es reequilibren els continguts el proper curs. Ara tenim l'oportunitat de valorar la qualitat del contingut formatiu dels casals vinculat al lleure que és vital per a l'aprenentatge: jugar, córrer, anar de colònies o de campsaments, fer projectes, centres d'interès, fomentar la creativitat, l'art, la cultura... Necessitarem que els infants i joves es puguin retrobar, puguin jugar, explicar-se com han viscut aquesta situació tan dura i, a hores d'ara, encara no sabem ni com ni quan es podrà fer. Si el desconfinament arriba a l'estiu caldrà més personal educador per fer arribar les activitats de lleure a tothom i més beques perquè tots els infants i joves hi puguin accedir.

L'escola és un dels principals espais socialitzadors de joves i infants i ara el nou context els obliga a estar-se sols a casa.

Sí, i aquesta solitud física és més problemàtica per als infants i joves que pateixen situacions difícils a casa i que de cop no tenen l'escola com a espai presencial de relació on trobar amics, amigues i persones adultes que actuen com a referents.

Tenint en compte la importància que té la part emocional dels alumnes, com repercuteix la nova situació en aquest àmbit i què s'ha de tenir en

compte per treballar-la a distància?

Hem de pensar que els infants i joves s'han quedat sense escola, i al mateix temps els centres esportius, els locals de trobada, els centres cívics, els de música o dansa han tancat. Tampoc es pot anar a les places a jugar o trobar-se amb l'skate. D'un dia per l'altre, tota l'oferta formativa i de lleure s'ha aturat. I això tindrà un impacte en els infants i joves. A tots els haurà afectat, però en alguns casos no poder accedir a altres espais fora de casa els deixa en una situació pitjor des del punt de vista emocional. A les xarxes han aparegut recursos vinculats a la gestió emocional orientats específicament als adolescents, i la Generalitat ofereix un lloc web sobre gestió emocional per a tothom. El que no he vist és cap recurs d'atenció telefònica per a famílies que poden tenir dificultats per gestionar el clima a casa, potser ajudaria.

Vostè és especialista en inclusió social i educativa amb infants i joves i en processos educatius amb població immigrada. Són perfils d'alumnes pels quals el nou context és particularment desfavorable, no?

Els infants i joves que més patiran aquesta crisi són aquells que les seves famílies es trobaran en una situació econòmica difícil. Abans de la pandèmia a Catalunya la situació de desigualtat econòmica ja era escandalosa i la pobresa creix any rere any. Després de la pandèmia, la situació encara serà pitjor per a més gent. Si volem pal·liar les situacions de desavantatge d'aquests infants i joves, hem de mirar fora de l'escola i promoure accions que afavoreixin la redistribució de la riquesa. No podem mirar a una altra banda quan veiem que la supervivència serà més difícil per a moltes famílies que viuran situacions de pobresa encara pitjors. Per això és tan necessària la renda social garantida, i anar més enllà amb propostes

com la renda bàsica adreçada a tota la població. Són qüestions de justícia social. Necessitem també educadores i educadors de carrer en els barris més desfavorits.

Des del desembre vostè és la directora del CRED, el Centre de Recerca i Transferència de Coneixement en Educació. Des d'aquí poden fer alguna aportació en aquesta situació?

El CRED acaba d'engegar, tot just ara disposem de web institucional <www.uvic.cat/cred> i vol ser un referent en recerca educativa en el territori. Els set grups de recerca en educació que el conformen ens volem plantejar com donar respostes des de la investigació a les conseqüències socials i edu-

“El confinament ha posat el focus en la importància del vincle entre les persones”

catives de la Covid-19. Aquests dies la Fundació Bofill ha publicat l'informe “Obrim l'educació”, amb mesures de xoc i reformes davant la crisi de la Covid-19, que val la pena estudiar. Tenim la responsabilitat de veure com podem contribuir a la recerca en els temes educatius i socials aportant coneixement amb relació a les desigualtats educatives, a la inclusió educativa i social, a la bretxa digital, etc. En alguns d'aquests, els grups de recerca ja fa temps que hi treballen i ara caldrà veure en quins podem fer noves aportacions.

Del concepte de bretxa digital se'n parla molt. Com es pot treballar des del punt de vista educatiu per intentar disminuir-la?

A l'informe “Obrim l'educació” es plantegen dues accions concretes per treballar la bretxa digital. La primera és fer front a la desigualtat material, tothom ha de poder comptar amb les eines

telemàtiques per poder-se connectar, però no n'hi ha prou. La segona consisteix a encarar la desigualtat subjectiva, és a dir assegurar l'acompanyament educatiu per aconseguir un entorn d'aprenentatge on l'ús d'aquests recursos tingui sentit educatiu i l'alumnat ho pugui fer de forma autònoma. Les dues accions són imprescindibles.

Hem parlat molt de les afectacions negatives del confinament en l'educació, també té un vessant positiu?

El confinament ha posat el focus en la importància del vincle entre les persones. El vincle és el més valuós de la feina educadora. I aquest vincle comença amb el compromís entre l'alumnat, el professorat i les famílies i s'estén cap al compromís de la xarxa comunitària. Aquests dies hem tingut molts exemples d'iniciatives que han fet la vida més *vivable* a les persones que teníem a prop. L'escola ha de sentir que té el suport de la xarxa comunitària, no la podem deixar sola.

I alguns d'aquests canvis valdrà la pena mantenir-los quan acabi aquesta crisi?

Les eines telemàtiques ens han ajudat a no perdre el contacte i a “salvar els mobles” en la situació excepcional viscuda, hem millorat en competència digital això segur. I també ha quedat clar que el que més preocupa l'entorn educatiu és preservar la relació educativa. Aquesta situació ens ha possibilitat focalitzar el que és realment nuclear en l'educació: l'acompanyament educatiu per créixer i aprendre. Confinats, les eines de comunicació han estat fonamentals per seguir connectats, però caldrà valorar quan tornem als centres les aportacions i limitacions educatives d'aquest període. Ampliant la perspectiva, la crisi ha evidenciat el fet que ens necessitem els uns als altres amb un sistema de protecció fort en salut, educació, ocupació i dependència. Cal fer polítiques actives valentes que posin les persones al centre i tenir clar que la vida només es protegeix si tenim cura d'ella de forma col·lectiva, treballant de manera coordinada perquè totes les persones puguin viure d'una forma digna.

Maria del Estero

COVID-19

MESURES A PRENDRE AL MERCAT DE MARXANTS DE VIC

Es reprenen **parcialment** els mercats setmanals només amb **parades d'alimentació, productes frescos i higiènics**.

Cal seguir totes les mesures de seguretat.

CLIENTELA MARXANTS

- El pagament serà preferiblement amb mitjans telemàtics.
- Està totalment prohibit l'autoservei. Les persones que comprin no podran tocar ni agafar els productes.
- Les persones que vagin a comprar els convidem que vagin protegides amb mascareta i amb guants.
- Es farà una cua única i unipersonal per cada parada:
 - respectant el torn
 - mantenint 2 metres de distància entre cada persona.
- Hi haurà com a màxim 1 marxant per cada 2 metres lineals de parada.
- No podran mantenir contacte directe amb la clientela i es garantirà sempre 2 metres de distància.
- Després de cada venda, s'hauran de canviar els guants o netejar-se amb gel hidroalcohòlic.
- Els marxants hauran d'anar protegits amb mascareta i guants.
- Els marxants hauran d'extremar les mesures preventives seguint les recomanacions del Departament de Salut.

Ajuntament de Vic

Una de les obres més importants és la de Balenyà, que s'ha de convertir en un institut escola

Educació confia a poder tirar endavant les obres previstes malgrat l'aturada pel coronavirus

Vic/Balenyà

V. Bigas / G. Rico

El decret d'estat d'alarma havia deixat en *stand-by* les obres previstes en alguns centres educatius per als propers mesos. Ara, però, des del Departament d'Educació confien que es puguin desenvolupar després que el govern aprovés un decret llei que fa referència a les obres RAM -Reformes, ampliacions i millores-, explica la directora dels Serveis Territorials a Catalunya Central, Dolors Collell. Una de les de més envergadura és la de Balenyà, que s'ha de convertir en institut escola a partir del curs vinent i s'ha de denominar institut escola Carles Capdevila. L'Ajuntament tem que amb aquesta aturada no es pugui inaugurar el nou edifici de Secundària el curs 2021-2022, com estava previst. Malgrat que el departament els garantia aquesta setmana la prioritat de l'obra un cop aprovats els pressupostos de la Generalitat, encara s'ha d'aprovar el conveni econòmic ja que serà l'Ajuntament qui l'executi i n'assumeixi un 30% del cost en el moment en què es normalitzi la situació i es pugui dur a terme la licitació. El que està garantit és l'inici de primer d'ESO el curs vinent, ja que s'utilitzaran les dues aules que fins ara estaven ocupades per la biblioteca i "les obres que s'hauran de fer seran menors", assegura el regidor d'Ensenyament, Oriol Usart. En tot cas hi pot



Mesures per eliminar la bretxa digital per seguir el tercer trimestre de curs

Vic/Ripoll L'Ajuntament de Vic ha repartit 14 ordinadors, 9 tauletes i una seixantena de mòdems perquè tot l'alumnat pugui seguir el curs a distància i fer front així a la bretxa digital, una mesura similar a la que va fer Ripoll la setmana passada i que fan altres ajuntaments per acabar de cobrir el que no

s'ha pogut fer amb els dispositius de les escoles. La setmana passada es va iniciar de forma telemàtica el tercer trimestre, que com recorda la directora dels Serveis Territorials, Dolors Collell, "és avaluable". Tot i això, recorda que "és un moment en què es poden fer aprenentatges que han de ser de sima i que no han de poder perjudicar cap alumne, sobretot als finals d'etapa".

haver un retard en el trasllat d'aquest equipament a un altre lloc del poble i s'està estudiant. Pel que fa al projecte educatiu "ho teníem tot ja força avançat", segons Sílvia Palau, directora del centre, que actualment s'anomena Joan XXIII. El curs de 6è és el que té més alumnes de tota l'escola, amb dos grups de 26. Amb la mateixa capacitat s'iniciarà l'ESO, de manera que si hi ha algun alumne que no continuï per-

què té un germà en un altre centre o per un altre motiu el departament oferirà la plaça a famílies d'Aiguafreda o Sant Martí de Centelles que s'hi han interessat.

Segons Collell, les obres del gimnàs de l'escola Vic Centre, que s'havien deixat per a una segona fase i que serà també en una sala d'actes, es troben en el mateix punt que Balenyà. Hi ha el projecte fet per fer el tancament d'una zona que ara només té la

coberta i la llicència d'obres sol·licitada, de manera que confien que es pugui dur a terme a l'estiu. En tot cas, pel tipus d'obra, si s'endarrerix, "és possible fer-la amb el curs en marxa", assegura. Pel que fa a Muntanyola, el projecte està "gairebé acabat" i estan pendents de signar el conveni amb la Generalitat.

Pel que fa a actuacions més petites, que no depenen de l'Infracat, hi ha l'espai menjador de l'escola El Rocal

que es faria a l'estiu dins el mateix edifici. Collell recorda que paral·lelament es planteja una nova ubicació per al centre, que es troba en zona inundable i no es va poder ampliar l'estiu passat. També treballen en les fusteries de l'escola Salarich de Vic i en l'aïllament acústic de l'escola Abat Oliba de Sant Hipòlit, on també s'està fent un pla director per detectar necessitats. Aquestes tres es preveu fer-les a l'estiu. Segons la directora dels Serveis Territorials, queda pendent pressupostar l'adequació de les aules de l'institut Antoni Pous i Argila de Manlleu, que esperen fer també durant l'estiu. El fet que per ara no hi hagi alumnes a les aules, apunta Collell, permetria que "en alguns casos es pugui avançar" les intervencions. Pel que fa al pla de descon-

A l'escola Vic Centre s'hi farà el gimnàs, que també servirà com a sala d'actes

finament del govern espanyol que planteja no tornar a les aules fins al setembre, Collell diu que "hem d'esperar les instruccions del nostre govern, perquè les competències són de la Generalitat", i assegura que "estem treballant en diferents escenaris" i que "tot dependrà de com evolucioni". La directora diu que el conseller Bargalló "sempre ha dit que no han d'obrir totes les escoles al mateix moment". Collell diu que "tant de bo es pogués fer un tancament de curs presencial, que és una bona manera de tancar". Per començar el curs al setembre i organitzar-lo, però, abans cal fer les preinscripcions, que de moment no tenen dates. Amb tot, "no tothom té mitjans telemàtics" per fer-les i preveuen que "caldrà presencialitat" en alguns casos.

**EXCLUSIU
PER A
SUBSCRIPTORS
I SOCIS**

D'EL 9 NOU

A partir d'ara,
teniu accés directe a

**L'HEMEROTECA
HISTÒRICA**

Entreu a www.el9nou.cat

Un arxiu documental molt valuós,
al vostre abast

Totes les notícies
des de
1978



Si encara no sou subscriptors, truqueu al **93 889 49 49**
o envieu un e-mail a subscripcions@el9nou.com

El conflicte de les pedreres de Seva s'ha tensionat després que la Guàrdia Civil hagi denunciat a instàncies judicials la presència de lixiviat en la zona

de l'explotació del Fitó que gestiona Restauracions Ambientals Catalanes per abocar-hi runa. El procés s'hauria originat per la descomposició de

matèria orgànica en un antic estany que el desbordament d'un torrent va reomplir. L'Ajuntament, copropietari de l'empresa, nega cap irregularitat.

La Guàrdia Civil porta al jutjat els abocaments d'una pedrera de Seva

L'Ajuntament nega que l'aigua que es va acumular en una bassa en desbordar-se un torrent contingui lixiviat

Seva

Vicenç Bigas

La Guàrdia Civil ha portat a la justícia la situació de la pedrera del Fitó, a Seva, després de detectar-se un abocament de residus contaminants al torrent de Valllossera, que passa pel costat i uns centenars de metres més enllà desemboca al riu Congost. El desbordament del torrent a conseqüència del temporal *Glòria* va reomplir un estany que s'havia format amb la interceptació d'un aquífer durant l'activitat extractiva i que es va dessecar quan l'empresa Restauracions Ambientals Catalanes va començar a abocar-hi runa.

Una inspecció rutinària d'agents del Servei de Protecció de la Natura (Seprona) dimarts de la setmana passada va detectar la presència de lixiviat a l'aigua embassada, que es produeixen com a conseqüència de la descomposició de matèria orgànica, fet que posaria en evidència que l'abocador conté residus pels quals no està autoritzat. La instal·lació d'un grup electrotèrmic i un sistema de bombament permetia buidar l'estany i derivar el líquid extret cap a una canalització que anava a parar al torrent.

La Guàrdia Civil ha denunciat els fets al Jutjat d'Instrucció número 1 de Vic per



Una agent del Seprona extreu mostres d'aigua de la bassa, que, a cop d'ull, té un color molt fosc

la possible comissió d'un delictes mediambiental i ho va posar en coneixement de la Fiscalia de Medi Ambient, que dos dies després demanava més informació als responsables del recinte. El gerent de l'empresa, Jordi Cornadó, assegura que el que hi ha a l'abocador "tot és runa de la construcció" i que "no hi havia res de lixiviat" en l'aigua embassada, de l'aparició de la qual "nosaltres en som els afectats".

Els Mossos d'Esquadra també estarien al corrent de la situació després que l'al-

caldessa de Seva, Maria Anna Pineda, instés la Generalitat i el Consell Comarcal a trobar una solució al problema "que

A la pedrera es consideren víctimes i no culpables de la situació

ja fa tres mesos que dura". Pineda reconeix que enmig de la runa "hi poden haver

fustes o petits plàstics" però que les restes "no són orgàniques". Per buidar la bassa, que els veïns de la urbanització de Can Garriga asseguren que després d'una fortor que arriba a les seves cases, en un primer moment es van utilitzar cisternes. Però el cost del trasllat i el posterior tractament -3.000 euros per viatge- feien inviable una operació que es podia enfilars fins als dos milions. Per això, ara s'estava a l'espera que l'Agència Catalana de l'Aigua autoritzés la instal·lació d'una depuradora mòbil,

perquè l'aigua de la bassa "té sals", segons Pineda, que provenen de la mateixa massa geològica que l'envolta i "no es pot abocar si no és amb un petit tractament". L'alcaldessa assegura que l'empresa, en la qual l'Ajuntament hi participa amb un 20% des que es va crear el 2003, quan governava Josep Palmarola, "ha fet tot el possible per solucionar aquest problema que ha tingut".

Segons Cornadó, l'equip de bombament detectat pels agents del Seprona és el que s'utilitza per derivar cap al torrent l'aigua que brolla per l'aquífer i, com que van ordenar aturar-lo, ara el problema s'agreuja perquè el nivell d'aigua de l'embassament va pujant. L'extracció de pedra, que també genera queixes, però "nosaltres no podem aturar", segons l'alcaldessa, continua al Fitó en una zona allunyada de l'abocador de runa de Restauracions Ambientals Catalanes, que s'hi va instal·lar quan el maig de 2018 la Generalitat va ordenar tancar el contigu del Pinós. La causa no va ser mediambiental sinó perquè el pes del material acumulat amenaçava l'estabilitat de la C-17, tot i que posteriorment els Mossos van obrir una investigació per la possible presència de residus impropis quan es va constatar que el Pinós estava ple de biogàs.



Institut de Tona

Batxillerat Humanístic-Social
Batxillerat Científic-Tecnològic

C. Torres i Bages, 32 · 08551 Tona
Tel. 93 812 57 23

**PORTES OBERTES
VIRTUALS**

www.institutdetona.net



Està situada en terme de Sant Martí d'Albars però l'entrada i sortida són en terme veí

Olost no donarà els permisos per als accessos a la nova benzineria perquè són en un espai "d'interès natural"

Sant Martí d'Albars

Guillem Freixa

La construcció d'una gasolinera a la part sud del municipi de Sant Martí d'Albars, just en un vèrtex que frega la C-62 i limita amb el municipi veí d'Olost, ha creat enrenou. I és que el projecte, situat en gran part en terme de Sant Martí d'Albars, necessita el permís d'obres d'Olost per als accessos de connexió a l'eix del Lluçanès, ja que la vies d'entrada i sortida a l'estació de servei pertanyen al terme municipal d'aquesta població. Olost, a través d'un decret d'alcaldia, ja ha comunicat que no donarà el permís d'obres per construir els accessos en aquesta zona ja que segons recull el seu Pla-nejament d'Ordenació Urbànica Municipal (POUM) aquesta ubicació és sòl no urbanitzable rústic agrícola. A més, el decret apunta que el Pla Territorial Parcial de les Comarques Centrals va qualificar l'espai com a zona de sòl de protecció especial: "El nostre POUM i el mateix pla destaquen la importància d'aquesta zona pel seu interès natural i proximitat a la riera Gavarresa. Quan fas qualsevol projecte de construcció t'has de basar en això, i no hi podem donar permís", explica Gil Salvans, regidor de l'àrea de Planificament Territorial d'Olost. Segons ell, "en urbanisme, si són temes que afecten tant directament dos municipis, caldria parlar-ho obertament. Vam rebre la sol·licitud del



La benzineria s'està construint al peu de la C-62, al límit entre Sant Martí d'Albars i Olost

permís d'obres per fer els accessos i l'endemà ja hi havia les màquines al camp".

Una de les excepcions que es considera per construir en zona de sòl no urbanitzable són les actuacions d'interès públic general que s'hagin d'instal·lar en el medi rural: "L'interès públic d'una gasolinera no el veiem per enlloc". Afirmar que s'està en un moment de potenciar les energies netes, utilitzar cada cop menys els combustibles fòssils i repensar el transport. "Tenim objectius de sostenibilitat a l'horitzó i no hi encaixa una gasolinera. A més, el servei està cobert ja que hi ha gasolineres a Prats i Olost", apunta Salvans.

Des de Sant Martí d'Albars, l'alcalde, Ramon Padrós, remarca primer de tot que

no és l'Ajuntament qui fa la gasolinera: "És un tema objectiu. El propietari dels terrenys ha fet tots els passos, li han acceptat i per això ha iniciat les obres. Si no fos així, seria prevaricar". Sobre

Sense acord, una instància superior haurà de decidir quin interès preval

el xoc entre els planejaments urbanístics, recorda que "només una part dels accessos es troba en el municipi d'Olost. Costaria d'entendre que més del 95% del projecte estigués acceptat i que per

una petita part es cancel·lés una obra important, d'interès general i que pot donar feina a gent del territori".

L'escenari fa evident que els dos municipis defensen els seus interessos amb la raó que els dona el planejament urbanístic municipal, i en aquest estira-i-arronsa tot indica que haurà de ser una instància superior als ajuntaments qui ho haurà de resoldre. "Pot ser que s'acabi decidint d'una manera interpretativa. Que Territori i Sostenibilitat o fins i tot un jutge hagi de decidir quin interès preval", diu Salvans. De moment, la construcció de la gasolinera situada en terme municipal de Sant Martí d'Albars tira endavant a l'espera del que passa amb els accessos.

Ripoll reformula els pressupostos participatius per la Covid-19

Ripoll L'Ajuntament de Ripoll ha obert una consulta popular en línia fins al dia 7 de maig per tal que els ripollesos empadronats al municipi que tinguin més de 15 anys decideixin si el destí dels pressupostos participatius del 2020 ha d'adaptar-se a la realitat de la Covid-19. La comissió d'aquests pressupostos creu que les prioritats poden haver-se alterat i que ara sigui més important pal·liar els efectes del coronavirus amb els 115.000 euros disponibles. Per això pregunta als vilatans amb accés a les xarxes telemàtiques si cal tirar endavant algunes de les 90 propostes que es van presentar fins tres dies abans de l'estat d'alarma o bé si cal incloure'n de noves que també es podran proposar en la mateixa consulta. J.R.

Creem una comissió d'impuls social i econòmic a Ripoll

Ripoll Els estralls que la crisi de la Covid-19 està causant sobre les activitats econòmiques i socials han motivat la creació d'una comissió per donar respostes a ciutadans, empreses, establiments i comerços de Ripoll. Els grups polítics de JxRipoll, ERC, PSC i Alternativa per Ripoll-CUP integren aquesta comissió, que pretén treballar unitàriament per pal·liar els efectes de l'estat d'alarma i el confinament, pensant estratègies, programes i projectes que puguin pal·liar-ne els efectes. Després d'haver-se reunit durant les darreres setmanes, preveuen donar a conèixer aviat les mesures més urgents que es decideixin. J.R.

Denunciat un veí de Manlleu per l'accident a l'avinguda de Roma

Manlleu

N.P./T.V.

L'Ajuntament de Manlleu ha denunciat per conducció temerària el veí de la ciutat que dissabte circulava amb excés de velocitat i va xocar contra un arbre a l'avinguda de Roma. Tal com informava EL 9 NOU de dilluns, just després de l'accident hi va haver aldarulls entre els ocupants del cotxe, les persones

que es van apropar a retirar-lo i altres veïns i veïnes que, des dels balcons, els increpaven per no seguir les mesures de confinament i distanciament social. Arnau Rovira (JxCat), regidor de Seguretat Ciutadana i Civisme, va assegurar al ple d'aquest dimarts que "l'Ajuntament tindrà tolerància zero amb l'incivisme" i que s'actuarà amb "diligència i contundència" davant de comportaments

que, com aquest, posin en risc la ciutadania.

Durant la mateixa sessió plenària, i en resposta a preguntes de la regidora de la CUP Maira Costa, Pere Compte, el titular de Promoció Social i Personal, va explicar que amb dades acumulades fins a la setmana passada els serveis socials de l'Ajuntament de Manlleu havien atès 50 famílies noves per les dificultats que els

està suposant la crisi de la Covid-19, o que els lots d'aliments que es lliuraven als usuaris del Sarró –on també s'han registrat una trentena d'altres– per passar un mes i mig ara queden curts: "Per a algunes llars eren un complement, però especialment si es treballa en economia submergida han passat a ser la font principal. Estem tornant a replantejar el sistema".

El ple, per segona vegada telemàtic, va aprovar per unanimitat una declaració institucional de suport a la lluita contra la Covid-19 que considera exemplar la resposta de la ciutadania de

Manlleu i agraeix la tasca dels professionals sanitaris i treballadors d'altres sectors essencials, així com entitats, empreses o particulars.

També hi va haver unanimitat en l'aprovació d'una moció que presentava la CUP demanant la derogació de la Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local i la llei d'estabilitat pressupostària per afrontar amb més garanties la crisi social i econòmica. El primer punt, en referència a l'article 135 de la Constitució espanyola, el PSC va demanar que es pogués votar per separat i ho va fer en contra en aquest apartat concret.

L'equip de govern no veu viable substituir el que fa 12 anys va costar 400.000 euros

ERC demana un nou POUM per Ripoll per acabar amb les contínues modificacions de l'actual

Ripoll

Jordi Remolins

La nova modificació puntual del Pla General de Ripoll que va proposar l'equip de govern de JxRipoll en el ple nari telemàtic de dimarts va acabar amb la paciència del grup municipal d'ERC, que 12 anys després de l'aprovació del darrer POUM va demanar de redactar-ne un de nou. La vint-i-setena revisió d'aquell pla, que es va elaborar entre 2004 i 2008 amb un cost al voltant de 400.000 euros, va posar de nou sobre la taula el que en altres plens els republicans ja havien considerat com a "urbanisme a la carta". La regidora Chantal Pérez va afirmar que les modificacions es realitzen normalment per "satisfer uns veïns en concret i no el global de la població" i va justificar la creació d'un nou POUM per tal de permetre-hi la participació ciutadana. Malgrat admetre que les modificacions poden ser lícites i lògiques, també va afirmar que "el mètode no ha de ser aquest".

Tot i reconèixer que en el futur caldrà tirar endavant un nou POUM, l'alcalde, Jordi Munell, va assenyalar la impossibilitat d'iniciar-lo en breu, tant pel fet que l'Ajuntament ha hagut de superar l'endeutament legal en els darrers anys com per la perspectiva que es planteja en l'escenari post-Covid-19. A més va recordar el comentari en un ple de



El ple va acordar demanar que es restableixi la circulació, aturada com una mesura contra la Covid-19

Recuperar els trens cap al nord

Ripoll

J.R.

El tancament de la línia R3 de Ripoll en amunt des de quatre setmanes, dins de les mesures de lluita contra la Covid-19, ha generat malestar pel que es considera un greuge més contra un mitjà de transport ja prou oblidat pels seus responsables. El ple va reclamar unànimement la recuperació del tram en direcció Puigcerdà, en un expedient prèviament validat en junta de govern local i que ara serà enviada a Adif com a responsable de la línia, a Renfe pel que fa al servei i també a la Generalitat.

L'alcalde, Jordi Munell,

va justificar-ho en nom dels treballadors essencials que es desplacen a la seva feina en llocs com l'Hospital de Campdevànol i també de la resta d'usuaris del centre sanitari que ara mateix han d'utilitzar altres mitjans com el servei de busos. Per la seva baixa freqüència i la menor sostenibilitat el dictamen ho qualifica com a "alternativa ridícula". La intenció de l'Ajuntament és liderar aquesta reivindicació, on espera que s'hi afegeixin la resta de pobles de la línia tant del Ripollès com de la Cerdanya, per tal que no es repeteixin interrupcions "a la mínima que hi ha una incidència en un servei

envejat a altres territoris", afirma Munell. Durant el temporal *Glòria* el servei també va interrompre's. Per reforçar aquesta queixa es pretén convocar una reunió amb responsables de mobilitat de la Generalitat.

L'acord va recollir també la proposta del republicà Roger Bosch, que va demanar que la reunió proposada es faci a Ripoll, i que les persones que hi vinguin ho facin amb el ferrocarril. El membre de la CUP Aitor Carmona va instar tant Junts per Ripoll com ERC que els seus partits sumin en la mateixa direcció vist el poc compromís del govern espanyol en aquest tema.

l'any passat per part de regidors d'ERC on li demanaven que no es comentés que el crèdit d'1,7 milions d'euros era per pagar expropiacions derivades del darrer POUM a fi d'evitar que altres propietaris volguessin beneficiar-se'n. El regidor de l'Àrea de Serveis al Territori, Joaquim Colomer, va xifrar un nou pla general en 500.000 o 600.000 euros, una quantitat amb la qual considera que "es poden fer moltes coses a Ripoll". A més va afirmar que el POUM de 2008 és un dels més joves de les comarques gironines.

Tots els grups excepte ERC van estar a favor de l'aprovació inicial de la vint-i-setena modificació del POUM per tal de recollir la correcció

Tots els grups a excepció dels republicans van aprovar el 27è canvi al pla

d'una errada pel reconeixement de l'edificació de la parcel·la situada a l'extrem est del conjunt de Rocafiguera, tant per a usos industrials com pel que fa a un edifici plurifamiliar i a garatges. Aitor Carmona, regidor d'Alternativa per Ripoll-CUP, va puntualitzar que no pretenia entrar en batalles pretèrites entre ERC i els exconvergens, però va qualificar d'excessives les 27 revisions d'un Pla General d'Urbanisme al qual està d'acord a buscar-li substitut. L'alcalde de Ripoll, Jordi Munell, va recordar que d'aquestes modificacions "sis o set ja va fer-les Teresa Jordà quan era alcaldessa" i va instar a un ampli consens quan es vulgui refer el POUM per tal que no s'aprovi amb un suport "més gran que els nou regidors a favor i vuit en contra de l'anterior".

Torelló crea una comissió per afrontar els efectes de la Covid-19

Es va aprovar en el primer ple telemàtic que es va fer dilluns

Torelló

I.M.

L'Ajuntament de Torelló celebrava aquest dilluns el seu primer ple d'ençà que es va activar l'estat d'alarma. La reacció municipal i social als efectes del coronavirus van predominar durant tota la sessió en què els quatre grups municipals van aprovar una proposta conjunta

reclamant l'autonomia que l'estat d'alarma i la Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local (RSAL) no permeten als ajuntaments per fer front a la Covid-19 amb totes les eines i recursos. "Demaneu al govern de l'Estat espanyol que suspengui aquesta normativa i permeti als ajuntaments utilitzar tots els recursos de què disposa per

fer front a aquesta situació excepcional i que transfereixi els recursos adients", explica la portaveu de JxCat, Neus Codona. Francesc Manrique, portaveu de la CUP Torelló Som Poble, també rebutjava unes lleis "que prioritzen el pagament del deute per sobre de qualsevol despesa social". L'alcalde, Marçal Ortuño (ERC-JpT), va reivindicar "una major autonomia

financera dels ajuntaments per fer front a l'escenari en què ens trobem".

Un dels equipaments on la Covid-19 ha estat més present és a la residència Cals Avis, que els bombers van desinfectar dissabte. Durant aquest període hi han mort 20 residents, 10 dels quals confirmats de coronavirus.

Especialment colpidora va ser la intervenció de la regidora de la CUP Maria Àngels Casals, metgessa de família, que ha estat ingressada al pavelló Vic Salut. Demanava una reflexió sobre el model de societat i posar l'accent, sobretot, en la gestió de les residències. "La situació de les residències geriàtriques

és coneguda des de fa temps. Cada cop hi ha persones més dependents, treballadors en situació laboral precària amb poca formació i una gran càrrega de treball", descrivia Casals. "Famílies la majoria desentenses de la situació dels familiars amb insuficient atenció sanitària. No totes en igual mesura. Podem dir que la societat ha mirat cap a l'altre costat", va reblar visiblement dolguda.

En resposta a la CUP, el govern va explicar que s'està treballant des de diferents regidories per donar resposta a les necessitats educatives, socials i de lleure que les famílies puguin tenir durant aquest estiu.

Més de vuitanta anys després, han estat identificades una criatura i la seva àvia mortes l'any 1939 a conseqüència d'un bombardeig de l'aviació feixista sobre Vic. Un cas estremidor, que ens porta a posar nom i cognoms, també cara, a un nen de 2 anys. Un nen innocent, mort en una guerra on es va començar a posar en pràctica els bombardejos sobre la reguarda per atemorir la població civil.

La víctima més innocent dels bombardejos feixistes a la ciutat de Vic

Vuitanta anys després s'ha identificat el nen de 2 anys que va morir el 20 de gener de 1939



Josep Casanovas
Historiador
UVic-UCC

El 20 de gener de 1939, pocs minuts després de les 3 de la tarda, Vic va patir el segon bombardeig aeri de la Guerra Civil. Sis avions italians, però pilotats per aviadors espanyols, van deixar caure una seixantena de bombes. L'atac va començar al camp d'aviació que hi havia entre Vic i la Guixa i des d'allí va seguir en diagonal pel nucli urbà fins acabar al carrer Sant Jordi.

Existeix una relació del lloc on van impactar totes les bombes. Entre els carrers afectats hi havia el de la Fusina, on van caure dues bombes, una a cada extrem. En aquest carrer, com en d'altres, hi va haver víctimes mortals entre els seus veïns. Al carrer de la Fusina, però, hi va morir una criatura de braços, l'infant més petit víctima mortal de tots els bombardejos sobre Vic.

La bomba mortal va caure al principi del carrer de la Fusina, a pocs metres del carrer de Sant Fidel. Concretament, sobre la paret mitgera de l'Hotel Ristol (Can Mateu) i la casa següent. La seva metralla va provocar la mort de l'infant i la seva àvia que passaven pel carrer. Prop d'allí, al solar de l'antic convent de Santa Clara hi havia un refugi antiaeri, una trinxera excavada al terra. Sembla que les dues víctimes havien sortit a comprar, concretament a la farmàcia.

El record d'un testimoni

Un nen que l'any 1939 vivia al carrer de la Fusina, Quimet Font, recorda encara als seus 93 anys que, poc després de l'explosió, al peu del carrer va veure amb els



Imatge aèria del tercer bombardeig sobre Vic

seus ulls una forma humana estesa al terra. Per protegir-la de les mirades, l'havien tapat amb una persiana, segurament caiguda d'una casa a conseqüència de l'ona explosiva.

En Quimet també sap que l'altra bomba caiguda a l'extrem oposat del carrer de la Fusina, prop de la plaça dels Màrtirs, va provocar ferides greus a una dona, de nom Delfina, que va estar molt de temps ingressada a l'hospital.

Segons Quimet Font, les víctimes mortals eren familiars de can Balma, un cafè que hi havia a la cantonada de l'actual carrer Bisbe Casadevall amb el carrer de la Gelada. Però no en sabia els noms, tot i que ell, una

persona aficionada a la història, els havia buscat sense èxit. En canvi, sí que tenia els noms de les víctimes que van morir a causa del primer bombardeig aeri de Vic, que va afectar el carrer de Montserrat, entre les quals hi havia una nena de 13 anys, Dolors Vilamala.

El nom de les víctimes

Al final de la Guerra Civil, amb el desgavell existent, moltes víctimes mortals no van quedar inscrites correctament. Ni al registre civil, ni entre les llistes de morts de l'hospital de Vic ningú no havia sabut trobar com es deien aquell nen i la seva àvia.

En un extens article que, amb motiu dels 80 anys del final de la Guerra Civil, vaig escriure sobre els bombardejos a Vic, jo mateix apuntava la possibilitat que els dos morts del carrer de la Fusina fossin una nena i la seva àvia, que estaven refugiades a Vic. Els seus noms eren Josefina Morilla, de 9 anys, i la seva àvia, Martina Rodríguez, de 62 anys. Ambdues van morir també a causa del bombardeig del dia 20 de gener de 1939. Entre les 9 víctimes mortals conegudes d'aquell dia (registrades oficialment), elles dues eren les úniques que podien ser les víctimes mortals del carrer de la Fusina.

Tot i els indicis per atribuir que eren les dues refugiades, hi havia alguns aspectes que no lligaven del tot. Encara que els vaig buscar, no vaig saber trobar la relació entre aquestes dues víctimes i el cafè de la Balma. Tampoc podíem considerar que una nena de 9 anys fos una "criatura de braços" tal com recordava perfectament Quimet Font i altres testimonis de la ciutat. L'impacte col·lectiu que va provocar la mort d'un infant tan petit era un record difícil d'esborrar a Vic.

En ple confinament, Mario Rauret, un lleidatà que fa l'arbre genealògic de la seva família, va llegir l'article sobre els bombardejos a Vic. Va deduir que com que la seva família havia regentat el cafè de la Balma a Vic, el seu tiet i la seva besàvia eren les dues víctimes mortals del carrer de la Fusina. La seva mare i la seva tieta li havien explicat que havien mort en un bombardeig. Ja teníem els seus noms. La criatura de braços era Lluís Oliva Balsells, havia nascut el 7 de maig de 1936 i quan va morir tenia 2 anys. La seva besàvia, Rosa Sala Marquet, tenia 58 anys quan va morir víctima del bombardeig.



Lluís Oliva Balsells, nascut l'any 1936, va morir en el bo

La llista de les persones mortes

Amb aquests dos noms, Lluís Oliva i Rosa Sala, les víctimes identificades que van morir en els bombardejos de Vic passa de 21 a 23.

L'any 2017, l'Ajuntament de Vic va realitzar un acte d'homenatge institucional a les víctimes dels bombardejos de Vic. Ara disposem del nom de dues víctimes més, que aquell dia no van poder ser citades per desconeixement. Publiquem en un requadre la relació completa de víctimes del bombardeig.

Possiblement hi va haver més morts a Vic a causa dels bombardejos, dels dos últims n'hi ha molt poca informació. Cada vegada, però, és més difícil d'identificar-los. Existeixen alguns registres amb víctimes de finals de l'any 1939, mortes per causes desconegudes. Ara com ara, però, sense les informacions provinents de familiars és molt difícil avançar en la seva identificació.

Lluís Oliva i Rosa Sala també han passat a formar part de la base de dades que realitza el Centre d'Història Contemporània de Catalunya sobre el cost humà de la Guerra Civil a Catalunya. Un treball exhaustiu de recollida de les víctimes a causa de la guerra de tot tipus. Darrerament, l'historiador que recull les dades, Jordi Oliva, encara va trobant algunes víctimes de



Bombardeig del 20 de gener de 1939 de l'aviació feixista sobre la ciutat de Vic

ARXIU FAMILIAR DE ROSA OLIVA

mera vegada a Europa atacats aeris sobre la població civil per atemorir la rereguarda. Infants, ancians i tot tipus de persones civils passaven a ser el blanc de les bombes.

Vic era un objectiu militar

Els informes dels serveis secrets franquistes assenyalaven un gran garatge al final del carrer Verdaguer i l'edifici del Sucre, perquè s'hi muntaven avions de guerra per a l'exèrcit republicà. Tot i tenir uns objectius militars ben identificats, els quatre atacs aeris sobre Vic no els van tocar, van afectar més la població civil. Es deixaven caure les bombes sense gaire precisió. De les 23 víctimes mortals que tenim comptabilitzades, només una era un soldat.

Hi ha qui va relacionar la mort del carrer de la Fusina amb el fet que, a l'Hotel Ristol, al davant del qual va morir Lluís Oliva i Rosa Sala, havia hostatjat aviadors republicans. Aquest no era però un objectiu de l'aviació franquista. Davant la incomprendible mort d'un infant de 2 anys i la seva àvia, no hi ha altra explicació que la cruel manera de fer una guerra.

Víctimes dels bombardejos a Vic

21 desembre de 1938

Paula Bonada Pintó (44 anys)
Antoni Casacuberta Puntí (45)
Pere Clapera Costa (36)
Caterina Codina Clapera (36)
Carme Mundó Sitjar (20)
Joan Tort Solsona (56)
Dolors Vilamala Coma (13)

20 de gener de 1939

Francesca Arissa Creus (64)
Anna Fargas Serarols (71)
Antoni Gallifa Guix (38)
Josefina Morilla Morales (9)
Josep Morilla Sánchez (40)
Lluís Oliva Balcells (2)
Conxita Ordeig Molist (14)
Lluís Otzet Casanovas (53)
Martina Rodríguez Hernández (62)
Joan Romeu Herm (38)
Rosa Sala Marquet (58)

25 de gener de 1939

Josepa Alimany Tuneu (44)
Dolors Coma Arumí (40)
Isidor Panizo Garcia (55)
Vicenta Robledo Santos (29)

1 febrer de 1939

Rafael Mesa Leal (32)

Vic i comarca, entre els soldats que van morir. La Guerra Civil va tenir

tot tipus de víctimes, però les provocades pels bombardejos van ser terriblement

doloroses, perquè van afectar directament la població civil. Es posava en pràctica per pri-

4t Premi *NARRATIVA CURTA* EL 9 NOU

Bases

1. El premi de **narrativa curta EL 9 NOU** es concedirà al millor relat de temàtica lliure.
2. El premi és obert a autors nascuts o residents a les comarques d'Osona, el Ripollès, el Moianès i el Vallès Oriental, més grans de 18 anys. Cada autor podrà participar al concurs amb una sola obra, d'autoria individual.
3. Els treballs hauran de ser inèdits i escrits en llengua catalana. Les obres no podran haver estat premiades anteriorment, ni estar pendents de la resolució d'altres certàmens.
4. L'extensió no excedirà el nombre mínim de 9.500 caràcters i màxim d'11.500 caràcters, espais inclosos.
5. Els premis seran de 500 euros per al guanyador del primer premi, 300 per al segon premi i 200 per al tercer premi.
6. Els relats guanyadors dels tres premis i una selecció dels altres set millors que s'hagin presentat, a criteri del jurat, seran publicats per **EL 9 NOU d'Osona-Ripollès i EL 9 NOU del Vallès Oriental** en les seves edicions de divendres, del 3 de juliol al 4 de setembre d'enguany. La participació al premi comporta la cessió dels drets de publicació de l'obra al convocant. Un cop emès el veredict del jurat, els autors premiats i seleccionats hauran d'enviar el seu relat en format digital i no podran renunciar a la publicació.
7. Les narracions s'hauran d'enviar per correu electrònic a <marketing@vic.el9nou.com> indicant que és per al Premi de Narrativa Curta EL 9 NOU. S'hauran d'enviar dos documents diferents. El primer serà la narració, a l'encapçalament hi ha de constar el títol. En el segon document, hi haurà d'haver el títol de la narració i les dades personals: nom i cognoms, adreça, població i telèfon.
8. El termini d'admissió de treballs acaba el dia 5 de juny de 2020.
9. El jurat del premi estarà format per persones del món de les lletres de reconeguda vàlua en l'àmbit territorial del premi.
10. El veredict del jurat es farà públic a través del diari EL 9 NOU i del web EL9NOU.CAT el dia 26 de juny de 2020.
11. Els autors dels relats seleccionats es comprometen a aparèixer a EL 9 NOU amb fotografia i amb el seu nom i cognoms, i en cap cas sota pseudònim.
12. Tant el convocant com el jurat del premi es reserven el dret de resoldre, segons el seu bon criteri, qualsevol cas no previst en aquestes bases.
13. La participació en el premi implica l'acceptació íntegra de les bases i dels drets i obligacions que se'n deriven.

Llorenç Tió i Ausió

Vidu de Dolors Puntí Cirera
Ha mort cristianament el dia 28, a l'edat de 92 anys.
A.C.S.

Els seus fills, Montse i Ramon, M. Rosa i Domènec, Ramon i Conxita; nets, Toni i Gemma, Marina i Cristian, Clara i Joan, Gina i Xevi, Gemma i Joan; besnets, Maria, Iona, Etna, Maurici i Grau; germanes polítiques, nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions. La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament. També volen donar les gràcies a l'equip de metges, infermeres i tot el personal del CAP de Roda de Ter, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

Roda de Ter, abril de 2020

Feliu Serra i Casalí

Ha mort cristianament el dia 29, a l'edat de 87 anys.
A.C.S.

La seva esposa, Encarnació Sala Soler; fills, Maite i Joan; nets, Ivet i Jordi; besnet, Cesc, i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions i us agraeixen les mostres de condol.

També volen donar les gràcies a l'equip de metges, infermeres i tot el personal de l'Hospital Sant Jaume de Manlleu, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

Domicili: c. Lluís Coll, 5.

Manlleu, abril de 2020

Se salta el confinament, conduïx begut i xoca amb un arbre a Vic

Vic

EL 9 NOU

La Guàrdia Urbana de Vic va denunciar la matinada de dimarts a dimecres un veí de Vic a qui va enxampar saltant-te el confinament i conduint el cotxe begut. Segons la Guàrdia Urbana, els fets van passar poc abans de la 1 de la matinada de dimecres a l'avinguda dels Països Catalans quan es va produir un accident en què només hi hauria un vehicle implicat. L'home, de 30 anys, hauria perdut el control del cotxe i va acabar col·lidint amb un arbre. Agents de la Guàrdia Urbana es van desplaçar al lloc dels fets i en fer la prova d'alcoholèmia al conductor va donar un resultat de 0,54 mg/l a la primera prova i de 0,55 mg/l. Se li van instruir diligències judicials i se li va aixecar acta per no respectar el confinament, acta que també es va aixecar a l'acompanyant.

Maria Faura i Martínez

Padrineta
Ha mort cristianament el dia 19, a l'edat de 89 anys.
A.C.S.

Els seus germans, Dolors i Joan Pina; nebots, Sergi i Rosa, Esteve i Carme; renebots, Mireia i Raül, Eduard i Anna, Cristina i Jaume, i Jordi; cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la recordeu en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Domicili: Ronda Camprodon, 17, 4t, 2a

Vic, abril de 2020

Elisa Sánchez i Bezanilla

Ens ha deixat cristianament el dia 24, a l'edat de 87 anys.
A.C.S.

Els seus fills, Manel i M. Dolors i Anna; nets, Pol i Ester, Marina i Àlex, Mireia, Quim i Ari, Marc i Anna; nebots; la raó social Torneria Romans, i tots els que l'hem estimat, en participar-vos de tan sentida pèrdua, us demanem un record i us agraim les mostres de condol.

Esperem poder fer-li el comiat que es mereix tan aviat com sigui possible.

Torelló, abril de 2020

Jaume Vilamala i Ordeig

En Jaume del Pedrús
Ha mort cristianament el dia 24, a l'edat de 89 anys.
A.C.S.

La seva esposa, Pilar Aumatell Pla; fills, Rosa i Toni, Natàlia i Pere, Jaume i Montse, Lluís i Mercè, M. Alba i Josep; nets, Aida i Adrià, Èric i Raquel, Marc i Olga; germans, Pilar, Ramon, Marcel·lina i Miquel; germans polítics, nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

La família vol donar les gràcies a tot el personal del dispensari de Sant Julià de Vilatorrada, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

Vilalleons, abril de 2020



Josep Serra i Bosch

Secretari de l'Agrupació de Defensa Forestal El Cabrerès

Ens ha deixat i el recordarem sempre.

Tota la Junta Directiva expressa
el seu condol i reconeixement.

L'Esquirol, abril de 2020

1r aniversari de la mort de Josep Jiménez i Bach

Fa 1 any que ens vas deixar.
Troblem a faltar el teu enginy
i el teu saber,
però estàs sempre present.

No t'oblidem.

Joan i Laura



Tona, abril de 2020

Mariano Tió i Vila

Vidu de Dolors Solà Molist
Ha mort cristianament el dia 29, a l'edat de 88 anys.
A.C.S.

Els seus fills, Assumpta i Ramon, Lluís i Glòria, Josep i Assumpta; nets, Cristina i Ignasi, Meritxell, Gisela i Marc, Berta, Mònica i Adrià, i Josep; besneta, Júlia; germana, Carme; germans polítics, nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Domicili: c. Puiglagulla, 15.

Vic, abril de 2020

Roser Parareda i Tarabal

Vídua de Joan Roca Planas
Ha mort cristianament el dia 25, a l'edat de 88 anys.
A.C.S.

El seu fill, Quim; germanes polítiques, nebots, cosins, tota la família i l'Ellen, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la recordeu en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

També volen donar les gràcies al personal de l'Hospital Universitari de Vic i l'Hospital de la Santa Creu de Vic, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

Vic, abril de 2020

7è aniversari Jaume Puigdomènec i Mas

Enginyer tècnic industrial
Vidu de Francesca Torras
Molas

Va morir a Barcelona
el dia 2 de maig de 2013

E.P.D.

Collsuspina, abril de 2020

En Jaume de Ca la Laia, un home savi fet a ell mateix



Josep Munmany Vila
Alcalde de Taradell 1987-2007

Dissabte ens va deixar en Jaume de Ca la Laia, en Jaume Miralpeix. Un home de caràcter i d'una memòria extraordinària, que no passava desapercbut. Tenia una gran estima per Taradell i en coneixia tots els seus racons. Ell mateix explicava que va ser de ben menut, essent escolar i fent el salpàs amb mossèn Vilacís, que va començar a conèixer totes les cases de pagès i l'entorn de Taradell, al mateix temps que anava agafant estima pel seu poble. També va ser un dels primers repartidors de la *Revista Taradell* i un dels fundadors de l'Agrupació Sardanista, nascuda l'any 1957. Anys més tard, amb un grup de gent vinculada a la pagesia tornarien a arrencar les festes de Sant Antoni Abat.

En Jaume era un home fet a si mateix. Essent menor d'edat va comprar un terreny per fer-s'hi una casa i un cop al notari, en veure que era menor, el van fer acompanyar pel seu pare. El problema era que el seu pare no en sabia res, de la compra, però va firmar perquè el seu fill n'havia donat la paraula i la paraula era sagrada. La paraula donada va ser sempre bàsic en la seva vida.

Els anys que vam compartir a l'Ajuntament es va convertir en un molt bon amic, va ser responsable d'Urbanisme i Pagesia (1991-1999). Durant aquella època molts carrers del municipi estaven en molt mal estat i se'n van aconseguir arreglar força, tant del poble com

dels barris. A més, es va acabar amb la sequera històrica de Taradell, gràcies a la portada d'aigües d'Osona sud. Precisament això era el que ressaltava més del seu pas per l'Ajuntament. Tot i que el que li agradava de debò i amb el que se'l veia realment content era amb la seva tasca al capdavant de la Regidoria de Pagesia, s'hi trobava bé. Coneixia tots els camps de Taradell i en sabia el propietari i qui els manava. La seva memòria, però, anava més enllà i et podia situar quasi totes les canonades d'aigua i desguassos del municipi.

Quan va plegar de l'Ajuntament va continuar col·laborant amb tothom que li ho demanava: els Tonis, la *Revista Taradell*, el mapa del patrimoni cultural, etc. La seva predisposició a ajudar en tot allò relacionat amb Taradell el feia indispensable en la vida d'un poble.

A en Jaume, doncs, el caracteritzaven la seva gran memòria i la seva estima a la família i Taradell. Deixeu-me que acabi amb les seves últimes paraules pronunciades durant el brillant pregó de la festa major de 1999, el primer que es va fer a Can Costa i Font, tot memoritzat, intens, i amb múltiples dades. "[...] quan una persona estima el poble que va néixer, la terra que t'ha vist créixer, i ha seguit pel camí de l'amor, de la fe, del sacrifici, del riure i del plorar, porta un home en la vida quan els cabells se li tornin blancs, però quan sigui vell i les cames em tremolin i la veu se m'apagui i els ulls se m'enterboleixin, l'últim pensament que tindrà serà: a Déu, a la família, i a Taradell."



Jaume Miralpeix, el dia del pregó de la festa major de Taradell de 1999

Ramon Vila i Ors

Vidu de Filo Suñé Fàbregas
Ha mort cristianament el dia 29, a l'edat de 89 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Ramon (†) i Montse, Dolors i Àngel, Joan i Roser; nets, Maria i Miquel, Laura i Jordi, Marta i Adai, Anna i Cosme, Clara i Manel; besnets, Adrià i Martí; germans polítics, nebots, cosins, tota la família i la raó social Electricitat Vila Ors, SL, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

També volen donar les gràcies a tot el personal de la Residència Saits de Vic, pel seu caliu humà i les atencions rebudes

Domicili: c. Candi Bayés, 21.

Vic, abril de 2020

Carta de comiat a Joan Mauri i Puig



Anna Magem i Marsó
Alcaldessa de Balenyà 2011-2019

Joan, ens vam conèixer el desembre de 1980. Jo feia tres anys que vivia als Hostalets de Balenyà i treballava a l'Ajuntament com a auxiliar administrativa. Em van venir a veure dos membres de l'associació de pares de l'escola, perquè volien encetar l'esport escolar i, coneixedors de la meva afició al bàsquet, em demanaven si els podia ajudar en aquest intent. Evidentment, ens hi vam posar, i sense tenir encara pista de bàsquet ni cistelles vam començar els entrenaments amb un èxit de participants desbordant... Tu et vas afegir, com no podia ser d'altra manera, al grup de pares engrescats per tirar-ho endavant!

I a aquell primer moment d'inici hi van seguir quinze anys de membre de la junta, delegat d'equips, *taxista* incondicional de jugadors, membre de la taula i cronometrador, sempre al costat dels preparadors, gran conciliador.... Tot allò que calia, ho feies! Sempre hi eres!

En aquella feinada, algú va veure que calia comptar amb tu i, ràpidament, et van proposar formar part d'una llista electoral a l'Ajuntament i... ja vas ser regidor! En les diferents candidatures i etapes, has estat prop de 20 anys treballant com a regidor a l'Ajuntament de Balenyà. Això, aviat és dit! Són moltes hores, moltes reunions, molta implicació amb les entitats esportives, molt debat sobre possibles solucions, molta feina com a regidor d'Ensenyament... eren temps difícils, i l'escola pública necessitava una bona empenya per fer-se forta! I tot això, sense fer gaire soroll! Has sabut treballar amb un compromís total, un compromís callat però constant... Sempre ha



estat molt fàcil parlar amb tu, tranquil, amb petits silencis entremig, sense presses, sense escarafalls, amb un bon sentit de l'humor que deixaves, de vegades, entreveure...

Les entitats, com el mateix Ajuntament, funcionen gràcies a l'esforç i el treball de gent vital i tenaç, que hi aporta el seu granet de sora... tu, això, ho sabies molt bé i no vas escatimar esforços per aconseguir allò que calia a cada moment!

El mes de maig passat, vau celebrar amb l'Antònia els 50 anys de casats. Volíeu fer una gran celebració i ho va ser! Ara, quan encara no ha passat un any d'aquella data, us torneu a retrobar... després que fa poc més de quinze dies l'Antònia ens va deixar! Senzillament, t'ha cridat i has anat a trobar-la!

Estigueu tranquils... tot el que havíeu de fer ho deixeu fet i molt ben fet! Us trobarem a faltar, però, sempre, des del bon record que ens heu deixat!



Ramon Cotrina i Puig

exprofessor

El Col·legi Sant Miquel dels Sants
el recorda en el seu traspàs i s'uneix al dol
dels que senten la seva pèrdua.

Vic, abril de 2020



Ramon Cotrina i Puig

Medalla institucional de la UVic-UCC

La Junta de Rectorat de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya, el Patronat de la Fundació Universitària Balmes, els i les estudiants, el professorat i el personal d'administració i serveis expressen el més sentit condol a familiars i amics.

Vic, abril de 2020

EL 9 NOU

El canvi de tendència confirmat durant els últims dies, amb una gradual regressió de defuncions per coronavirus fruit de la desacceleració del ritme de nous contagis després d'un mes i mig de confinament, permet entrar en una nova fase: la de la desescalada. Sense abaixar la guàrdia per evitar-ne un repunt, és l'hora de posar sobre la taula el pla per transitar de les actuals restriccions fins al que s'ha anomenat la *nova normalitat*. És a dir, un horitzó al qual si no hi ha retrocessos es divisa per a finals de juny, moment en què es podrien reprendre la majoria d'activitats tot i les

Una desescalada gradual i complexa

necessàries limitacions per evitar el màxim de riscos.

Recórrer aquest camí, que el govern espanyol dibuixa en quatre fases de progressiva relaxació de les restriccions, no és fàcil. Les directrius, avalades per criteris tècnics, cal que siguin concises i els missatges, clars. Aquesta és una responsabilitat dels governants. L'èxit o el fracàs de les mesures, però, també tindrà a veure amb el comportament

individual de cadascú. El concepte de responsabilitat ciutadana serà un valor que cotitzarà a l'alça. Sempre pot haver-hi excepcions, i segurament n'hi ha massa, però el comportament de la immensa majoria ha estat responsable.

Per això, que ara es posi sobre la taula un calendari per reobrir comerços, restaurants o terrasses de bar no deixa de ser un missatge reconfortant: hi ha llum al

final del túnel. Ara bé, aquest procés cal fer-lo amb molta cura per no malbaratar els avenços assolits durant setmanes de sacrificis. Que la desescalada sigui progressiva i asimètrica sembla lògic, perquè l'efecte del coronavirus no és homogeni. Hi ha zones més castigades que altres. Però, precisament per això, que la unitat territorial que es prengui com a referència sigui la província no sembla

la millor decisió. La provincial és una divisió purament administrativa, on conviuen realitats antagòniques. A la de Barcelona, per exemple, res té a veure un petit poble com Sobremunt amb la densitat demogràfica de l'àrea metropolitana. Des d'aquest punt de vista, i tenint en compte que l'abordatge és sanitari, tindria sentit prendre com a referència unitats més homogènies com les de les àrees bàsiques de salut. Per una qüestió d'escala segurament seria més difícil de gestionar, però, alhora, també més fàcil d'ajustar a cada realitat. Ara, del que es tracta és de fer el difícil equilibri de recuperar el màxim d'activitat amb el mínim de riscos.

La Pilarín



Els llocs i la gent on tornaré



Marina Martori
Escriptora

Tinc poques certeses últimament. No sé quan tornarà a obrir el meu estimat TA, el Teatre Auditori de Llinars, i tots els teatres i la meva feina tornarà a ser absorbent, de llargues jornades i espectacles meravellosos en lloc de trucades, correus electrònics i retorn d'entrades. No sé quan el meu marit podrà obrir de nou la seva aula d'estudi i tornar a facturar o quan podran els meus amics, propietaris de petit comerç, pujar persianes. No sé quan els meus fills i fillastres tornaran a l'escola i a l'institut ni quan podré reprogramar el viatge a Londres que tenia precisament per a aquest pont i que no us podeu imaginar la il·lusió que em feia, de veritat.

No sé ni si tindrem Sant Jordi en segona ronda, la veritat, que encara hi penso; o vacances fora d'algun altre lloc que no sigui la nostra casa protectora i el nostre jardí, imprescindible més que mai.

Tinc poques certeses últimament. O això pensava. Perquè sí, és cert que tinc totes aquestes incògnites per resoldre i no les podré desentrellar jo ni solucionar aviat, però també tinc una colla de certeses que es van afilerant, ordenades i a dos metres de distància cadascuna, puntuals.

Sé que no em guanyaré mai la vida com a perruquera, que quan tinc temps cuino molt bé, que aparellar mitjons i la neteja de la casa són una tortura, que llegir i el cinema em salven la vida sovint, que només escric quan em ve de gust, mai sota pressió, que m'agrada molt la meva feina i que la meva gent



són la rehòstia en patinet.

Sé que crec en la sanitat i en l'educació pública, que la cultura ens dota de sentit i que tornarem a omplir teatres i sales de concerts i espais oberts per celebrar-la, que hi ha gent bona, gent dolenta i gent que fa el que pot, que els herois de veritat són els herois de veritat, que plorar va molt bé quan necessites plorar però que m'agrada molt més riure, que

Sé que estimo el lloc on visc i la gent amb la que visc i alguns llocs més i algunes persones més, que són molt meus i que els enyoro quan no hi soc a prop

els records són mil vides on sempre pots tornar, que l'amor és l'única manera de caminar per la vida que m'interessa i que estimo el lloc on visc i la gent amb la que visc i alguns llocs més i algunes persones més, que són molt meus i que els enyoro quan no hi soc a prop.

I aquí serà on tornaré, a aquests llocs i a aquesta gent, de seguida que pugui, de seguida que no sigui perillós, de seguida que abraçar torni a ser *legal*.

Però la veritat, i vet aquí la certesa que no falla mai, malgrat tot siguin incerteses: a aquests llocs i a aquesta gent hi vull tornar sempre, amb confinament o sense.

PROTAGONISTES

Pedro Sánchez

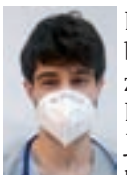
President govern espanyol



L'anunci que s'utilitzaria la divisió provincial per marcar el ritme de la desescalada ha sorprès. Sobretot a Catalunya, on el límit comarques s'adapta més a la realitat o el de les àrees bàsiques de salut, que seria més pràctic.

Sergi Rodríguez

Metge resident



Encara està acabant l'especialització, però Sergi Rodríguez, de Sant Julià, ja coordina una planta amb malalts de Covid-19 a l'Hospital del Mar. Els joves metges estan donant un exemple d'adaptació i competència.

David Costa

Cantant d'Elis Superherois



Convertir la frustada presentació d'un disc en una rua-concert adaptada al confinament va ser tot un exercici d'imaginació. Els Superherois van ser capaços de fer-ho dissabte passat pels carrers de Ripoll i Campdevàrol.

Assumpció Agustí

Botiguera



La història d'aquests dies s'escriurà amb petits gestos de solidaritat com el de l'Assumpció de Cal Toni de la Torre d'Oristà. Ha ajornat la jubilació per no deixar sense queviures la gent del poble, on regenta l'única botiga.

TRIBUNA

La primavera**Carme Brugarola**

Aquest matí, d'amagat / ha arribat la primavera. / La duia penjada al bec, / tot xisclant, una oreneta. / L'oreneta ha alçat el vol / i amb un cop d'ala lleugera / ha segat un raig de sol / i ha florit tota la terra. Núria Albó.

Un alumne de cicle mitjà va dir que era el poema més bonic que havia llegit mai. Va explicar que quan es desperta sent un munt de cants d'ocells. Li hem de dir a la Núria Albó que ens vam encuriosir per identificar el refilar dels ocells que ens fan companyia: pardals, merles, mallerengues, també orenetes.

La primavera enguany ha tornat a esclatar. I què hauríem escrit si la mestra ens hagués posat aquest títol tan suat per fer una redacció?: La primavera.

Hauríem escrit que quan la primavera va arribar ens va trobar tancats a casa, enyorant del poema de la Núria perquè no hem pogut compartir, en companyia, l'emoció d'altres poesies. Però com que en guardem el record, estem atents al cant, a la mida, als colors i al fer de cada dia d'aquells ocells que veiem des de la finestra. Potser sense que els pares se n'adonin, darrere dels vidres, mentre amb els dits perfilen un dibuix, damunt del baf, pensem en nosaltres mateixos i en la manera d'entendre una nova llibertat, potser desconeguda fins ara. Volem sentir-nos més lliures que mai, tot i estar tancats, per esbotzar barreres. Allà on hi ha acció hi ha la qüestió de la llibertat, diu Lluís Solà. En aquests moments l'acció és en la buidor dels carrers.

Escriuríem que no hi ha hagut cap tipus d'acció per millorar el camí d'anada i tornada de centenars d'immigrants que des de Vic van a treballar a Le Porc Gourmet de Santa Eugènia de Berga en bicicleta. Tampoc hi ha autobusos. Un mort i un desaparegut, el dia abans de Sant Jordi, arrossegats per la riuada. Quan tanquem els ulls per assaborir el gust d'un tall de pernil, no visualitzem el dolor i sacrifici que hi pot haver al darrere. Els treballadors dels escorxadors reviuem l'eco de l'esclavatge de segles passats. Confinats en la seva jornada laboral interminable i condemnats a encomanar-se el coronavirus, no poden alliberar-se. Tan invisibles per la societat, com també ho han estat per alguns els avis que s'ha emportat aquest virus que s'entesta a quedar-se entre nosaltres.

Escriuríem que metges/es, infermers/res i altre personal sanitari també estan esgotats perquè treballen confinats en les seves jornades laborals interminables, per guarir-nos, per cuidar-nos. A vegades, sembla que per alguns polítics aquests professionals siguin invisibles. El virus és tossut, està a l'espera de la nostra inconsciència, si no ho fem bé i retornem massa aviat a la vida social, encara que sigui de forma individual, el virus s'activarà i els treballadors dels nostres hospitals no podran aguantar-ho. Els hem aplaudit a les 8 del vespre i els hem acompanyat en la seva manifestació virtual el dia 26



CARMEN MOLIST

Tot i estar tancats, volem sentir-nos més lliures que mai per esbotzar barreres

d'abril. Escoltaran els polítics la seva crida a la prevenció i les seves demandes? Encara els manca material de protecció per treballar de forma adequada. En som conscients?

Escriuríem que deixant de banda el virus, molts polítics primen l'economia, sense adonar-se que el sistema econòmic d'avui és caduc pel demà. L'atur puja estrepitosament, la renda garantida, per més que s'estengui, no podrà abastar les necessitats de tothom, la bretxa digital dels alumnes existeix. No tothom té les mateixes oportunitats.

Acabariem dient que hem de ser actius, per esdevenir lliures destruint tot tipus d'esclavatges, desmuntant excuses de mal pagador, quan ens volen fer creure les mentides que ens expliquen: no tenim ni idea ni dels morts, ni dels contagis que hi ha. Mirant per darrere els vidres de la finestra hem de notar la burxada de la llibertat per contrastar els diferents cants de tants ocells que ens xiuxiuegen a l'orella. Per esdevenir lliures hem d'escriure sobre la primavera d'enguany en total llibertat.

+ vist EL9NOU.CAT

- 1 Mor un home en un accident de trànsit a Taradell
- 2 Els positius de la Covid-19 municipi a municipi
- 3 Tornen els mercats de la plaça de Vic els dimarts i els dissabtes, i diumenge al Remei
- 4 "És una malaltia que fa estralls d'una manera molt ràpida". Crònica des de dins de l'hospital
- 5 Una botiguera de la Torre ajorna la jubilació per no deixar el poble sense cap establiment

A correueta

**Jordi Vilarrodà**

Dimenge, 26. El desconfiament va acompanyat

d'un relaxament que fa patir. Reunions de grups de famílies sense distància física, per exemple. Haurem d'intentar que això no sigui com el moment d'obrir una ampolla de xampany i sortim tots a pressió i descontrolats. Per cert, ara que ja tenim això dels nens, pensem en la gent gran? Amb moltes precaucions, però és hora que puguin sortir. És necessari per a la seva salut, potser més i tot que per a la dels infants.

Nens i avis, Ramon Cotrina i la província

Dimarts, 28. Ha mort Ramon Cotrina, un savi. La saviesa no es mesura, com es fa ara, amb currículums universitaris homologats, amb el nombre de publicacions que algú ha fet en revistes de prestigi que venen determinades per ves a saber qui. És una altra cosa, la saviesa. Diria que és una barreja, en les proporcions justes, d'un bagatge cultural sòlid i d'una determinada manera de saber estar en la vida. Cotrina complia les dues coses. La meua primera

trobada amb ell forma part de l'àlbum familiar però no la recordo, perquè va ser quan em va batejar. En la seva etapa de capellà, al monestir de Sant Joan, un dia de març que nevava molt, diuen. Molt més tard, l'aniria veient, ocasionalment, i el retrobaria quan va tornar a Sant Joan per establir-s'hi en la perspectiva de la seva jubilació. En una casa senzilla i arreglada amb molt de gust, a tocar el Palau de l'Abadia. Cotrina sempre semblava estar una mica de

tornada de tot, amb una certa sornegueria. Deia que el que li agradava de debò era "veure passar el temps". Mai no exhibia posat d'intel·lectual, que és allò que saben fer els intel·lectuals de debò. Però com tots els de la seva generació, portava marcada a foc l'autoexigència que li havia inculcat Carles Riba i va publicar poc. Poc, però bo. **Dimecres, 28.** Pedro Sánchez parla de la província com a unitat bàsica en el desconfiament. Una divisió administrativa artificial del segle XIX, per combatre la pandèmia del segle XXI. Aquest nostre periòdic d'Osona i el Ripollès, sense anar més lluny, ja fa molts anys que va trencar el marc provincial.

SI...

Un altre Sant Jordi



Víctor Sunyol

No cal repetir allò de “un Sant Jordi diferent”, perquè és evident. I també ho és que aquesta versió del dia del llibre ha aportat canvis interessants.

D'entrada, l'enclaustrament ha reduït molt la presència als mitjans d'autors mediàtics i amb poca substància. I és cosa d'agrair.

Algunes editorials diuen que s'han diversificat les vendes perquè molts compradors han triat a partir dels catàlegs de les webs i no a partir dels taulells de les llibreries o de les inacabables llistes dels diaris. Molt millor.

Hi ha hagut coses positives que serviran en un futur

Algú ha gosat publicar llistes dels llibres més venuts, i s'hi pot comprovar aquesta diversificació tan positiva, i que la literatura i els llibres amb idees hi surten guanyant.

Naturalment, ha estat un dal·labaix per a llibreries, editorials i tota la indústria del llibre, però també ha obligat a obrir fórmules noves de contacte, venda i distribució, algunes de les quals seran ben positives com a complement en un futur.

I les circumstàncies també permeten una visió més fidel de la realitat lectora. Moltes de les persones per a qui el llibre és només una part del ritual d'aquest dia no han fet ni un esforç per comprar-ne cap; i això dona un altre retrat de la lectura a casa nostra.

Sempre és bo trobar alguna llum dins el desastre, oi?

Espanya s'entrebanca amb el mateix



Xavier Ginesta
Periodista i professor de la UVic-UCC

Aquella epidèmia que molts ens havíem mirat des de la distància, quan estava concentrada a Wuhan, es va convertir finalment en pandèmia i tots els països d'Occident hi vam arribar tard. Que ho diguin a Itàlia, a Espanya o, ara mateix, al president Boris Johnson o l'esperpèntic Donald J. Trump. Per cert, que si a algú encara li sembla rar sentir el president dels Estats Units pronunciar els disbarats que diu sobre com s'ha de combatre la Covid-19, que s'entafori en el magnífic i detallat llibre de David Cay Johnson *Como se hizo Donald Trump* (2016) i entendrà bona part del seu comportament: la bogeria d'ara, o la seva tirania, no és casual.

Però, certament, les democràcies occidentals no tenien manuals d'instruccions per com afrontar un canvi de normalitat com aquest. Ni en tenen ara per planificar el desconfinament, més enllà de saber que la lluita contra la pandèmia ha de ser compatible amb la recuperació de l'activitat econòmica. A la primera fase “d'emergència sanitària”, on l'objectiu principal era evitar el col·lapse del nostre sistema de salut –no tinc gens clar que s'aconseguís, si ens atem al fet que la lluita contra la Covid-19 va deixar proves oncològiques per fer o va disparar els infarts que s'agafaven tard–, ara s'hi suma una nova “fase d'urgència” on la lluita per evitar els nous repunts de contagis ha de ser compatible amb l'activació de l'economia. Perquè s'ha vist perfectament que les conseqüències del confinament a la nostra economia són molt pitjors del que ens pensàvem, que la sensació de paràlisi és absoluta i que un estat endeutat com Espanya és incapaç de respondre a les demandes del seu teixit empresarial. El president Sánchez es fia de la bona voluntat d'Europa, però ni ell ha fet els deures perquè els seus arguments siguin sòlids, ni entén que malgastar en el passat ens ha condemnat el nostre futur. En aquesta fase d'urgència, les incerteses per com s'haurà de reactivar el país continuen estant sobre la taula. Explicava la consellera Àngels Chacón: “Encara no sabem quins ajuts directes vindran d'Europa i quin marge tindrem per gestionar-los, però cal valorar ara quin model d'economia i turisme volem”.

Certament, aquest és l'estadi on ens trobem. Perquè si per alguna cosa ha de servir aquesta pandèmia és per tornar-nos a mirar davant del mirall. Un país dependent del turisme, de mitjana gairebé un 15% del PIB, és un territori exposat a les grans crisis: si bé el turisme és necessari i ens ha donat molts ingressos, també és cert que no contribueix a generar activitats d'alt valor afegit. I davant de calamitats com aquesta (o atemptats terroristes com el de Nova York o el de Barcelona) la volatilitat de la demanda és espectacular. Avui, gestionar la reputació de les nostres destinacions turístiques ens pot fer perdre bous i esvelles, i continuar enfosquits sense entendre que el gran repte el tenim a fer un canvi de model



productiu, atorgant més importància de la indústria, les nostres universitats, la recerca i la innovació.

Com ja adverteix la Generalitat, una vegada passada aquesta fase d'urgència, finalment, haurem de gestionar una “nova normalitat”. Un tercer estadi, que acompanyarà els últims passos del desconfinament i ens haurà de fer conviure en un món on canviaran paradigmes: seguretat o llibertat? El debat ja va sorgir després dels atemptats de l'11 de setembre de 2001 i les mesures que va impulsar l'administració Bush. Cada vegada que hi ha una tragèdia el tornem a posar sobre la taula. De moment, les mesures pel desconfinament que presentaven més debats ètics han estat aparcades, però ens esperen uns mesos on difícilment podrem oblidar-nos del concepte “seguretat” cada vegada que plantegem noves polítiques públiques. I, a vegades, l'increment de la seguretat presenta grans problemàtiques quan es confronta amb els nostres drets fonamentals, que tant han costat de consolidar.

De la futura *nova normalitat* –més enllà d'estar més que satisfet amb com m'he pogut adaptar al teletreball, que això hauria d'anar a més i que les empreses que l'incentivin haurien de tenir més ajuts– només sé una certesa: que en la gestió pública el principi de subsidiarietat continuarà sent vàlid. Durant aquesta crisi hem comprovat que la voluntat de *coordinar* per part del govern d'Espanya era una manera de blanquejar una recentralització de competències i justificar les medalles concedides als seus generals. Si no, perquè la roda de premsa de Sánchez no es feia després de la conferència setmanal amb els presidents autonòmics, en lloc d'abans com ha estat habitual? Per què tanta mania a entendre les casuístiques particulars de les autonomies? Per què, al final, han de ser províncies i no autonomies les realitats territorials per gestionar el desconfinament? Espanya, entrebanca-se sempre amb el mateix: en economia i en política.

SI PASSA EN DIRECTE, PASSA A

CONNECTICAT

De dilluns a divendres, de 19h a 20h

EL 9 TV

A la teva televisió local



Vic, la ciutat davant el virus



Anna Erra Solà
Alcaldessa de Vic

Hem viscut i estem vivint uns dies i unes setmanes extraordinaris, mai viscuts abans. Qui es podia imaginar al mes de març que veuríem una ciutat deserta i sense vida al carrer? Un inici de primavera sense Mercat del Ram? I qui ens havia de dir que ens acostumaríem a veure'ns els uns als altres a través de pantalles? O trobar-nos casualment pel carrer just per anar a comprar, a dos metres de distància i amb uns guants i una mascareta com a complements de la nostra vestimenta?

Podem reflexionar sobre la causa i les conseqüències a escala mundial, mentrestant al nostre petit món, Vic, veiem com la resposta ciutadana ha estat a l'altura. El comportament i el civisme de la ciutadania han demostrat ser, en la major part, un exemple de mestratge, i només puc que agrair la més que bona predisposició de cada casa i de cada família; tot pel bé comú. Aquest exercici de gran responsabilitat col·lectiva ha anat acompanyat d'uns grans serveis sanitaris i municipals, a qui infinitament vull felicitar pels grans esforços i grans pressions que han estat vivint aquestes setmanes, i que encara hi continuen sent per ajudar que tot vagi el millor possible.

Continuem netejant la ciutat com qualsevol dia, posant-la a punt per quan de nou puguem disposar del nostre espai públic. Aquests dies difícils sense escola ni activitat extraescolar procurem que la quitxalla rebi les felicitacions dels aniversaris per part d'una guàrdia urbana que, a més de vetllar per la seguretat i el millor confinament possible, té aquests detalls humans i de proximitat. És en aquests moments de crisi on tothom sap treure el millor de si mateix, i es demostra en escriure la capacitat d'ajuda col·lectiva. Vull agrair també als comerços que aixequen la persiana amb el millor dels somriures perquè no ens falti de res. Mai hi haurà prou aplaudiments per agrair-vos com ens cuideu.

La pèrdua de familiars i amigats i les dificultats per passar-ne el dol és una de les situacions més dures que s'estan vivint i patint com a comunitat.



ALBERT LLIMÓS

A totes les persones que heu patit els estralls de la malaltia, una abraçada ben forta. Ara és moment d'intentar fer més fàcil el dia a dia, vivint amb dignitat, amb paciència i sense perdre l'optimisme.

Ja ens queda un dia menys, tot això s'acabarà i ens en sortirem. Tornarem a ser el que érem perquè no ho hem deixat de ser; els somriures i els colors tornaran a passejar per damunt del gris dels nostres carrers, els jocs i les rialles de la quitxalla conviuran amb el murmur de la gent i amb els ocells protagonistes avui del silenci. Un silenci que trenquem respectuosament a les 8 del vespre pel so dels aplaudiments que emergeixen de finestres i balcons de la ciutat amb aquest agraïment infinit

Ja ens queda un dia menys, tot això s'acabarà i ens en sortirem. Tornarem a ser el que érem perquè no ho hem deixat de ser

cap al personal sanitari. Cap a totes les persones que segueixen al peu del canó des del primer dia. Gràcies comerciants, cossos de seguretat i treballadors i treballadores que dia rere dia us alceu per treballar amb compromís i responsabilitat. Gràcies metges i metgesses, infermers i infermeres, personal sanitari i de les residències, i tota la gent que

investigueu com aturar el virus. Gràcies a tothom que treballa dur per combatre el maleït virus.

Gràcies també als nens i nenes. Són dies gens fàcils perquè no podeu fer allò que solíeu fer normalment, com anar a l'escola, jugar amb els amics, fer música, practicar el vostre esport preferit, abraçar els avis i les àvies o gronxar-vos al parc. És empipador i sé que us costa, però penseu que és necessari per aturar aquest virus i que no es faci més gran.

Us felicito pel vostre comportament. I no només pel fet d'estar a casa, sortir just el temps que pertoca cada dia i respectant la distància de seguretat, sinó també per totes les mostres de suport que heu fet arribar a les persones i famílies que pateixen el coronavirus, els missatges que feu arribar a totes les persones que treballen perquè la ciutat gaudeixi dels serveis essencials. És bonic veure el vostre talent amb dibuixos i pancartes que llueixen a finestres i balcons. Tot el que esteu fent aquests dies valdrà la pena, ja ho veureu, tot i que encara ens queden uns quants dies de viure diferent a la forma habitual.

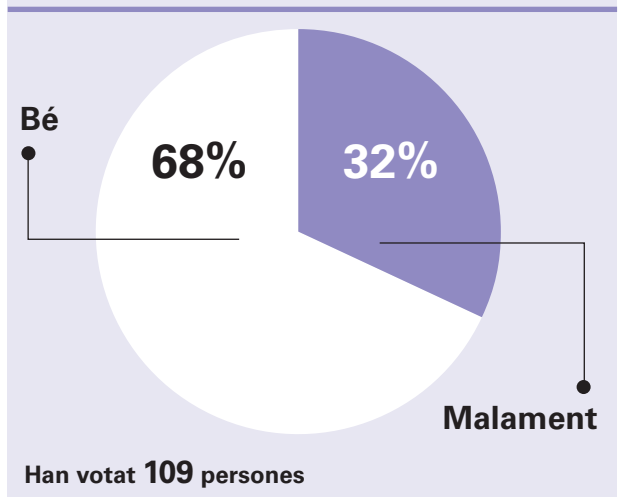
Gràcies, moltes gràcies, per la col·laboració i per la de les vostres famílies. Tots vosaltres, amb aquesta actitud, esteu aportant el vostre granet de sorra. Com a alcaldessa em fa molt feliç saber que els infants de Vic ens heu donat un cop més una lliçó d'humanitat; espero retrobar-vos ben aviat per sentir-vos a prop, i espero veure com ens ompliu de vida amb dosis d'alegria els racons d'aquesta ciutat que grans, mitjans i petits estimem tant.

QUÈ US SEMBLA QUE S'HAGI AUTORITZAT FER ESPORT INDIVIDUALMENT A L'AIRE LLIURE?

Joan Rueda Díaz (Roda de Ter)	"Malament, perquè imatges com les de diumenge amb els infants són una mica vergonyoses. La gent no respecta les mesures de distanciament i, si continuen així, aquest virus no el pararem, es farà una bola cada cop més grossa. Si de veritat la ciutadania vol i necessita sortir ha de seguir les normes de seguretat, que per això hi són."
Sílvia Forcat (Vic)	"Em sembla bé. Altres països europeus ho han fet, el que no veig clar és que la gent actui sense seny ni consideració."
Anna de Pedro (Centelles)	"Ho trobo un pèl precipitat. Penso que ja hi haurà temps més endavant."
Josep Martínez (St. Boi de Ll.)	"Als pobles petits s'hi ha de deixar practicar esport: no hi ha perill d'aglomeracions."
Elisabet Aulinas (Gurb)	"Molt bé, però només si tothom hi posa cervell, sobretot per respecte als que treballen a primera línia, que s'exposen cada dia."

Laura Febrer Jiménez (Manlleu)	"Primer s'hauria de deixar sortir només persones autoritzades. Trobo que si el confinament s'allarga hauria de ser per a tothom, exceptuant els nens. Els adults que els acompanyen també haurien de ser més prudents a l'hora de fer aquestes sortides. En qualsevol cas, penso que el confinament ha de ser total, perquè si no sortiran persones sense cap autorització i això s'anirà allargant."
Aina Ponce (Manlleu)	"Serà positiu per poder desconnectar una mica de la monotonia d'estar tancat a casa, però amb la condició que la gent sigui respectuosa i surti de manera ordenada, seguint les indicacions de mantenir les distàncies socials i no tenir contacte amb persones del voltant. És per això que crec que el govern hauria d'informar molt bé sobre el desconfinament a l'hora de fer esport i el que anirà venint les properes setmanes."

Resultats de l'enquesta a EL9NOU.CAT



Cristina Rovira Ramon (Vic)	"Em sembla fantàstic que per fi es pugui sortir a fer esport, com a la resta d'Europa. L'esport és salut física i mental. Fer-ne a casa no és el mateix, estàs molt limitat, es carreguen les articulacions, hi ha perill de lesions, la síndrome del passadís..."
---------------------------------------	--

Vic i la casa de la ciutat



Miquel Cañellas
Articulista

Si Vic posseeix un edifici emblemàtic propi del barroc és el seu ajuntament. La casa de la ciutat, però, nascuda al redós de la plaça nova amb el primitiu edifici gòtic de 1388, ja havia sofert prematurament, el 1403, una primera ampliació amb la compra de la casa d'Andreu Rovira adjunta a l'edifici de Llotja. Aquesta casa es destinà a noves dependències, necessàries, sobretot, a partir de 1450, quan s'unificà el municipi. No havien de passar gaires anys més per tal que l'edifici de Llotja quedés ampliat per la construcció d'una segona planta damunt la Sala del Consell destinada finalment a arxiu, conservada i recuperada, igual que la resta de l'edifici, en reformes posteriors.

Va ser a partir de la segona meitat del segle XVI i principis del XVII que el Consell Municipal anà adquirint, de forma progressiva, les diferents cases adjacents fins a aconseguir arribar, serpentejant entre els carrers i places que l'envoltaven, a l'ampli clos del Mercadal. És significatiu assenyalar que a l'inici d'aquest període se suprimiren les antigues taules de la carn i del peix situades sota la sala del Consell, i s'establí en el seu lloc el Pes de la Farina: una nova funció que acabà per empeltar el seu nom a la veïna plaça del Pes.

D'altres edificis adjunts adquirits al llarg d'aquesta època en sabem la seva funció: s'hi establiren les oficines de la Taula de Canvi i la Ceca o fàbrica de moneda, mentre s'ampliaven els baixos del pes de la farina i es possibilitava l'adequació d'altres dependències per als funcionaris i residència dels porters i verguers municipals.

Amb l'adquisició, l'any 1665, de les darreres cases que s'abocaven al Mercadal, quedava completat el conjunt d'edificis municipals fins als límits del que era físicament possible. Ara tocava de posar ordre a tot aquell conjunt de cases mal encavallades i inconnexes, cosa que els síndics encarregaren al reconegut, aleshores, arquitecte fra Josep de la Concepció el Tracista, després d'haver-ne enderrocat tot el conjunt.

El plànol del nou ajuntament, signat el 1670,



Després de l'adquisició, el 1665, de les últimes cases que s'abocaven a la plaça Major, es va haver de posar ordre a aquell conjunt de cases mal encavallades i inconnexes

dibuixa, a grans trets, la forma actual de l'edifici que coneixem. De tot el conjunt en què se salvà la primitiva Llotja –malgrat que es va degradar la seva antiga i noble funció– cal destacar-ne sobretot la nova Sala del Consell, amb llanterna sota cupolí barroc, la torre del Mercadal, amb l'àmplia balconada a la qual se sobreposà l'escut de la ciutat, i el conjunt unitari de les façanes amb finestres regulars en els diferents nivells que responen a una exigència formal i estètica del barroc, mantinguda escrupolosament segons els plànols originals del frare carmelità.

Del projecte inicial sembla, però, que no es va

poder dur a terme el vestíbul de l'entrada noble estructurat a manera de pati interior sota cúpula que ha estat remodelat i reconvertit en diversos moments, usos i situacions, en èpoques posteriors.

D'altra banda, el nou edifici municipal s'ennoblí ornamentalment amb la incorporació de diversos elements, entre els quals cal destacar el gran escut de marbre blanc de la façana, esculpit el 1683 per l'artista manresà Francesc Grau; la fornícula amb els sants màrtirs, del tallista Joan Francesc Morató, i la incorporació de diversos escuts de la ciutat amb elements barrocs en algunes de les llindes dels portals i les finestres.

El pas dels anys, la prescripció d'algunes funcions pervivents d'èpoques anteriors i la transformació progressiva de l'administració municipal portaren a modificar els espais interiors i exteriors de la casa de la ciutat en diverses ocasions. Aquest serà el cas de la supressió, l'any 1840, d'una escala interior al sector nord-oest de l'edifici municipal, cosa que possibilità en aquells moments la construcció de la Sala de l'Alcaldia, decorada un segle més tard pel pintor vigatà Ramon Torrents.

També l'exterior de l'edifici modificà la seva fesomia en les reformes d'aquest segle per una malentesa modernització (deguda a unes ordenances restrictives) que consistí a suprimir els ràfecs de les teulades que es van substituir per cornises curtes acanalades o amb motllura de gola.

El projecte de reconstituir les barbicanes barroques fou avortat una i altra vegada en actuacions successives, fins i tot als anys vuitanta del segle passat, en ocasió de la remodelació del segon pis de l'edifici de Llotja, l'actual arxiu municipal, on s'hi reproduïren altra vegada les cornises acanalades sense voladís.

Per acabar aquestes notes, ens referirem a un dels canvis formals més notoris per a l'estètica de l'actual casa consistorial; un canvi formal que ha esdevingut definitiu en el temps: la construcció de la torreta per al rellotge amb el seu coronament de forja o receptacle de les campanes. Aquesta reforma, no exempta de polèmica, fou duta a terme entre els anys 1822-23 pel consistori lliberal; sancionada pel pas del temps, la torre del rellotge ha esdevingut una de les icones més emblemàtiques de la ciutat.

BASES

Concurs de dibuix

Per a nens i nenes de 8 a 14 anys

El 9 + petit

Tema:

Una aventura emocionant

Participeu en el concurs de dibuix escolar que organitza cada mes

EL 9 NOU

Hi haurà un regal per al guanyador/a i ajudareu a ampliar la biblioteca de l'escola amb una col·lecció de llibres i una subscripció anual a **EL 9 NOU**

Regal per al **GUANYADOR/A**:
quatre entrades
per anar al



Regal per a l'**ESCOLA**:

Subscripció a **EL 9 NOU**

i un **LOT DE LLIBRES**

1.- Els dibuixos s'han de presentar en folis o cartolines mida A-4, en format HORIZONTAL. Cada dibuix ha de portar el nom i cognoms del nen/a, edat i població. També el nom de l'escola i el telèfon.

2.- La temàtica és: "Una aventura emocionant". La tècnica és lliure i també el material a utilitzar: retoladors, colors, aquarel·les...

3.- Cada mes, de novembre a maig, s'escolliran dos dibuixos com a finalistes, que es publicaran a les pàgines d'**EL 9 +PETIT**. Tots els dibuixos finalistes participaran, a principis de juny, a la gran final, on un jurat especialitzat escollirà el dibuix guanyador. Hi haurà un premi individual per a l'alumne, quatre entrades per anar al Parc d'Atraccions Tibidabo i una subscripció a **EL 9 NOU** i un lot de llibres per a l'escola.

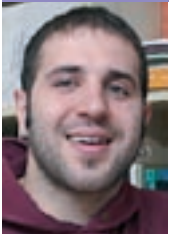
4.- Els dibuixos cal fer-los arribar, **cada mes**, a la redacció d'**EL 9 NOU** (pl. de la Catedral, 2, de Vic), en horari d'oficina

També el podeu enviar per correu electrònic a marketing@vic.el9nou.com

5.- Només podran participar en el concurs les escoles de les comarques d'Osona i el Ripollès.

Al facilitar les vostres dades accepteu expressament la política de privacitat de Premsa d'Osona, SA, que podeu consultar a www.el9nou.cat

Vigilar i castigar el veïnat



Marc Barnolas

Exregidor de Vic i membre de l'assemblea de Capgirem Vic

Certament aquests dies s'ha vist alterada la nostra *normalitat* pel coronavirus, però no la nostra naturalesa. El confinament no ha fet pas anul·lar aquesta característica social humana de viure en relació, igual com tampoc ha fet que les ciutats deixin de ser de les persones. Em sembla important reflexionar sobre la nova normalitat, ja que sembla que hi ha qui des del balcó ha oblidat ràpid allò dels carrers seran sempre nostres. Des que diumenge van poder sortir infants i joves amb adults, s'estan donant reaccions tipus *radiopatio* que al meu parer mereixen ser analitzades de forma crítica i constructiva. Bàsicament, perquè tenen al meu entendre un component perillós si les adoptem en aquesta nova normalitat. Des de fa uns dies observem reaccions de tot tipus. Comentaris a Twitter de decepció per una presumpta irresponsabilitat individual que perjudica el col·lectiu. Textos d'irritació a Facebook perquè hi ha "molta gent al carrer" que ho fa malament mentre "joestic a casa complint". Veïns i veïnes que publiquen videoreportatges des del balcó com si fessin investigació periodística. Evidentment, no tinc la veritat absoluta de res. Tampoc pretenc donar ressò a aquestes actituds, ja que estan protagonitzades per un grup molt poc representatiu de persones i descriuen conductes també d'un nombre reduït. Només fer d'advocat del diable i analitzar els fets amb un paral·lelisme històric.

Si Michael Foucault fos viu fliparia en colors, ja que una teoria feta el 1975 avui és més vigent que mai. Ell deia que la societat no és res més que un reflex del sistema, però anava més enllà amb la teoria del panòptic. El panoptisme es basa en la teoria de ser capaç d'imposar conductes al conjunt de la població a partir de la idea que estem sent vigilats. Ell parlava que des d'un punt elevat d'on es pugui visualitzar tot l'espai els afectats no podrien ser conscients de si eren vigilats o no per alguna perso-



El panoptisme es basa en la teoria capaç d'imposar conductes al conjunt de la població a partir de la idea que estem vigilats

na. Aquest fet, segons l'autor, permet que el poder no hagi de ser exercit i manifestat de forma contínua, ni per una sola persona representant d'aquest poder, ja que qualsevol pot ser un representant d'aquest poder. Més o menys conscients d'això, els afectats acabaran modificant el seu comportament per saber-se vigilats i avaluats. I aquí és on radica el perill d'adoptar el balcó com un panòptic en la transició cap a una nova normalitat. Permet visualitzar tot l'espai i a més té un component d'anonimat. Qualsevol veí pot actuar de representant del poder, vigilant els seus veïns sense aquests saber-ho. Quina derrota social i comunitària seria que en el desconfinament progressiu apuntem als nostres veïns i li fem la feina al poder. A quin univers ens porta si comencem a fer això ara que tot just han sortit quatre gats. Segur que en la nova normalitat volem convertir el balcó en el jutjat d'instrucció del veïnat? Si permetem que passi això, rere les conseqüències econòmiques i socials, sense llaços comunitaris vindran les conseqüències polítiques:

l'autoritarisme. Però no parlàvem de llibertat i democràcia fa tan sols uns mesos? Preguntem-nos com és que a la gent li resulta tan fàcil apuntar el veí però tan difícil denunciar el poder o combatre el sistema. Per què no posem el focus a denunciar les injustícies de sempre que s'han multiplicat aquests dies? On són les massives mostres d'indignació, espelmes i cassolades per la mort d'un treballador que es desplaçava en bici a les càrnies? Com és que no hem sortit a arrencar totes les càmeres que ens graven cada dia per tota la ciutat? Per què no denunciem els que realment fan negoci amb les nostres dades com Google i Amazon? Per què s'ha fet tant silenci davant la no aturada d'activitat econòmica als polígons i el risc per la salut que això suposa?

Amb tot, el pitjor que podria passar seria adoptar aquestes actituds d'assenyalar al pròxim en comptes del poderós com a constituents d'una nova normalitat. Mentre ens vigilem i castiguem, la nova normalitat es presenta pitjor que l'antiga. Els que manen a Madrid han augmentat la despesa militar a xifres rècord i els que manen a Catalunya, mentre amb una mà aplaudeixen els sanitaris amb l'altra voten en contra que recuperin el 5% del salari retallat. Reflexionem i pressionem els de dalt. Deixem de disparar-nos trets al peu entre el poble. Si ens creiem la frase de sols el poble salva el poble, fem pinya des de baix i vigilem i castiguem el poder i el capitalisme. No ens distraiem, que això és el que voldrien. El nostre millor paper serà sempre teixir llaços des de la base, assenyalar les desigualtats i disparar a aquelles que les perpetren. I si tenim algun problema amb el veïnat, baixem al carrer a parlar-hi o piquem el timbre dels nostres veïns i veïnes. Fem-ho des de l'empatia, la solidaritat i el respecte pel context i la història de vida de cada persona. Llencem aquests mals hàbits a la paperera de la història i apuntem bé. La nova normalitat no pot ser que sigui vigilar i castigar el veïnat. Això no ens ho podem permetre, ja que aspirem que la nova normalitat no reculli les mateixes desigualtats i els mateixos privilegis que ho fan tot tan injust sempre a la classe treballadora.

Bústia

Els bancs i la Covid-19

Ahir vaig intentar demanar una moratòria del préstec contractat a l'entitat bancària. Per causes de la Covid-19, ens han fet tancar el negoci, en principi, temporalment. Resposta del banc: un ICO, o sigui *deixar-nos* els diners de les quotes, màxim sis, amb un interès per definir, segons un estudi previ. Resultat final: més endeutament. Des del meu punt de vista, i crec que el de moltes persones que es troben en la mateixa situació, ens afecta de manera directa al negoci i de retruc a la vida familiar. Sento impotència, incertesa, i tinc la sensació que s'aprofiten del moment per enriquir-se més. En comptes d'aplicar el sentit comú, ja que per llei ens han fet tancar per causes de força major, també per llei haurien d'ajornar el pagament de les hipoteques, crèdits i taxes que deriven directament dels negocis. Ara no tenim cap mena d'ingrés, per tant, és de lògica que no podem assumir els mateixos càrrecs que si estiguéssim treballant. Tot plegat, em sembla vergonyós, un país que s'autoanomena democràtic, en un estat de *benestar*; estem mancats de criteri, de recursos sanitaris, estratègics, econòmics i socials, tant per part de les entitats bancàries com les governamentals, que s'omplen la boca de bones intencions, d'ajudes que mai arriben i que al final només són fum. Apellem doncs a l'actuació directa per intentar resoldre aquesta crisi, primer sanitària i ara ja econòmica, cultural i social.

Meritxell Vilalta Jordan, la Fonda Xesc Gombren

L'economia

Sovint, massa, ens atrevim a parlar de política, religió, futbol i tot el que desconexem però convençuts que tenim dret a fer-ho. I sí, per què no? No tenen dret molts dels nostres polítics a fer de polític sense entendre-hi res? Ara el més delicat d'aquest moment, Covid-19 a part, és l'economia. Sembla que ben poca cosa vam aprendre d'aquell 2008. Els nostres governants creuen que el temps esvaeix fets passats i que la memòria és dèbil. No ho creguin. Els ha semblat que mentre tinguem un cotxe al garatge o al carrer, un piset i quatre euros per anar de vacances ja ho tenim tot. Ara que això últim serà quasi impossible i mantenir el piset i el cotxe més difícil, ja no ens parlen a cada un individualment. Parlen d'ajudar les empreses, pimes i autònoms. Això sí, sense oblidar que s'ha de fer mitjançant la banca privada, perquè són incapaces de tenir una banca pública que actuï amb equanimitat, o intervenir la banca privada. No, els bancs ja vetllaran pels seus beneficis escanyant més els que més necessiten. Els crèdits ICO seran gestionats per ella i si hi ha un límit pels interessos sempre aplicaran el que sigui a l'alça. A més, de ben segur que no es basaran pas en criteris de necessitats dels empresaris sinó en el que més beneficiï el seu banc. I si el client és més fiable intentaran colar-li un crèdit dels seus amb interès escandalós. Poden fer el que vulguin, al cap i a la fi tenen els governants agenollats als seus peus tocant de nas a terra en una posició prou sotmesa per fer d'ells el que vulguin. Fins i tot aquells que tant predica-

ven una mica de comunisme s'han agenollat no fos cas que perdessin allò que tant els ha costat aconseguir. Així anem, ens volen callats i per convèncer-nos que ha de ser d'aquesta manera ja ens envien el remei: Policia, Guàrdia Civil, exèrcit i el que faci falta. Mentrestant, la banca i el capital seguiran tenint-los enganxats per un lloc que fa molt mal. I aquestes entitats ja es cuidaran que els ciutadans siguin cada vegada més pobres perquè depenguin exclusivament d'ells. Han fet que les equacions quadrin sense que s'ajustin els seus valors i que 2 i 2 no facin 4; per ells, sumant-hi els interessos donen 22. I tothom quiet, el que es mogui pot quedar fora dels límits del quadrilàter del qual tenen marcats els límits. S'aprofiten de tot per convèncer-nos una vegada més que som súbdits. No tardarem a veure com el que fins ara era pobresa es torna misèria i el que era un teixit empresarial de petita i mitjana empresa amb persones d'extraordinària qualitat professional se'n va en orris. Però això no té cap importància. El més importants per tots ells és intentar tenir una societat, si és possible, borregada i tancada en una cleda. Mentre dins la cleda hi hagi allò imprescindible no passa res, però compte quan els que són dins comencin a belar perquè els falti tot, que comencin a córrer perquè segur que es trencaran les portes de la cleda i l'estampida no la parará ningú. No s'hi valdrà a dir que ells tenen la llei de la seva mà. Que no oblidin mai que "les lleis són fetes pels homes, no els homes per les lleis".

Josep M. Perramon i Colomer Tona

Una malaltia greu

Qualsevol malaltia, i més si és greu, es viu sempre com una contrarietat, però també pot ser una gran cura d'humilitat. La davallada de qualitats físiques i mentals suposa una pèrdua, sens dubte, però cal afrontar-ho positivament com un canvi a una situació en què pots guanyar altres valors. Habitualment pensem que som capaços d'afrontar tots els problemes, refiant-nos només de les nostres forces, i la malaltia fa trontollar tot aquest convenciment. Després, arriba el moment de viure i de rellegir aquesta experiència en un marc de sentit vital molt més profund. Cal saber encaixar el perquè i el per a què d'aquesta nova situació. En aquest sentit, el cristià ha d'anar assumint les contradiccions com a reptes d'aprofundiment del valor de la vida, d'estimar amb més humilitat i senzillesa. Si no hi ha causes grans, la vida no té sentit, perquè en la vida tot arriba, tot canvia i tot passa. Cal pensar que Déu no ens ha enviat la malaltia ni ens la traurà, però ens donarà la llum i la força necessàries perquè sigui un temps de creixement personal. El patiment i el dolor es poden portar amb una força mental i un sentit sobrenatural, el que ens porta a transformar el rostre i l'actitud humana davant les dificultats. Una malaltia de llarga durada pot ser molt educadora, brinda oportunitats de creixement humà i cristià que cal saber aprofitar. Les realitats més autèntiques de la vida normalment no estan al nostre abast mentre no vivim crisis profundes i no tastem la profunditat del sofriment. Tots els fets de la vida són plens de llum i de sentit, també la malaltia, això et fa ser més humil. No dic que sigui desitjable, perquè no ho és, de cap manera, però la malaltia és una oportunitat per créixer, et fa canviar totalment l'ordre de prioritats, a valorar el que és essencial en la vida com l'amor autèntic i una amistat fidel i sincera.

Montserrat Rosell Pujol
Vic

L'hora de l'ozó

És evident que el moment d'excepcionalitat que vivim ens comporta extremar totes les mesures possibles amb referència a la neteja, desinfecció i higienització dels espais. I com no podia ser d'altra manera, l'ozó ha tornat a agafar un protagonisme especial en aquest sentit. Segons l'Organització Mundial de la Salut, l'ozó és el desinfectant més eficient per a tota mena de microorganismes. A més, un dels seus avantatges afegits és que es pot crear artificialment mitjançant ozonitzadors, tot i que la seva impossibilitat d'emmagatzemar o transportar obliga a realitzar el procés de la seva creació en el mateix moment de la seva utilització. Amb la transformació de l'oxigen (O₂), amb aquesta molècula triatòmica d'oxigen (ozó O₃), aconseguim millorar la qualitat de l'aire i de l'ambient, ja que haurem eliminat diferents tipus de microorganismes. L'ozó no deixa residus químics, però molta cura en la seva utilització, ja que un excés d'ozó és perjudicial per a la salut. Cal utilitzar ozonitzadors que tinguin la doble funció: primer, convertir l'oxigen en ozó i després, tenir la capacitat de tornar a deixar l'aire lliure de l'excés d'ozó creat artificialment, o d'altra banda deixar en ventilació el lloc on s'hagi utilitzat l'aparell per tal que aquest procés es faci de manera lenta i natural.

Sagi Raurell
Vic

Dictadures digitals

Tal com jo ho veig, el món digital està ple de dictadures, regides per veritables dictadors nazis, anònims, que fan el que volen sense donar cap mena d'explicació a ningú. I ho dic concretament per Facebook. Sempre he estat respectuós amb les normes d'ús de tots els llocs en els quals he hagut d'intervenir o actuar, sobretot si el seu ús és gratuït. I de cop i volta, sense cap mena d'avís previ, em trobo amb el meu compte bloquejat. No m'importa, perquè no és l'ús que en faig, però el que sí em molesta, i molt, és la seva prepotència, estultí-

El millor d'anar, és tornar

El títol, pres sense permís, és del bon escriptor Albert Espinosa (esperem que ens perdoni per l'atreuiment). Potser els moments ho porten. Tots sabem els dies que vivim. Aquesta pandèmia està fent molt mal en tots els sentits: familiars, econòmics, socials, infants, gent gran... Fa sis setmanes que es va tancar el menjador del Tupí. Fa sis setmanes que van a buscar el menjar diàriament al Seminari. Un dia, però, això acabarà perquè sembla que el coronavirus anirà a la baixa. Quan? Com? Què s'ha de fer? Tot serà molt diferent, tot serà començar de nou. Certament tenim clar que hem de tornar, però com? Tindrem més necessitats, més pobresa en tots els sentits. Hem parlat de com resoldre fets impensables, tenim nous suggeriments, pensem noves maneres. Els voluntaris demanen, amb la seva generositat de sempre, quan es tornarà a obrir el menjador. No ho sabem, quan ens donin el permís estarem a punt. El que tenim clar és que tot serà diferent. Les necessitats es multiplicaran i es farà evident fer servir noves maneres. Atendre no és igual que entendre. Tindrem nous



interrogants. Quin serà el nou llenguatge per a tantes persones que han quedat soles, d'aquí i de fora? Persones desorientades davant d'uns esdeveniments imprevistos i de tanta envergadura. La fe ens porta a creure que Déu es fa present sempre i que ell no pot fallar. El que cal és descobrir la manera d'obrar en conseqüència. Saber ajudar, dialogar, obrir les mans al cor i al cap. El cap per ser conscients del moment que vivim, la fe és social, és per a tots, no és una targeta de presentació, no és per convèncer, és per transmetre i la podem transmetre humilment amb els fets de cada dia, acollint, plorant amb qui plora, somrient amb qui encara li queden forces per somriure, amb aquella abraçada que avui ens transmetem pel mòbil, per l'ordinador, i que farem realitat amb els de sempre i amb els que veiem per primera vegada. Estar a punt cada dia, com si fos el primer o potser l'últim, però estar a punt. La vida en marca molt a prop, però Déu hi és com sempre o com mai, perquè com mai la vida ens ha sorprès amb uns esdeveniments mundials i impensables. Potser la vida que vivim ho havíem triat, o la que no havíem triat i ens ha caigut a sobre. Potser és el moment d'obrir els ulls de la nostra fe, la que tinguem, cadascú la seva. De Déu només n'hi ha un, posem-li el nom que vulgueu i el color que millor li sembli, però fem-ho. La seguretat està en Déu, no en nosaltres. La fe no és per convèncer sinó per viure-la. A partir d'aquí posem-nos a fer el que calgui i pel qui convingui. Recordem, tots som persones amb la mateixa dignitat i necessitats. Ara és l'hora, fem via, que la vida és més curta que el que voldríem. Així pensem els voluntaris del Tupí.

Núria Casamitjana, voluntària del Tupí
Vic

cia, i manca d'ètica i professionalitat, que apliquen una sentència sense avisar que hi ha un procés, dir quin és i el perquè de la seva decisió. Si almenys t'avisessin del que passa, que hi ha un procés en el qual estàs involucrat, i de què va aquest, podries saber el que ho pot haver desenvolupat; però no, no et diuen res de res, i al més pur estil nazi, propi de Goebbels i la inquisició de Torquemada, et tallen l'accés a l'aplicació. Si això no és una dictadura pura i dura, que em diguin què és. Que els nostres mitjans de comunicació/interrelació estiguin sota el control de veritables dictadors tipus nazi

no crec que sigui massa adient en el nostre actual món. S'hauria de canviar, això, i, com a mínim, dir a l'afectat quin ha estat el seu suposat delictes i el perquè de la seva decisió. La tecnologia ho permet a bastament. Tot el que no sigui això és dictadura nazi pura i dura.

Josep Bruch i Miralpeix
Vic

Realitat

Ja fa anys que observo algunes persones que viuen sense *estimulacions* extremes i la seva manera de viure em fa pensar que és molt diferent que molts de nosaltres. Diria que són valents. Beure, fumar, tocar botons del mòbil et fa viure més *fàcil*, però la valoració real evidentment no és la mateixa. Diria que els aliments fins a cert punt quan no són cap droga et donen energia per viure i per això després d'un bon àpat veus el món més real... Les drogues (alcohol, fumar, fàrmacs, mòbil, etc.) et donen fantasia mental que difícilment aconseguixes de manera natural, però la realitat sempre és la mateixa, sobretot quan la il·lusió fantàstica s'acaba per raons metabòliques. Tampoc vull pretendre una opció màgica per sobreviure. Crec que precisament la gràcia vital de tots plegats és anar descobrint com volen veure la nostra realitat. De fet, si us soc sincer, jo tampoc em veig amb cor d'aconsejar res a ningú. El camí personal, sigui quin sigui, és ben teu. I la felicitat de cadascú és molt relativa als ulls dels altres.

Albert Altés Segura
Vic

A Fabricià Font Vives

La Unió de Canaricultors de Vic estem molt afectats per la pèrdua del nostre amic Fabricià Font Vives a causa de la malaltia que estem patint en aquests moments de la Covid-19. Un amic, un bon company, una persona que sempre que la necessitaves hi podies comptar, per ajudar-te en el que fos. Als anys 70 va ser el fundador de la Societat de Canaricultors de Vic, vaig tenir la sort de tenir-lo de company a la junta molt temps. Crec recordar que un dels primers concursos que es van organitzar va ser a la Sala de la Columna de l'Ajuntament de Vic. Sempre anava al davant en l'organització, amb molta dedicació i molt bon rotllo, i per descomptat buscant solucions econòmiques. La ciutat de Vic també ha perdut un vigatà autèntic. Sentia la ciutat com si fos seva, li podies demanar qualsevol cosa i ell sempre et contestava amb molta estima i satisfacció cap a la ciutat. Lamentem molt no poder assistir al funeral que ell es mereixia i poder acompanyar la seva família. Tots els seus companys de la societat ens adrecem a la seva senyora, fills i família en el nostre més profund condol. Adeu, Fabricià, mai t'oblidarem.

Josep Vilaregut Codina
Les Masies de Roda

Agraïment

La família de Jaume Vilamala Ordeig, en Jaume del Pedrús, volem agrair totes les mostres d'acompanyament que hem rebut els darrers dies. Encara que sigui en la distància, les vostres trucades, missatges i gestos d'afecte ens animen a tirar endavant. També volem donar les gràcies al nostre entorn laboral per les facilitats en aquests moments tan durs, i agrair l'escalf dels veïns i amics, així com les atencions dels professionals del consultori de Sant Julià de Vilatorrada al nostre pare, avi i marit, en especial la tasca del doctor Albert Planes i la infermera Mireia Bellvehí. Més endavant, quan les circumstàncies ho permetin, li retrem el comiat que es mereix després d'haver-nos regalat tants anys de llum, humanitat i estima.

Pilar Aumatell Pla i família
Vilalleons

Els sindicats han focalitzat el Primer de Maig a reclamar la millora en la seguretat i la salut laboral veient els efectes de la Covid-19 en el món labo-

ral. UGT i CCOO han fet un manifest conjunt que han presentat a Osona. Tots dos així com altres sindicats i organitzacions han demanat la millora

en el transport als polígons industrials arran de la mort i la desaparició de dos treballadors de Le Porc Gourmet fa una setmana.

Primer de Maig des de casa

Els sindicats majoritaris, CCOO i UGT, han preparat actes virtuals però no hi haurà manifestacions. Ara bé, les demandes per a la millora laboral són més extenses que mai i moltes lligades a la seguretat i la salut laboral

Vic

Dolors Altarriba

En poc més d'un mes les dades al sector laboral han explotat. I ho han fet, amb més o menys intensitat, a tot el món. Per això la celebració del Primer de Maig, el dia internacional del treball, "és aquest any molt estrany", diuen els responsables d'UGT i CCOO a Osona, Mari Moyano i Gonzalo Plata. D'entrada, "perquè no podem sortir al carrer per a les manifestacions" i també perquè "ha de ser més reivindicatiu que mai", en un moment en què a Osona hi ha "més d'11.700 persones afectades per un ERTO i més de 8.000 aturats amb dades del març", segons va recordar Plata.

Tots dos van demanar, en la presentació dels actes que seran virtuals, que "la gent hi participi perquè ara més que mai la sortida a aquesta crisi no pot ser retallar drets, sous i població activa com va passar amb la de l'any 2008". Tots dos van explicar que "caldrà reconèixer els treballadors que es posen en risc i posar en valor els drets laborals i socials", i van dir que al sector sanitari hi ha hagut un gran problema de "falta de material de protecció", però no ha estat només això. S'han fet moltes hores de treball i "no oblidem que la precarietat al sector sanitari ja hi era d'abans de la pandèmia", va dir Plata, mentre que davant la proposta del govern de la Generalitat d'aportar un plus als treballadors del sector, Moyano aclaria que "crec que s'ha fet perquè han vist que moltes empreses ho han fet, però el que caldria és que els treballadors del sector recuperin el que se'ls va retallar". El govern ha destinat 30 milions a aquesta paga extra. Els sindicats ja van presentar fa deu dies una denúncia al Tribunal Laboral i a Inspecció de Treball "per depurar responsabilitats en la manca de protecció".

Tots dos, però, ja han demanat a la Generalitat que "es posi en marxa una taula de diàleg social que abordi la sortida d'aquesta crisi" de forma global.



Aturen la recerca del desaparegut al riu Gurri de Vic

Vic Els Bombers van cloure dimarts la recerca del treballador de Le Porc Gourmet desaparegut amb la crecuda del riu Gurri. Diferents equips van estar pentinant durant sis dies el riu fins a la seva connexió amb el Ter i també s'ha inspeccionat el pantà de Sau a la recerca del cos d'aquest treballador, que hauria estat arrossegat per l'aigua quan volia travessar el pont del camí vell entre Vic i Santa Eugènia anant amb bicicleta. El mateix dia, el dimecres 22, va morir un company seu de 21 anys. La recerca es reprendrà quan baixi el nivell del riu.

ALBERT LLIMÓS

El transport als polígons, el gran oblidat

CCOO, que té majoria al comitè de Le Porc Gourmet, diu que s'està negociant amb l'empresa diverses propostes per oferir transport als treballadors, sense acord per ara

Vic

D.A.

Entre els anys 2004 i 2005 es van fer a Osona estudis per veure si era viable un transport col·lectiu als polígons. La conclusió va ser "que hi havia poc interès per part de treballadors i empreses". Tot i així, el 2005 Vic va ampliar algunes línies urbanes per arribar als polígons, però la resposta va ser molt tèbia. De fet, aleshores, el sindicat CCOO va dir que no funcionava perquè "els horaris dels autobusos no eren compatibles amb els dels treballadors". Aleshores ja es parlava que hi havia 18.000 vehicles que cada dia es movien cap als polígons a Vic. L'any 2006, a través de la Diputació, es va engagar una prova pilot al polígon Mas Beuló que s'ha mantingut però no s'ha passat d'aquí. Com si fos un fantasma, el transport als polígons apareix i desapareix en projectes de l'administració tant local com comarcal, però no existeix.

De fet, l'any 2017 l'Ajuntament de Vic va aprovar una moció presentada per Capgirem Vic on es demanava

fer arribar els autobusos als polígons i que part del cost l'assumissin les empreses.

Hi ha empreses, però, que d'acord amb el comitè han posat servei d'autobús per als treballadors, segons va recordar Mari Moyano, d'UGT. És el cas d'Esfosa, a l'illa càrnia. Moyano també va dir que s'estava treballant per aconseguir el que ha fet Esfosa en la resta d'empreses

Vic té una moció aprovada per fer arribar busos als polígons des de l'any 2017

perquè "es pot anar en bicicleta a treballar, però ha de ser en una via segura. El camí vell de Taradell no ho és, és un lloc per anar a passejar amb bicicleta i no per anar a treballar".

Gonzalo Plata, de CCOO, sindicat que és majoritari al comitè d'empresa de Le Porc Gourmet, va explicar que "no em vull aventurar molt, però estem en negociacions amb

l'empresa i ja hi ha propostes sobre la taula per trobar una solució al transport dels treballadors". Segons va dir, l'empresa està disposada "a cooperar per arreglar les vies d'accés al polígon", però reconeix que no han de ser "camins de pagès o vies pecuàries ja que no responen a un accés a un polígon modern". Plata va recordar que "precisament treballadors com els dos accidentats han estat la població assalariada més maltractada, tot i que ara són més generadors de riquesa que no pas demandants de serveis socials".

D'altra banda i segons explica Xavier Fernández, alcalde de Santa Eugènia, la proposta d'un transport per als treballadors ja es va demanar a l'empresa "després de les eleccions i van dir que no ho tenien previst". El mateix dia de l'accident es "mantenien en aquesta tensió", diu. Santa Eugènia sí que s'ha posat en contacte amb Vic per "a curt termini millorar aquesta passera del camí vell amb més senyalització i a llarg termini fer alguna obra amb millores de seguretat".

Recullen firmes perquè l'empresa posi "transport segur"

Vic La Coordinadora Obrera Sindical (COS), Càrnies en Lluita i diferents associacions veïnals de Vic han engegat una recollida de signatures reclamant al Grupo Jorge que posi "inmediatament transport segur per a les persones que treballen a Le Porc Gourmet". En aquest sentit recorden que el grup ja ha posat servei públic de bus en altres centres de treball i també ho fan altres empreses i per això demanen que la companyia se'n responabilitzi. Alhora demanen millores de seguretat al camí vell de Taradell, que va de Vic a Santa Eugènia de Berga, als dos ajuntaments i que es concretin les accions "en un termini no superior a dos mesos". Fins aquest dimecres ja havien recollit més de 200 signatures.

La Intersindical Osona-Ripollès, en contra de les grans empreses i governs

Vic/Ripoll La Intersindical Osona-Ripollès ha plantejat el Primer de Maig amb una campanya virtual amb el lema "Alcem-nos davant les grans empreses i els governs". En el seu manifest, aquest sindicat, que es defineix com a independentista català, reclama als bancs que retornin el rescat social, més recursos destinats a la inspecció laboral i més mitjans per "combatre el frau fiscal a més de gravar les rendes del capital". Considera que amb aquestes mesures i la confiscació del "patrimoni de la monarquia espanyola" es podria garantir la "justícia social". Com a sindicat de classe, segons es defineix, posa la creació de la República Catalana per a la millora del benestar de la gent treballadora.

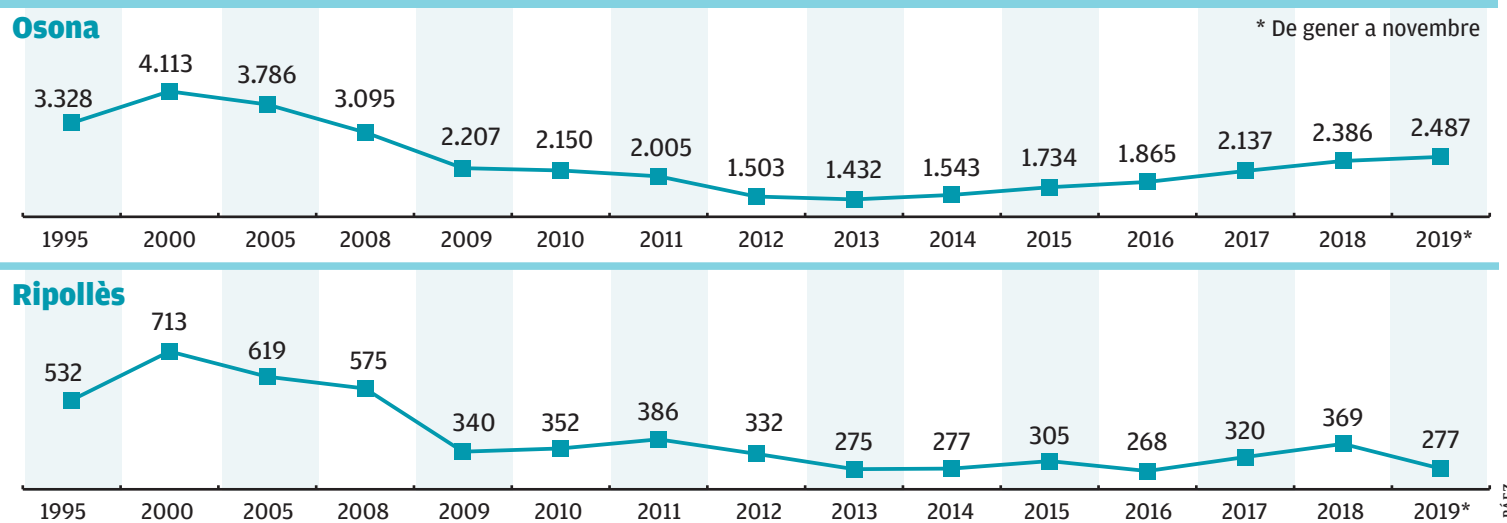
Càritas vol un ingrés mínim vital i la regularització dels 'sense papers'

Vic/Ripoll L'Església pel Treball Decent, que agrupa diferents entitats cristianes, entre les quals hi ha Càritas Diocesana, ha fet un comunicat per reclamar, en aquest Primer de Maig, un ingrés mínim vital i mesures socials urgents per als treballadors més vulnerables. Entre les seves peticions hi ha la de donar una prestació per desocupació a les treballadores de la llar i una regularització extraordinària dels treballadors *sense papers*, ja que considera que són persones que han estat en serveis essencials però "les més febles perquè no tenen xarxes de protecció social". El manifest també demana un pacte d'estat que "aposti per la centralitat de la persona i el treball decent" i un enfortiment del pilar dels drets socials a Europa.

La COS té el lema "Tot el poder per a la classe treballadora"

Vic La Coordinadora Obrera Social (COS) d'Osona enfoca el Primer de Maig amb el lema "Tot el poder per a la classe treballadora. Hi ha una altra manera de viure", amb l'objectiu que aquest sigui el Primer de Maig especial "per la confinació però també perquè vam començar a recuperar la consciència, que vam obrir els ulls, que vam fer un cop sobre la taula i vam alçar el puny", diuen en el manifest, on afegeixen que "no pagarem aquesta crisi".

La sinistralitat laboral a Osona i el Ripollès (Total d'accidents lleus, greus i mortals)



Més accidents laborals el 2019

Osona va tenir, fins al novembre passat, més accidents laborals que l'any 2018. Al Ripollès n'hi ha menys. A Catalunya baixen per la incorporació dels autònoms al registre

Vic/Ripoll

D.A.

Des del gener fins al novembre de l'any 2019 a Osona es van registrar 2.487 accidents laborals. Són 99 més que tot l'any 2018. D'aquests, 2 van ser mortals, 14 greus i la resta lleus. En relació amb l'any anterior, augmenten significativament els lleus, seguit dels greus, mentre que la mortalitat és semblant ja que el 2018 hi va haver tres morts al territori tot i que només un era osonenc. Pel que fa al Ripollès, fins al novembre s'ha tancat amb 277 accidents, tots lleus menys tres

de greus i cap de mortal. L'any 2018 n'hi va haver un de mortal i quatre de greus.

L'augment registrat a Osona, a manca del mes de desembre, és preocupant perquè en general a Catalunya s'ha reduït el nombre d'accidents un 1,33% per la incorporació a les estadístiques del treball autònom (+de 2,5 milions de persones). Segons l'informe fet públic per CCOO amb les dades del Ministeri de Treball (que no té els mateixos barems que la Generalitat a l'hora de fer el càlcul), a Catalunya hi va haver l'any passat 113.515 accidents, dels quals 106 van

ser mortals (el 2018 eren 97) i 728 greus i molt greus, amb lesions permanents. Tot i que d'accidents *in itinere* (mentre es va a treballar) n'hi va

Aquest 2020 hi ha hagut almenys dues morts laborals

haver menys que el 2018 (19.533), se'n van produir més de mortals (35 davant els 27 de l'any anterior).

Durant els primers quatre mesos del 2020 hi ha hagut

almenys dos accidents mortals a Osona i el Ripollès (tres si es compta el treballador de Le Porc Gourmet del qual encara no s'ha trobat el cos). Al mes de febrer, un veí de Torelló va morir en patir un accident amb el tractor en què anava a Toses, i aquest abril ha mort un jove de 21 de Vic tornant de treballar amb bicicleta de Le Porc Gourmet.

Tots els sindicats demanen a l'administració que es faci una reforma de la llei de prevenció de riscos laborals, que es considera molt feble, a més d'augmentar les inspeccions de treball.

Evitar anar de l'ERTO a l'ERO

Fins aquest dimarts es comptabilitzen 1.753 ERTO a Osona i 333 al Ripollès. Els sindicats volen impedir que després arribin els ERO i els acomiadaments com va passar l'any 2008

Vic/Ripoll

D.A.

L'augment d'ERTO la darrera setmana ha estat molt menor a les dues comarques en relació amb fa tres setmanes, quan es van començar a comptabilitzar. Fins aquest dimarts n'hi ha 1.753 a Osona, 33 més que fa sis dies, que afecten 12.632 persones (737 més). Al Ripollès i al Moianès les xifres estan estabilitzades. Al Ripollès n'hi ha 333, 2 més que fa sis dies, que afecten 1.658 treballadors (3 més), mentre que al Moianès la xifra augmenta en 2 ERTO més i se situa en 114, que afecten 734 persones. En aquestes dues comarques el creixement és d'ERTO de força major, mentre que Osona creix també per altres causes.

Tot i que Plaza, de CCOO, va explicar que els ERTO



Manifestació virtual amb la salut com a objectiu per l'1 de maig

Vic El programa conjunt dels sindicats CCOO i UGT, que a Vic van presentar Mari Moyano i Paco Plaza (a la foto), consisteix en una manifestació virtual que es farà el divendres dia 1 a partir de 2/4 de 2 i a tot l'Estat. Es tracta que la gent es faci una foto i la posi a les xarxes socials amb l'etiqueta #JoSocPrimerDeMaig. A les 6 de la tarda i per la web dels dos sindicats es podrà seguir un concert solidari i a les 8 els aplaudiments als treballadors dels sectors sanitari i serveis essencials. El lema de la manifestació és "Salut, treball i justícia social. La prioritat és la vida".

tenen l'avantatge que "no estan destruint llocs de treball sinó que es congelen", la prioritat dels dos sindicats és evitar que de l'ERTO es passi a l'ERO i d'aquí als acomiadaments, com l'any 2008. Aleshores es van fer molts ERO que van acabar amb acomiadament i molts treballadors es van quedar sense res perquè ja havien consumit l'atur. "Aquest cop el comptador s'ha de posar a zero", diuen els secretaris generals dels dos sindicats a Catalunya, Camil Ros i Javier Pacheco. Segons van explicar, es preveu "afinar propostes durant aquesta setmana o la que ve per arribar a un acord sobre aquesta qüestió". Entre d'altres, es demana que es torni l'autorització administrativa que ara no es té des dels canvis en la reforma laboral del 2012 i això "comporta que ara hi hagi barra lliure".

El grup aragonès, que ja va comprar Càrniques Toni-Josep i Càrniques Solà, opta a quedar-s'ho

Costa Foods ha llogat Incar Foods, que està en concurs de creditors

Roda de Ter

D.A.

El grup aragonès Costa Foods ha llogat les instal·lacions d'Incar Foods, a Roda de Ter, i les manté obertes a l'espera que es decideixi el concurs de creditors d'aquesta última. Per ara la companyia, que ja té les antigues Càrniques Toni-Josep, a Vic, i Càrniques Solà, a Gurb, ha llogat la fàbrica per a emmagatzematge de carn. Amb la pandèmia i l'augment de producció, sumat a les obres que estan fent a la fàbrica de l'illa càrnia, han optat per posar sales frigorífiques temporals, el soroll de les quals ha provocat les queixes dels veïns (vegeu requadre). El representant de l'empresa, Francesc Sánchez, explica que la intenció de Costa Foods és "optar a quedar-se la part productiva d'Incar Foods un cop es resolgui el concurs". L'estat d'alarma també ha suposat que aquest procés, que va començar al desembre amb la presentació del concurs, quedés aturat.

Incar Foods Company és una empresa càrnia que va començar amb una fàbrica a Tona fa poc més de 10 anys. Fa dos anys va construir una nova nau a Roda de Ter de 7.300 metres quadrats i dos pisos amb capacitat per emmagatzemar a les seves cambres preparades per a refrigeració i congelació 2,5 milions de quilos de carn. Els deutes contrets per aquesta instal·lació, el fet que el 2018 baixés la facturació i l'incendi que va patir la fàbrica de Roda, ja en desús, la van abocar al concurs. Al lloc on està situada hi ha capacitat



L'empresa ha posat de forma temporal sales frigorífiques portàtils per emmagatzemar carn

Una ampliació que genera malestar

L'Ajuntament reclama la regularització de les sales frigorífiques

Roda de Ter

Guillem Freixa

A principis d'aquest any, van aparèixer diverses sales frigorífiques mòbils a l'aparcament d'Incar Foods. La instal·lació, habitual en escorxadors per ampliar la capacitat de congelació i emmagatzematge de carn, va generar les queixes dels veïns dels habitatges propers -n'hi ha de Roda i de les Masies- a causa del soroll. L'Ajuntament també va detectar que no existia ni llicència d'obres ni permís d'activitat per instal·lar i utilitzar les noves sales

frigorífiques, i per això va obrir un expedient el 28 de febrer en què es demanava que regularitzessin la situació o haurien de cessar l'activitat. El període per presentar al·legacions -Incar Foods així ho va fer- finalitzava el 20 de març, però l'establiment de l'estat d'alarma sis dies abans va paralitzar tots els tràmits administratius. En paral·lel, l'Ajuntament ha encarregat i fet un estudi de sonometria per detectar si se superen els decibels permesos. L'empresa n'ha realitzat un altre en què s'apunta que es troben dins dels límits.

Si l'estudi de soroll que fa l'ens municipal detectés el contrari, també es podria aturar l'activitat en les sales frigorífiques sense esperar a la resolució de l'expedient obert a finals de febrer. S'està a l'espera dels resultats.

Des de l'empresa expliquen que aquestes sales són temporals, "a l'octubre ja no hi seran perquè aniran a l'illa càrnia de Vic, on es fan reformes", diuen. Asseguren que trobaran una solució però que les han hagut de posar "per la demanda de carn que hi ha però que no surt immediatament pel tancament d'establiments".

per créixer, ja que el terreny suma 25.000 metres quadrats. Amb 40 treballadors,

la intenció de Costa Foods, si n'assumeix la propietat, és transformar-la en sala de

desfer i "pot créixer fins a un centenar de treballadors", expliquen.

Osona i el Ripollès reben els ajuts a la gestió de fertilització

Vic/Ripoll Osona i el Ripollès han rebut els ajuts corresponents a la gestió en la fertilització de l'any 2019. A Osona, s'han pagat 617 euros a dos expedients d'ajuts per a la millora de les pràctiques agràries, mentre que al Ripollès l'import rebut és de 644 euros d'un expedient. D'altra banda, Osona també ha rebut 35.612 euros d'ajut per la gestió sostenible de les zones humides relatius a quatre expedients.

Curs virtual sobre 'mindfulness' empresarial a Torelló

Torelló La Regidoria de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Torelló farà a partir del 4 de maig un curs en línia de "Píndoles de mindfulness" per tal d'oferir sistemes de gestió de les emocions en aquest moment de confinament. El curs durarà del 4 al 15 de maig i tindrà sis sessions d'una durada de 40 minuts cada una. Quatre de les sessions són enllaços a formacions i les altres dues seran reunions virtuals en grup.

El DARP convoca els ajuts al contracte global d'explotació

Vic/Ripoll EL DARP ha convocat els ajuts associats al contracte global d'explotació per aquest 2020, que s'emmarquen en el programa de desenvolupament rural. L'import total és de més de 64,88 milions d'euros, que es reparteixen fins l'any 2023 i es preveu que s'hi incorporin fons estatals del MAPA. Les línies d'ajut són per a una millora de la competitivitat, la gestió de la fertilització, l'agricultura ecològica i els joves, entre d'altres.

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (27-4-20)

CONILL: 1,83 (-0,09)
 POLLASTRE VIU: 0,79 (=) - 1,15 (=)
 POLLASTRE SACRIFICAT: 1,38 (=) - 1,87 (=)
 OUS: S.C.
 GALLINA LLEUGERA: 0,08 (=)
 GALLINA SEMIPESADA: 0,25 / 0,26 / 0,27 (=)
 GALLINA PESADA: 0,07 (=)
 GALL: 0,05 (=)
 ESTRUÇ: S.C.

Llotja de Vic 24-4-20

PORC: 1,851 / 1,863 (-0,060)
 GARRINS RAÇA: recollida: 18/20 (=)
 PARTIDA GRAN: 73,50/75 (-5)
 ANOLLS (des de 351 kg): 3,84 / 3,69 / 3,42 / 3,27 (=)
 VEDELLS (fins a 350 kg): 3,89 / 3,70 / 3,50 / 3,36 (=)
 FRISONS (+ de 211 kg): 3,36 / 3,28 / 2,02 (=)

FRISONS (fins a 210 kg): 3,16 / 3,08 / 1,64 (=)
 VEDELLA(261/300 kg): 3,78/3,64 / 3,53 / 3,17 / 2,48(-0,03)
 VEDELLA(221/260 kg): 3,84 / 3,68/3,57/3,26 / 2,47 (-0,03)
 VEDELLA(180/220 kg): 3,86/ 3,66/ 3,55/ 3,26/ 2,46(-0,03)
 VACA: 2,60/2,40/2,15/1,85/1,40/1,20 (=)
 FRISÓ: 25 / 85 (-5/-5)
 ENCREUAT: 90 / 215 (-5/-5)
 TÒFONA NEGRA: 180-300 (preu des del 6 de març)

Mercolleida (24-4-20)

PORC VIU selecte: 1,400 (-0,045)
 LLETÓ 20 kg: 53 (-4)
 XAI (23 a 25 kg): 2,50 (+0,10)
 XAI (25 a 28 kg): 2,45 (+0,10)
 OVELLA DE VIDA: 75 /u (=)
 BLAT PINSO: 209 (-2)
 BLAT PA: 214 (-2)
 MORESC: 183 (-1)

ORDI LLEIDA: 175 (-2)
 COLZA: 345 (-5)

Llotja de Barcelona (28-4-20)

GARROFA: 210/t (=)
 GARROFA FARINA: 200/t (=)
 SOJA PAÍS: 328 (-6)
 MORESC UE: 183/t (-2)
 BLAT: 208/t (-4)
 ORDI PAÍS: 177/t (-3)
 FARINA DE PEIX: 1.030 (=)
 GIRA-SOL: 234 (-2)
 MILL: 420 (=)
 COLZA: 315 (=)
 SORGO: S.C.

Grans del Lluçanès (24-4-20)

GRA DE COLZA: 338,75 (-2)



Prodeca reuneix en un sol web la venda de proximitat

Vic/Ripoll Prodeca ha reunit al nou cercador #Aliments-DeProp de la seva web totes les iniciatives i plataformes de productors d'aliments i begudes de proximitat de Catalunya. D'aquesta manera es vol oferir tota la producció local per tal que qui vulgui comprar pugui rebre la compra a casa. S'identifiquen per àmbit territorial i per categoria de producte. Actualment ja hi ha més de 100 propostes i continua oberta.

Fecic, Associat i Prodec asseguren mascaretes als carnis

Vic Les associacions Fecic, Associat i Prodeca han sumat forces per facilitar mascaretes a les empreses del sector carni, afegides a les que ja fan servir. A través d'una operació realitzada per Vivers Borda, una empresa familiar de Lleida que manté relacions comercials amb empreses xineses, s'han aconseguit 238.000 mascaretes d'un sol ús i 125.000 FFP2. Unes 150 empreses han fet ja una nova comanda.

Sessió de 'coworking' sobre l'impacte de la Covid al món rural

Vic Aquest dijous, entre les 11 del matí i la 1 del migdia, es farà una sessió de *coworking* virtual per a professionals de l'àmbit rural sobre l'impacte i les oportunitats de la Covid-19. Organitzada pel programa BCN Smart Rural, estarà conduïda per Jaume Bages, consultor de Cowocat_Rural. Durant la sessió es presentarà l'estudi del *coworking* a l'àmbit rural en el qual hi han participat 25 espais d'Osona, el Bages, el Berguedà i l'Anoia.

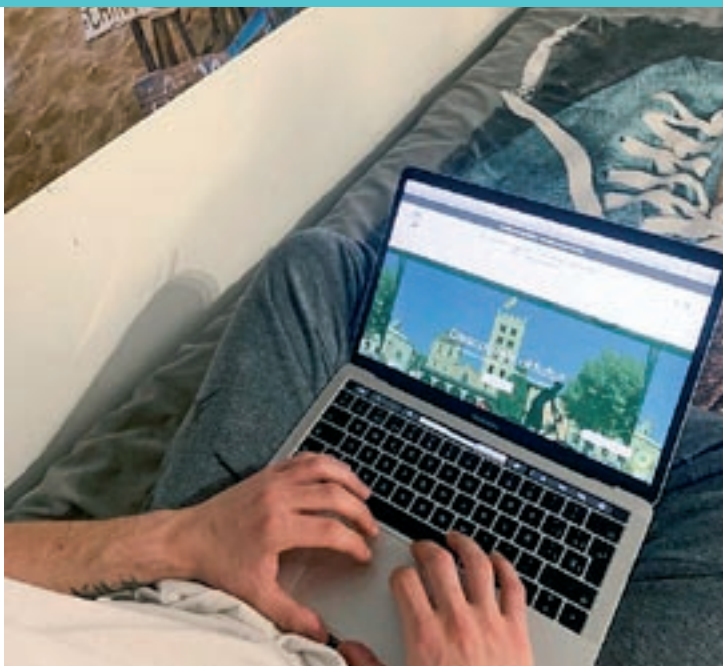
Comerç circular en línia, a Ripoll

Un jove ripollès ha creat eRipoll, una plataforma on vendre de forma col·laborativa

Ripoll

Cèlia Forment

L'aturada de l'activitat econòmica ha colpejat directament el sector del comerç local que no compta amb la venda en línia. En aquest context, i després d'elaborar un estudi de mercat per detectar mancances i punts forts, el jove ripollès Albert Salgueda ha posat a disposició dels botiguers i propietaris de serveis del poble una plataforma web per tenir via directa amb els clients. eRipoll és una iniciativa de comerç circular amb projecció de funcionament una vegada passi la crisi. "La idea principal és la col·laboració entre negocis i serveis de Ripoll", explica Salgueda. "Amb només un clic es poden comprar productes concrets d'una botiga que arribaran a casa gràcies a una empresa de transport del poble", per exemple, "i així uns negocis



Albert Salgueda treballant en la plataforma eRipoll

complementen els altres i s'evita l'aturada total de vendes i, en conseqüència, de producció". L'impulsor de la web té experiència laboral en l'e-commerce, però eRipoll ha estat fruit del confinament.

Només fa quatre setmanes que la plataforma està activa i ja s'hi han adherit 23 comerços i 14 serveis. Es divideixen en alimentació, restauració, benestar i salut, flors i plantes i tecnologia.

El Lluçanès activa una plataforma de venda en línia

Olost El Consorci del Lluçanès ha posat en marxa una plataforma de venda en línia amb els comerços de la comarca. En aquest moment cada establiment podrà posar-hi els seus productes i el client els podrà veure i posar-s'hi en contacte per adquirir-los. L'objectiu és que acabisent un *marketplace* que tingui continuïtat i on es puguin fer totes les gestions d'una compra que es porta a casa o es pot recollir.

També s'hi poden adquirir directament productes artesans com els formatges de MuBee o les cerveses de Lira-Brew. Tot el que es ven arriba directament als botiguers, sense intermediaris.

L'Ajuntament de Sant Quirze rep 29 peticions d'ajut per a autònoms

Destina 18.000 euros a empreses i autònoms en una primera fase

Sant Quirze de Besora

EL 9 NOU

L'Ajuntament de Sant Quirze va posar en marxa aquesta setmana diversos ajuts per a empreses, autònoms i treballadors afectats per l'estat d'alarma per la Covid-19 a principis d'abril. Aquesta setmana, un cop acabat el termini per demanar-lo, s'ha tancat amb la petició per part de 29 autònoms i petites empreses i 10 unitats familiars. En aquest darrer cas hi

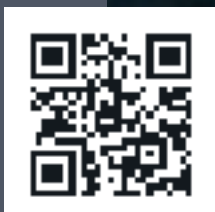
poden accedir les persones a qui se'ls ha extingit el contracte o han estat acomiadats de forma individual i els que hagin patit un ERO o ERTD després del 14 de març passat i que la unitat familiar tingui uns ingressos inferiors a 1.200 euros (o 1.400 en cas de tenir un descendent directe menor de 25 anys o persona a càrrec). Se'ls donarà un val per comprar als comerços del poble que pagarà l'Ajuntament.

Per a autònoms, excepte les entitats bancàries i les asseguradores i els negocis de menys de 6 mesos d'antiguitat, es va plantejar tres opcions d'ajut: la màxima -per qui paga lloguer- la mitjana i la mínima -en funció de la pèrdua de facturació-. Finalment 29 empreses ho han demanat. L'alcalde, David Vila, explica que es van preveure 30.000 euros per aquests ajuts però que en aquesta fase se'n utilitzaran

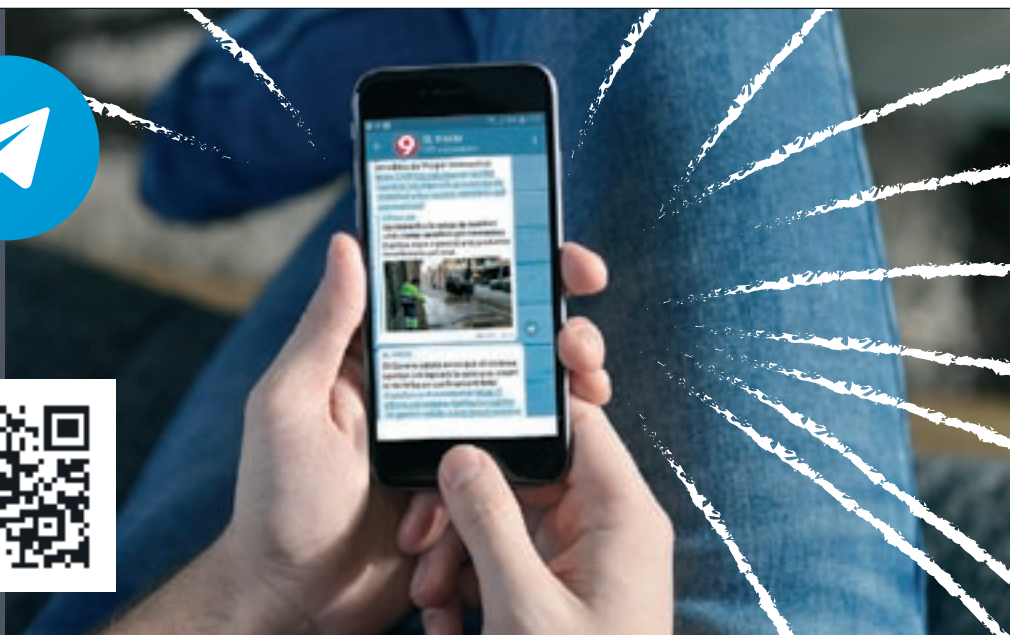
uns 18.000 "perquè pensem que caldrà una segona fase sobretot pels comerços que no podran obrir fins al final del desconfinament". El consistori, que no podia fer servir romanent per aquesta partida, treu els diners d'altres partides "posposant la inversió a El Mirador per l'any que ve" i dels propis regidors ja que l'equip de govern donen l'aportació que reben com a grup municipal i l'oposició renuncia a les dietes per plens i comissions.

Els ajuntaments de Manlleu i Balenyà també han engegat plans de xoc amb ajuts directes per a les petites empreses, amb 255.000 i 89.000 euros respectivament, i diversos consistoris es plantegen solucions semblants.

Si vols estar al dia de tot, uneix-te al canal de Telegram d' EL 9 NOU



<https://t.me/el9nou>



Era el darrer d'una generació excepcional d'intel·lectuals que es va donar a conèixer al publicar l'antologia poètica 'Estudiants de Vic, 1951'. Van sorgir del Seminari, amb Carles Riba com a mestre i referent, i es van convertir gairebé sense voler en un símbol de la represa literària en el desert de la Catalunya de la postguerra. Ramon Cotrina, fill de Sant Joan de les Abadeses, teòleg i sociòleg a més d'escriptor, va morir aquest dimarts als 87 anys.

L'últim dels poetes del 51

Mor Ramon Cotrina, darrer representant de la generació literària del Seminari de Vic

Barcelona

Jordi Vilarrodà

El sociòleg, escriptor i teòleg Ramon Cotrina va morir dimarts a Barcelona als 87 anys. Feia temps que el seu delicat estat de salut físic no acompanyava una ment lúcida fins al darrer moment. Amb ell ha desaparegut l'últim testimoni d'una generació excepcional d'intel·lectuals, que va marcar una fita en la literatura catalana de postguerra: la publicació de l'antologia poètica *Estudiants de Vic, 1951*.

Nascut a Sant Joan de les Abadeses l'any 1932, Cotrina era el més jove d'un grup de seminaristes que, a poc a poc, es van anar agrupant al voltant de la passió per la literatura. Segimon Serrallonga, Antoni Pous, Josep Grau, Josep Junyent, Josep Esteve i Josep Maria Riubrogent eren els altres integrants del grup que tenien com a gran referent el poeta Carles Riba, que en molts sentits va exercir de pont entre les generacions que havien viscut l'època d'esplendor cultural prèvia a la Guerra Civil i els joves que estaven creixent ja sota una dictadura que s'havia proposat anul·lar la cultura catalana. "L'antologia va significar que la flama no havia mort, que hi havia un grup de joves que ens preniem seriosament la llengua i la literatura catalanes", afirmava el mateix Cotrina en una entrevista que va publicar EL 9 NOU amb motiu de la reedició de l'antologia, que es va fer per celebrar els 50 anys de la seva sortida a la llum.



Ramon Cotrina a la seva casa de Sant Joan de les Abadeses l'any 2002, quan es va reeditar l'antologia

"Sempre tornava"

Sant Joan de les Abadeses

En la presentació del llibre *Retaule de pols i altres narracions*, darrera obra publicada de Cotrina, el seu amic Ricard Torrents va dir que Sant Joan era el lloc "on tornava sempre a tocar mare", el lloc de referència. El paisatge del Sant Joan de la seva infantesa va constituir també el seu paisatge literari. A la fotografia, Cotrina enmig de Ricard Torrents i Montse Tallant, regidora de Cultura de Sant Joan l'any

Després d'aquesta publicació, Cotrina es va ordenar capellà, i tal com van fer alguns dels seus companys va sortir a estudiar a una Europa desconeguda per l'Es-



2016, quan es va editar el llibre, que recollia una obra

inèdita i diversos escrits esparsos de Cotrina.

panya franquista. Va ampliar estudis a Roma i es va llicenciar en Sociologia. Va viure a Alemanya i va tornar per exercir de professor al Seminari i al col·legi de Sant

Miquel de Vic. L'any 1977 va participar en la creació de l'Escola de Mestres d'Osona. De fet, Cotrina va ser un dels homes de confiança de Ricard Torrents en l'impuls del

projecte universitari, amb una especial incidència en la creació d'Eumo Editorial. "L'home de confiança per emprendre una aventura que ho era en molts sentits, i que va provocar un canvi cultural de base a la ciutat", explicava aquest dimarts Ricard Torrents, primer rector de la Universitat de Vic, amb qui l'unia una profunda amistat. A l'inici del curs 2016-2017, la UVic-UCC li va reconèixer aquesta aportació amb la concessió de la Medalla de la institució.

Amb aquesta feina feta, Cotrina va marxar a Barcelona, on va dirigir el Laboratori de Sociologia de l'Institut Catòlic d'Estudis Socials de Barcelona (ICESB), des d'on es prestigiava una especialitat que sota el franquisme no tenia ni tan sols reconeixement oficial, diferència del que passava a la resta d'Europa. La sociolo-

En els darrers anys s'havia aplegat la seva obra literària

gia el va ocupar fins la seva jubilació, i a la literatura hi va tornar només ocasionalment. L'any 1977 va guanyar el premi de les Festes Populares de Cultura Pompeu Fabra, que es van celebrar a Vic, amb una obra en prosa, *Retaule de pols i altres narracions*, que va quedar inèdita. No seria fins l'any 2016 quan es va editar, per iniciativa d'un grup d'amics i l'impuls de l'Ajuntament de Sant Joan.

A banda de la creació literària, Cotrina va exercir també la traducció. Va portar al català, entre d'altres, textos de Michel Quoist, Gianni Rodari, Bertold Brecht i Franz Kafka.

Grau, amb una notable obra editada, va ser capaç de superar aquest esquema. Antoni Pous va veure estroncada la seva trajectòria per una mort prematura. El crític literari Joaquim Molas, contemporani de molts d'ells, parlava de la "generació sense papers". Però malgrat això se'ls podia contemplar com a col·lectiu: "Un grup homogeni, amb consciència de ser poetes i ambició per ser-ho". Cotrina parlava d'allò que en realitat els unia, i que era el neguit "de salvar els mots i, de retop, la terra".

Uns fulls ciclostilats que van fer història

'Estudiants de Vic, 1951', un dels grans exponents de l'anomenada "generació sense papers"

Vic

J.V.

Estudiants de Vic, 1951 va fer història però no va ser ni tan sols un llibre, com s'entén formalment aquest objecte. Era un grapat de fulls ciclostilats, i si es va publicar en aquesta forma va ser perquè la direcció del Seminari, en

aquell moment, no va permetre fer-ho de cap altra. Però va tenir ressò en cercles literaris, perquè l'avalava el pròleg de Carles Riba. "Era el mestre, nosaltres els deixebles aplicats", deia Cotrina. D'ell van aprendre "un rigor i una duresa no habituals en aquells moments". I d'un altre mestre, el crític Joan

Triadú –amb qui tractaven quan pujava a Cantonigròs–, en van rebre una lliçó bàsica: "Que la poesia havia de ser bona, abans que catalana o cristiana".

Aquesta exigència va condicionar l'obra literària dels integrants d'aquella generació. Segimon Serrallonga va morir amb la major part de

la seva obra inèdita, Josep Junyent va deixar la seva poesia a uns marmessors perquè fos editada després de traspasar, Josep M. Riubrogent es va decantar més cap a la música. Josep Esteve i el mateix Ramon Cotrina van escriure molt poc i només van publicar quan els estimulaven a fer-ho. Només Josep

Entre la música i el coronavirus

El vigatà Rafael Subirachs, que va patir la malaltia, crea cada dia una improvisació al piano

Vic / St. Feliu de Guíxols

Jordi Vilarrodà

El compositor i músic vigatà Rafael Subirachs es posa al piano. Un moment breu de concentració i, tot seguit, es posa a tocar improvisant. Una peça breu, d'un parell de minuts. Des que va començar aquest període excepcional, ho ha fet 13 vegades i les seves *Breus improvisacions per a un temps de confinament* ja tenen molts seguidors al perfil de Facebook on les penja. Només començar-les, Subirachs va patir el coronavirus i es van interrompre durant dues setmanes, de manera que s'han convertit també en el registre musical de la seva recuperació.

La música sorgeix de manera totalment espontània. "Em deixo portar pel pols sense que hi hagi cap premeditació, només en un cas vaig fer un estudi previ", explica. Les defineix amb una expressió molt gràfica: "Són un gest sobre el teclat, i en aquest gest hi ha inclòs, d'alguna manera, tot allò que he tocat en la meua vida". No s'imposa cap ritme concret ni fer-ne una per dia: "Treballo, vaig fent la meua feina, i en un moment donat em poso al piano i em deixo portar pel pols", diu Subirachs.

Va ser quan tot just havia fet la primera, que se li van manifestar els símptomes



Rafael Subirachs al piano de casa seva, a Sant Feliu de Guíxols

de la malaltia, el passat mes de març. Subirachs acabava de tornar d'un viatge per motius familiars a Caracas (Veneçuela), i està convençut que es va contagiar en el transbordament d'avions a l'aeroport de Barajas, perquè al país sud-americà no n'hi havia ni un sol cas quan ell hi era. "A l'avió cap a Barcelona m'ho vaig tèmmer, érem tots allà comprimits i molt poca gent amb mascareta, li vaig demanar a l'hostessa si hi havia alguna mesura de precaució i no hi havia res". Al cap de poc de ser a casa seva,

a Sant Feliu de Guíxols, va notar la febre i el malestar que acompanyen molts casos de Covid-19. El seu estat es va agreujar "amb febre i molts tremolors" i el van ingressar a l'Hospital de Palamós, on va passar cinc dies a l'UCI. Va poder tornar a casa al cap de dues setmanes, encara amb febre, però quan es va trobar una mica bé va fer la segona improvisació al piano. "Una espècie de certificació que estic bé, d'haver superat el coronavirus", va dir en un missatge a les xarxes socials en què cri-

dava a ser "escrupolosos amb vosaltres mateixos i amb les persones i amb l'entorn". A poc a poc, ha anat recuperant forces i ara treballa amb normalitat. Una de les improvisacions la va dedicar al dissenyador gràfic i artista vigatà Jordi Cano, que va morir víctima del coronavirus.

Subirachs no té dubte que la situació es reflectirà en les creacions, i que potser la seva pròpia música improvisada seria d'una altra forma si no fos per aquest entorn. "Bocaccio no hauria escrit *El*

La segona peça va ser "com una certificació que estic bé"

Decameró si no hagués estat per la pesta", recorda el compositor. El món de la música també depèn molt de l'evolució de la pandèmia. Ara mateix ningú no s'imagina una orquestra simfònica dalt d'un escenari, o un cor amb tots els intèrprets tan a prop l'un de l'altre. "O eliminem aquest virus o pot ser que haguem de canviar moltes coses en les nostres infraestructures i hàbits culturals", afirma Subirachs. També per la música i la cultura, creu que "l'hem de vèncer, és el repte que ara mateix té la humanitat".

Acabant la gran obra del poema 'Nabí'

Sant Feliu de Guíxols

J.V.

Rafael Subirachs està treballant aquests dies en una nova peça. Es tracta de la música per al cant desè de *Nabí*, l'obra mestra del poeta Josep Carner. El compositor vigatà havia fet la música dels nou cants anteriors, amb la història bíblica del profeta Jonàs com a metàfora del perdó. "No tenia previst fer aquest desè, perquè s'apartava de la història bíblica". Però en el seu recent viatge a Caracas li va prometre al seu oncle Josep Soler i Batlle, de 101 anys, que l'acabaria. Al cap de pocs dies, l'oncle va morir, i Subirachs vol culminar ara la peça per dedicar-li en homenatge. "Tinc tot l'estiu de feina, però ja l'he arrencat plenament, vaig començar a Caracas a treballar-hi". Enguany es compleixen, justament, els 50 anys de la mort de Josep Carner a Brussel·les, on l'escriptor s'havia exiliat després de la Guerra Civil, però aquesta no ha estat una coincidència buscada, diu el compositor.

El confinament, en tot cas, no és una situació estranya per a qui es dedica a crear música. "El meu treball es fa, sobretot, en silenci", diu Subirachs.

L'ADFO premia les roses i els relats de Sant Jordi

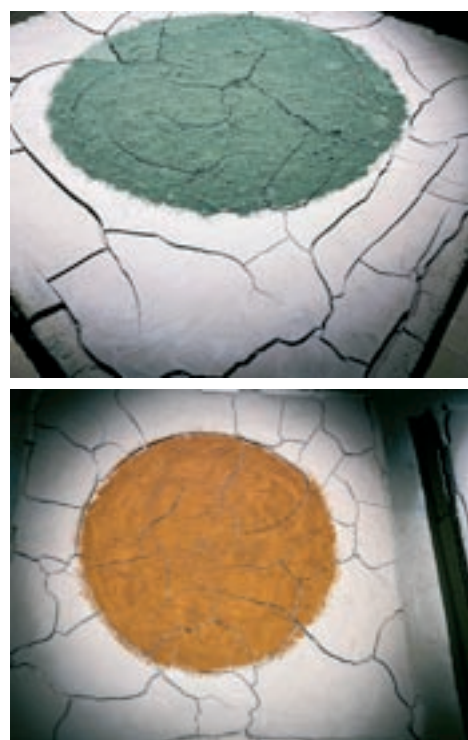
Vic L'ADFO (Associació Diversitat Funcional d'Osona) ha celebrat Sant Jordi amb la primera edició del Concurs de Roses i Relats, que es va convocar davant la impossibilitat de celebrar la festa com és habitual. La convocatòria va tenir resposta amb 36 roses de material reciclat o disponible a casa i 10 relats que es van presentar i que van ser valorats pel jurat. En l'apartat literari, el premi va ser per a Marta Baulenas amb *Planeta amagat*, una versió de la llegenda de Sant Jordi que incorporava "els valors d'inclusió i el respecte intergeneracional". En l'apartat de roses, el premi va ser per a Zara Ochoa i unes magdalenes en forma de rosa. Les persones guanyadores s'emporten un premi en forma de vals de compra de llibres.



Esquerdes des de la solitud

Vic Les peces de l'exposició "Ho saben tes entranyes!", que la ceramista Sama Genia va instal·lar a l'Albergueria de Vic just abans del confinament, han anat canviant sense que el públic les hagi pogut veure, tal com

havia previst inicialment. El procés d'assecatge dels set encofrats de fang i de les terres del seu interior ha fet aparèixer esquerdes i textures noves. L'Albergueria estudia la possible pròrroga de la mostra si aquesta es pot obrir al públic en les properes setmanes.



L'ALBERGUERIA

Centelles convoca la 78a edició del premi de pintura

Centelles Fins al dia 14 de juny està obert el termini per fer arribar les imatges digitals d'obres per a la 78a edició del Premi Centelles de pintura, que manté la convocatòria d'enguany. La inscripció i la tramesa es poden fer a través del web del Centre d'Art El Marçó Vell <www.mvell.blogspot.com>. L'organització seleccionarà les obres que s'admeten a concurs, i aquestes sí que s'hauran d'enviar físicament al mateix centre d'art, fins al dia 5 de juliol. El Premi Centelles, el certamen artístic més veterà d'Osona i un dels més antics de Catalunya, està dotat amb un premi de 3.500 euros per a l'obra guanyadora, que queda en propietat de l'Ajuntament. El veredicté es dona a conèixer a finals d'agost, coincidint amb la festa major de Centelles.

La rumba del doctor Oriol Mitjà

El grup osonenc de versions Sixtus crea una cançó dedicada a l'epidemiòleg que es fa viral

Torelló

J.V. Tot va començar com una broma entre els membres del grup, “i després vam veure que no tenia per què quedar només entre nosaltres”, explica el torellonenc Jordi Company, cantant del grup de versions Sixtus. Aquí es va posar en marxa la maquinària i en menys d'una setmana el grup penjava a les xarxes l'*Oda a Oriol Mitjà*, un tema amb aire de rumba que dedicaven al famós epidemiòleg que assessora el govern de la Generalitat i és partidari d'estrictes mesures de control fins que no estigui controlada la pandèmia de la Covid-19.

Això passava dilluns, i aquest dimecres a la tarda el tema acumulava més de 52.000 visionats a YouTube, després d'haver-se fet viral. En això hi va ajudar molt la piulada que el mateix Oriol Mitjà va fer al seu compte de Twitter recollint la iniciativa amb bon humor. “La veritat és que ens va treure un pes de sobre”, diu Company. I és que la lletra diu que Oriol Mitjà els ha “robat la primavera”. En tot cas, es tracta d'un amor-odi perquè els del grup asseguren que tenen un gran respecte per l'epidemiòleg: “Sabem que s'ha de fer el que diu, i alhora fot molt... ell ha estat la víctima perquè



El torellonenc Jordi Company, dels Sixtus, en el vídeo de la cançó sobre Oriol Mitjà

és la figura coneguda”.

Sixtus és un popular grup de versions que aquesta vegada ha fet un tema propi “molt relacionat amb el moment”. Tot i això, no esperaven l'èxit que ha tingut i que els ha permès arribar “a un públic transversal, més enllà del que ve als nostres concerts”. Com en altres cançons i vídeos gravats aquests dies, s'ha treballat des de casa “perquè tots ens hem acabat muntant una mena de *home studio*”. Pel que fa a les imatges, venen d'una crida que van fer a les xarxes i de gent del seu entorn.

Sixtus és un grup que ja té més de cinc anys de trajectòria i que s'ha fet un lloc en l'escena catalana de versions.

“Hem arribat a un públic més enllà del que ve als concerts”

Format per Jordi Company (Torelló), Rai Pujol (Roda de Ter) Aleix Garcia (Vinyoles), Jordi Llimós (Sant Hipòlit de Voltregà), Gil Grau i Nil Molas (Manlleu) i Marc

Culebras (Navàs), ofereix un directe molt enèrgic en què passa pel seu túrmix temes de rock, ska o reggae, i bona part del seu èxit és per les versions de grups de l'escena actuals dels Països Catalans. “Hem anat pujant gradualment, i aquest any teníem bones perspectives”. De fet, coneixedors del món de l'espectacle deien que aquest havia de ser l'any dels Sixtus, i la seva agenda d'estiu així ho confirmava. Ara estan “a l'expectativa”. Potser no serà el seu any definitiu, però no serà el de ningú.

“I em dius que ja no podem fer bolos”

Torelló

J.V. “I em dius que ja no podem fer bolos / com m'ho faré jo per menjar.” Així comença la lletra de l'*Oda a Oriol Mitjà*, que en la seva ironia no deixa d'expressar la dura realitat que viu el món de la música, i que es fa molt evident en els grups de versions com els Sixtus. “Teníem ganes de fer alguna cosa perquè no sabem quan podem tornar a tocar”. L'agenda que sol omplir-se els mesos de gener i febrer s'ha buidat ara de cop. Si més no pel maig, i ara també pel juny. “Hem parlat amb els que ens contracten, estem canviant dates al setembre i de moment no volem donar l'estiu per perdut”, explica Jordi Company.

Bona part dels clients d'aquesta època d'estiu són ajuntaments i comissions de festes que programen les festes majors, uns esdeveniments que ara mateix pengen d'un fil arreu de Catalunya. “Tots els grups vivim molt dels directes, i els de versions encara més perquè nosaltres no cobrem drets d'autor”. Si no hi ha festes, no hi ha cap ingrés. Ara esperen, si més no, que més gent els hagi conegut.

Josep M. Diéguez, premiat per un text teatral de record al seu mestre

‘Samotràcia’, premi La Carrova d'Amposta, homenatja Jaume Melendres

Vic

J.V. El dramaturg vigatà Josep M. Diéguez suma un nou guardó. Es tracta del Premi Literari de Teatre La Carrova, que convoquen cada dos anys a Amposta el Centre d'Estudis Ebrencs i la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament. El veredicté es va donar a conèixer la setmana passada, en vigílies de Sant Jordi, encara que l'entrega del premi hagi hagut de quedar ajornada.

El jurat va premiar Diéguez per l'obra *Samotràcia*, un projecte que, segons el mateix autor, havia començat fa gairebé deu anys i que té particularitats que el fan diferent respecte a

la resta de la seva producció. El punt de partida de l'obra és la troballa a Grècia d'una part desconeguda de l'obra de l'historiador Heròdot, que va viure a mitjan segle I aC. Un text que parla de l'illa de

Parteix de la Grècia clàssica i se situa en la contemporània

Samotràcia i de la història d'una dona que té punts de connexió amb la d'Antígona, “i que fa accions que les dones no tenien permeses en aquell moment”. A l'època actual, un govern grec atrapat en molts problemes deci-

deix que la cultura és el seu actiu més poderós i encarrega a un dramaturg “de prestigi” que converteixi el text d'Heròdot en una obra de teatre. El protagonista –que podria ser català tot i que no es diu en cap moment– topirà amb els polítics que li han fet l'encàrrec per defensar la seva llibertat creativa. “Em situo en l'època de les darreres eleccions a Grècia, en què Syriza perd i torna al poder la dreta”, diu Diéguez.

En el rerefons de l'obra hi ha, segons l'autor, un homenatge al dramaturg i director Jaume Melendres (1941-2009). “En el text hi ha fragments literals dels tres llibres sobre teoria teatral que va escriure, i d'altres autors que van parlar d'ell”.



Josep M. Diéguez

Melendres havia estat professor de Diéguez a l'Institut del Teatre i el va influir fins al punt que el considera “el meu mestre”. El dramaturg vigatà espera que l'obra es pugui portar a l'escena després del premi, dotat amb 3.000 euros. De moment, s'hi ha interessat un grup teatral d'Amposta, però no descarta que pugui haver-hi també projectes de l'àmbit professional.

La Farinera convoca un concurs de dibuix i pintura pels 10 anys de L'Atlàntida

Vic La Farinera, Centre d'Arts Visuals de Vic, ha convocat un concurs de dibuix i pintura amb motiu del desè aniversari de L'Atlàntida. Hi pot participar tothom qui tingui més de 14 anys, en format i tècnica lliures i obres originals, que s'hauran d'entregar a La Farinera abans del dia 10 de setembre. El guanyador s'endurà com a premi un abonament a L'Atlàntida per a quatre espectacles de la propera temporada i la inscripció gratuïta a un taller d'adults a La Farinera. En aquests dies de suspensió de les seves activitats presencials, La Farinera ofereix com a alternatives cursos en línia sobre dibuix (còmic, tècniques pictòriques, fonaments de la pintura o model al natural, entre d'altres) i també de creació de videojocs.

El món de l'esport va ser el primer de veure's afectat per la crisi sanitària del coronavirus. El secretari general de l'Esport de la Generalitat de Catalunya, Gerard Figueras, reflexiona sobre l'afectació al sector i alerta del perill que continuï parat gaire temps.

“L'activitat esportiva d'aquest estiu no s'hauria de prohibir”

Entrevista a Gerard Figueras, secretari general de l'Esport

Vic

Esther Rovira

L'esport, com tants altres àmbits, s'ha vist afectat de ple per la crisi del coronavirus amb el tancament de totes les instal·lacions esportives públiques i privades i la suspensió de competicions. Molts clubs s'han quedat sense ingressos i han hagut de fer expedients de regulació temporal d'ocupació (ERTO). Tenen calculat l'impacte?

L'esport ocupa el 3,2% de la població de Catalunya, que són unes 98.000 persones que s'han vist afectades per un ERTO i no saben quan podran tornar a treballar. A la Secretaria General de l'Esport tenim 18.000 entitats registrades, entre clubs, federacions, consells esportius, AMPA... Aturar una activitat tan territorialitzada i tan intensa com és l'esport té unes conseqüències molt greus. Com a govern hem encarregat un estudi d'impacte econòmic dels efectes econòmics de la Covid-19 per saber el detall de la situació, però seran molts milions d'euros.

Entre aquestes 18.000 entitats sumen unes 700.000 llicències federatives. Catalunya és un país molt esportiu.

L'últim estudi de l'Observatori Català de l'Esport ens diu que un 80% de la població fa pràctica esportiva de manera habitual. Molts són de manera lliure o en un gimnàs però també molts és organitzada. A aquestes 700.000 llicències hi hem de sumar també les 450.000 llicències escolars. L'esport és una de les activitats que mou més el país i la seva aturada tindrà no només unes conseqüències esportives a la Champions o a la Lliga de futbol on la gent s'hi fixa molt, i que és molt important, sinó també en centenars de milers d'esportistes i sobretot nens i nenes

que han deixat de fer esport des de fa dos mesos i que no sabem quan en podran tornar a fer. L'esport és molt important també des del punt de vista de relació i cohesió social, de trencar barreres, perquè és de les coses que ens fa més iguals a tots.

Se li dona l'importància que té, a l'esport?

Rotundament, no. És evident que fem avenços i que organitzacions internacionals com l'OMS (Organització Mundial de la Salut) remarquen la necessitat de destinar diners a polítiques

“Com a societat moderna ens cal tenir més gent que faci esport”

“La hipòtesi és que al setembre començarem temporada”

“Cal entendre la importància de l'esport perquè el cop pot ser letal”

públiques esportives perquè, per exemple, cada euro que destinem a fer esport són 7 euros menys en despesa sanitària. Aquests dies molta gent ha pres consciència que no ens podem passar el dia tancats a casa i asseguts al sofà sinó que ens hem de moure més que mai, però els governants també ho han de tenir clar. No només per l'esport, que és evident que hem de guanyar competicions i medalles i hem de ser els millors, sinó sobretot per tenir una població preparada i saludable. Hi ha una refle-

xió que caldrà fer quan passi tota la crisi, que és que qui està superant millor l'atac del coronavirus és la població sana i físicament activa. Per tant, com a país i societat moderna ens cal tenir més gent que faci esport per afrontar entre d'altres coses els virus que hagin de venir.

Va ser el primer àmbit a tancar instal·lacions i sembla que també serà dels últims d'obrir-les. Amb quina previsió treballen?

Des de la Secretaria hem intentat ser proactius i vam treballar primer per donar tranquil·litat als clubs garantint les subvencions previstes i facilitant l'accés al crèdit a qui no tenia calaix i després en una planificació a mitjà i llarg termini per veure com reprenem la pràctica esportiva. Hem volgut gestionar aquesta crisi amb la taula sectorial de l'esport per tenir els actors ben presents i hem elaborat un Pla Nacional per a la Reactivació de l'Esport i l'Activitat Física a Catalunya que conté totes les accions a dur a terme. Una de les primeres que considera és el desconfinament esportiu elaborat des de la nostra unitat de medicina i compartit amb el sector i amb l'equip d'Oriol Mitjà. Aquest dibuixa quatre grans fases: sortir de casa per córrer o caminar de manera individual i a l'aire lliure a una distància d'un quilòmetre i una estona al dia, com ara passarà; una segona etapa de reprendre els entrenaments i obrir instal·lacions amb mesures de distanciament; una tercera de represa de la competició també amb mesures de distanciament, i una quarta que és la recuperació de tot l'esport amb públic. Veurem com el podem aplicar perquè ara és l'Estat qui decideix.

La majoria d'esdeveniments s'estan ajornant al 2021 i les competicions regulars s'estan cancel·lant. Veuen difícil que es pugui fer res els propers mesos?



El secretari general de l'Esport teletreballa aquests dies des de casa seva a Vic, centrat sobretot

Sí, la setmana passada ja vam fer una recomanació com a govern de donar per acabades les temporades d'enguany. Cada federació és un món i tret de les que tenen a veure amb ascensos i descensos de categories estatals ens sembla que en l'àmbit català s'ha d'acabar la competició. Així ens podem concentrar en la temporada que ve i en com reubicar al calendari grans esdeveniments esportius. L'impacte econòmic de totes les cancel·lacions és enorme i hem de veure com de cara al 2021 les podem planificar perquè no és només economia que vagi al món de l'esport sinó que ens ajuda a omplir hotels, botigues, restaurants... Estem molt pendents i encara no tenim resposta per a l'estiu. Volem saber què passa amb els casals, campus i colònies esportives, que n'hi ha centenars, i què passa a platges i piscines. L'opinió de la Secretaria és que l'activitat

esportiva d'aquest estiu no s'hauria de prohibir i s'hauria de fer amb les mesures que calgui, perquè l'impacte de no fer-la pot ser molt greu per a un gran nombre d'entitats esportives del país. Molts dels clubs fan una mica de calaix amb aquests campus.

La temporada que ve es podran disputar les diverses lligues regulars amateurs i d'esport base?

La hipòtesi amb què treballarem avui és que sí, que al setembre començarem temporada 2020-2021. No la començarem amb normalitat perquè és evident que hi haurà mesures de distanciament social i perquè com que en alguns casos no hi haurà descensos però sí ascensos els calendaris quedaran més atapeïts. Estem pendents, també, dels esdeveniments esportius que s'han hagut de posposar per veure si caben a la tardor o els haurem de passar al 2021. Al final tot

Nou centre de tecnificació, a punt

Figueras avança que un cop acabi el confinament la Generalitat i l'Ajuntament de Vic signaran l'acord per a la creació de l'equipament

Vic

E.R.
Vostè viu des de fa un temps a Vic. Què li sembla l'activitat esportiva de la ciutat i la comarca que ja ha pogut conèixer de prop?

Aquí hi ha ferro. L'esport osonenc és referent al país, no en totes les disciplines però sí en les que són més practicades, i el teixit esportiu és un model.

L'equip de govern de l'Ajuntament de Vic va expressar en campanya electoral les ganes que la ciutat aculli un centre de tecnificació esportiva en un acte on era vostè. En quin punt està el projecte?

Havia d'estar signat al març i com que l'estructura jurídica està tota preparada voldríem que fos dels primers convenis que signem després del confinament per ajudar a l'optimisme. Es tracta de fer entendre que hem passat un sotrac molt fort però que tot el país se n'haurà de sortir i també el sector de l'esport. Projectes estratègics com que a Osona hi pugui haver un centre de tecnificació els posarem en marxa com a prioritaris. En els propers dies i quan les agendes ho permetin en farem la signatura.

Calia un centre referent a la Catalunya Central?

Sí, perquè a diferència d'altres sectors la potència esportiva del país no és

només gràcies a les grans ciutats i la prova és que com a Generalitat tenim set centres de tecnificació arreu del territori que tenen el CAR de Sant Cugat a sobre. Intentem apropar l'alt rendiment a la zona que li és més pròpia. Tenim rem a Banyoles i a les Terres de l'Ebre i esports d'hivern a la Catalunya Central ens en faltava un que pogués aglutinar esports *outdoor*. Per això estic content que ens haguem pogut posar d'acord amb Vic per unir l'hípica, l'escalada i esports de muntanya i també perquè comptarà amb la participació de la Universitat de Vic. Jo diria que passarà a ser un referent per als altres centres que hi ha a Catalunya.

Un altre dels grans projectes de futur per a Osona i el Ripollès és el de Pirineus-Barcelona 2030. Falta formalitzar la candidatura però està tot encaminat perquè sigui així?

Al Ripollès, que és una d'aquestes comarques on ja tenim un centre de tecnificació de trial de bicicleta i de moto que està funcionant molt bé, i també a Osona després d'aquesta crisi prendrà més sentit que mai l'aspiració d'acollir uns jocs d'hivern. Aquest és un projecte que aquests dos mesos ha quedat parat, però un cop passi la pandèmia l'hem

de reprendre al màxim de ràpid possible i veure com aprofitem un esdeveniment global per millorar la pràctica esportiva però també les comunicacions d'aquesta zona. Abans de l'estiu mirarem de reprendre les taules comarcals per fer-nos nostre el projecte i dibuixar-lo de baix a dalt.

Quin paper pot tenir la Generalitat a l'hora d'ajudar entitats privades com el Patí Vic quan estan tan necessitades?

Nosaltres el que podem fer és acompanyar i hi hem mantingut nombroses reunions. Cal intentar preservar una entitat històrica sobretot pensant en l'esport base i també les seves instal·lacions. Segurament es trobarà una solució que serà bona pels mateixos socis, però si hi ha d'haver una implicació institucional de l'Ajuntament, que ja hi és, i de la Generalitat, que hi pot ser, ha de ser una solució que vagi més enllà de la massa associativa d'un club privat i que es vegi que té una repercussió en el conjunt de la ciutadania. El centre de tecnificació no es construirà de nou com un bolet sinó que intentarem aprofitar al màxim les instal·lacions que ja existeixen i aquestes podrien ser una part de l'equació. S'haurà de veure quan hi hagi una solució damunt la taula.

repensar i fer-ho més fàcil per a tothom.

Aquests dies es reuneixen de forma virtual amb clubs i federacions. Quines són les principals preocupacions?

Diners i calendaris. Sobre els recursos ens estem coordinant per optimitzar els diners públics que tenim entre ajuntaments, diputacions i Generalitat per prioritzar a què destinem aquest 2020 els diners. Nosaltres estem reestructurant el pressupost de la Secretaria per garantir les subvencions previstes i posar-hi més diners per la Covid-19. Els calendaris malauradament no els podem decidir des d'Esport sinó que els haurem d'anar definint en funció de la pandèmia i des d'un punt de vista sanitari.

El Pla Nacional per a la Reactivació de l'Esport comptarà per part del govern amb la injecció de 61,5 milions d'euros. Com es repartiran els diners?

Tenim ajudes específiques per a l'esport escolar, subvencions per a les federacions esportives i en tenim per a clubs i ajuntaments. Això són 41 milions. 10 milions més els donem a través dels programes propis de suport als esportistes d'alt rendiment i els altres 10 milions són crèdits entre l'Institut Català de Finances i la Secretaria General de l'Esport.

Malgrat tot, hi ha clubs que es poden quedar pel camí d'aquesta crisi?

Sí, aquesta és una possibilitat real. Moltes són entitats molt febles, portades per voluntaris, que poden aguantar un temps sense fer activitat, però si això s'allargués gaire més enllà de l'estiu i moltes entitats no poguessin obrir fins a la tardor hi ha un risc evident que algunes puguin desaparèixer. Per això cal que qui pren les decisions entengui la importància de l'esport, perquè el cop pot ser letal.

Propostes d'exercici del CEEAF de la UVic-UCC

MATINS ACTIUS



EXERCICI I

10 extensions de braç-cama contraris de quatre grapes amb cada costat



EXERCICI II

Estirament de gluti 20 segons cama dreta i 20 segons cama esquerra



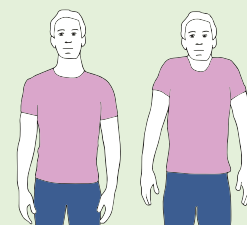
EXERCICI III

10 ajupiments encogits i 10 aixecaments amb extensió



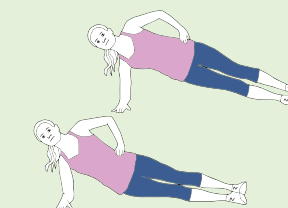
EXERCICI IV

20 arronsaments d'espatlles



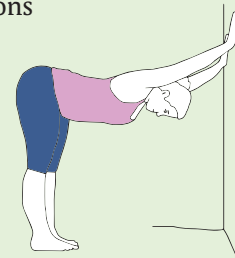
EXERCICI V

10 elevacions de maluc en posició de planxa lateral amb cada costat



EXERCICI VI

Estirament de dorsal 40 segons



COM FER LA RUTINA?

Poseu un compte enrere o utilitzeu un cronòmetre per establir un temps de treball de 10 minuts. Realitzeu totes les repeticions possibles de cada exercici seguint l'ordre indicat i utilitzant un ritme moderat. Que tingueu un bon dia!

ho marcarà l'evolució del virus. Ara anem bé, però si a la tardor fa un tomb aquest plantejament optimista que faig haurà de variar.

Només començar el confinament des de la Secretaria General de l'Esport van fer un aclariment sobre el pagament de les quotes de les entitats i les empreses esportives durant la crisi. Ha generat conflictes això?

La major part dels ingressos dels clubs venen de les quotes. Davant el dubte de si es podien passar les quotes i d'acord amb l'Agència Catalana de Consum vam fer una interpretació de la llei vigent que no ha agradat a tothom, però jo demanaria un esforç de comprensió. Els clubs esportius que tenen socis, aquests socis ho són com a copropietaris d'un trosset d'aquell club i la quota social que es paga s'interpreta legislativament com a fons perdut. Són diners que es posen a disposició per fer

front al funcionament de l'entitat. Per això els clubs no només no han de tornar els diners sinó que poden continuar passant les quotes. És evident que el club està tancat, però això no vol dir que no tingui despeses. Els gimnasos privats és diferent perquè pagues per uns serveis, però tot i així els gestors d'aquests també lamenten que tenen despeses de manteniment i han demanat que es pagui una part de les quotes perquè quan tornem no se n'hagin anat en orris. Apel·lo a la comprensió per part de tothom.

També hi havia dubtes amb les quotes federatives.

A tots ens agradaria dir que mentre no hi hagi activitat ningú pagui res però hi ha despeses que hi continuen sent i s'hi ha de fer front. Això no vol dir que l'any que ve hagi de ser tot igual. Aquesta crisi ens pot fer reflexionar sobre la manera de gestionar l'esport i es pot

Mia Ordeig i Pol Gallifa, fora del CP Voltregà

Sant Hipòlit de Voltregà

E.R. Amb el final de temporada encara en l'aire, el Voltregà-Stern Motor ja està planificant la vinent i dilluns va anunciar dues baixes: Mia Ordeig i Pol Gallifa. El club va informar que "és una decisió esportiva" i va desitjar-los "el millor en el seu futur esportiu i personal" a l'espera d'acomiadar-los "de la millor forma possible".

Gallifa, de 22 anys i format a les categories inferiors, explica que "em van comunicar que no estava a la llista de jugadors que l'entrenador volia. És una notícia que a ningú li agrada sentir i menys quan és en un club on fa tants anys que portes la samarreta", diu el jove, que afegeix que "sap greu perquè aquest últim any m'han fet jugar en una posició que no és la meua i tot i així he tingut molt pocs minuts a la segona volta. Sento que no he tingut l'oportunitat de demostrar com jugo". Tot i així, també hi sap veure la part positiva: "Soc molt jove. Necessito jugar, tenir ganes de gaudir de l'hoquei, tornar a agafar responsabilitats i equivocar-me i només ho puc fer amb minuts. M'hauria agradat tenir-los al Voltregà, però només tinc paraules d'agraïment, sobretot a la Penya Sac i Ganxo i també a tots els pares i nens de la base que fan que sigui un gran club. Sempre serà casa meua", conclou Gallifa, que està en negociacions amb diversos clubs.

Ordeig, de 39 anys, va fitxar fa un any i mig pel club on va començar a patinar disposat a fer un pas al costat quan calgués. Ara està valorant el seu futur.

Els clubs de futbol es posicionen

Preparen les respostes a la consulta anunciada per part de la FCF

Manlleu/Vic/Tona

A.M./E.R. Tot i que no se saben els detalls de quan es farà, quines serien les preguntes i que sembla que no serà vinculant, l'anunci per part de la Federació Catalana de Futbol (FCF) d'una consulta per conèixer l'opinió dels clubs sobre com concloure els campionats un cop s'han donat per acabats ha fet que les juntes directives dels clubs comencin a debatre i a prendre una posició al respecte. La federació és conscient que els interessos d'uns i altres en funció de la posició que ocupen a la taula fa que no hi hagi una opinió unànime al futbol català, però la seva intenció és escoltar la veu de tothom abans d'anunciar com acabaran les lligues suspeses per la crisi sanitària.

L'evidència que les opinions seran dispars la trobem a la màxima categoria on hi ha equips osonencs, la Primera Catalana. Mentre que l'AEC Manlleu -el millor classificat d'Osona al grup 1 amb un quart lloc i 41 punts- té prevista una reunió dilluns per parlar-ne i adoptar una opinió de club, Vic i Tona, cinquè amb 38 punts i quinze amb 17, respectivament, tenen punts de vista diferents malgrat que tots dos comparteixen que la decisió de donar per acabada la temporada ha estat l'encertada.

El president de la UE Vic, Ignasi Puig, assegura que "estem a favor que hi hagi ascensos i descensos en funció dels mèrits que hagin fet els equips al llarg de la temporada. Per nosaltres al grup 1 de la Primera Catalana el més just seria la valoració de la primera volta, ja que tots



Els presidents del Vic i el Tona, reunits per EL 9 NOU a principi de temporada

els equips es van enfrontar contra tots. Al ser un grup imparell hi ha equips que han fet un partit més que els altres i n'hi ha que han evitat rivals que eren més difícils per competir". Aquesta és l'opinió vigatana respecte als ascensos i descensos directes i després creuen que caldria

El Tona vol que es declari nul·la la Lliga i el Vic, que hi hagi ascensos i descensos

"estudiar la millor fórmula per fer la promoció".

Des de la Unió Esportiva Tona, el president, Joaquim Carandell, recorda que "en el cas del nostre primer equip la decisió de donar per acabades les lligues no arriba en el millor moment perquè ens trobàvem en plena lluita per intentar assolir l'objectiu de la permanència. Estàvem en zona de descens i ens quedaven 10 partits contra

equips de la nostra zona, que encaràvem amb la màxima il·lusió i ganes". Davant la consulta, els tonencs creuen que "els resultats que en puguin sortir no seran del tot reals ja que molts dels clubs que tindran dret a votar no sortiran ni beneficiats ni perjudicats de la decisió final". La millor opció des del seu punt de vista seria que hi hagués ascensos però no descensos, però com que aquesta sembla descartada defensaran que les temporades quedin nul·les. "Quan comences una competició saps que ho fas a la jornada 1 i l'acabaràs a la 34, no a la meitat. Com tothom sap en el món del futbol fins que l'àrbitre xiula el final no es pot donar res per perdut ni per guanyat", afegeix Carandell, que felicita Vic i Manlleu per la temporada feta i desitja que la que ve es puguin tornar a veure "perquè el futbol d'Osona tingui una mica més de vida".

Caldrà esperar uns dies més per saber si serà així o si el Tona, com altres equips a les diferents categories, baixa.

Últim minut

Ens deixen sense

Lluís de Planell
Periodista



Totes les federacions han decidit el mateix: les competicions esportives s'aturen aquesta temporada i en l'àmbit català i sobretot no professional no es reprendran. Ens deixen sense. I ara què farem? Quina repercussió tindrà l'aturada? En tenim dues lectures: una de terrible i una de menys pessimista.

La terrible es fonamenta en el fet que els pocs aficionats que té l'esport comarcal en qualsevol modalitat i categoria s'oblidin de tornar a les graderies dels camps i/o dels pavellons. Podríem passar de poc a res. És veritat que l'efecte potser sigui el contrari i la gent vulgui tornar a gaudir d'allò que li han privat durant mesos.

I els esportistes? L'efecte també pot ser doble. El més dolent: que el jove hagi substituït la renúncia obligada de l'esport per altres activitats que potser no s'havia ni plantejat fins al moment però que, en provar-les, s'adona que li omplen el seu dia a dia. Tots sabem que la pràctica esportiva demana uns sacrificis que en general compensen quan comprovem que gràcies a aquests esforços ho fem tot millor, però no deixen de ser sacrificis que potser altres activitats no demanen. L'aspecte positiu és que l'esportista pot tornar amb moltes més ganes a fer allò que l'engresca i que, en recuperar-lo, comprova que encara l'estima més que abans.

Dit d'una altra manera, l'aturada de la Covid-19 pot esdevenir una prova de fidelitat. Els que estimen l'esport com a practicants, dirigents o espectadors ara comprovaran si les seves arrels eren fermes o simplement eren unes branques encarransides que s'esquerden a la més petita. És veritat que aquesta aturada és ben atípica, és cert que ni tan sols sabem quan podrem tornar, però la fidelitat a uns sentiments es demostra quan les coses van malament.

Qui torni, quan el deixin, que tingui un retorn benvingut. Qui ho deixi, pot pensar que les seves preferències van per un altre camí. Tot és ben lícit, però el problema és que l'esport pot perdre massa llençols en aquesta bugada.

COM ESTÀS VIVINT LA CRISI DEL CORONAVIRUS?



Jordina Muntadas (Seva)

"He intentat fer una mica d'esport cada dia. A casa som tres, amb la meua filla de 6 anys i el meu home, i ens hem organitzat força bé. Als matins fem activitats de l'escola de l'Abril i un dia sí i un no faig bicicleta amb rodet. Cada dia faig ioga i els dies que no faig bicicleta faig treball de força tant de tronc superior com inferior", detalla la ciclista. "Sobre competicions no hi ha res establert, per tant, cal entrenar sense passar-se gaire i en funció de la motivació, no obsessionar-se", afegeix.



Erik Merino (Muntanyola)

"La veritat és que vivint a Muntanyola no em puc queixar, perquè gairebé puc fer totes les sessions d'entrenament que em marca l'entrenador. Faig les sessions de bicicleta amb rodet a dins de casa i després tinc molt terreny per córrer i també ho compenso amb treball de peses i un rocòdrom que tinc. La forma física fins i tot crec que l'he augmentat una mica", assegura el triatleta professional. Ell va entrenant a l'espera de saber si podrà fer alguna cursa a l'estiu o la tardor.



La informació de casa, segons Ferran Latorre

Segueix l'entrevista

EL 9 NOU.CAT

EL9TV.CAT / EL9FM.CAT / 9MAGAZIN.CAT



Amb la crisi planetària del coronavirus viatjar gaire lluny serà complicat els propers mesos. Una oportunitat, doncs, per redescobrir alguns dels molts indrets amb encant que s'escampen per Osona

i el Ripollès. Una quinzena de persones de diferents àmbits ens confessen quin és el seu lloc predilecte. Un llistat ideal per tenir en compte ara que es van obrint noves fases del desconfinament.

Viatges de km 0

Una quinzena de persones exposen quin és el seu lloc predilecte a Osona i el Ripollès i conviden a redescobrir-lo quan el desconfinament ho permeti

BALANDRAU

Xavier Rodríguez (cap sindical)

“Com a recorregut llarg recomano el que surt i torna a Ribes passant pel Pla d'Erola, Balandrau, Coma de Vaca, Queralbs i la Central del Molí. Són 30 quilòmetres de corriols, boscos de pi, prats alpins i la ruta de centrals hidroelèctriques del Freser. Segons la forma física es pot recórrer en dos dies.”



CIURET

Montse Ayats (editora)

“Ciuret, sens dubte! Un racó de món que quan acabi tot això estarà tenyit d'un verd esplendorós. I on l'harmonia del silenci, un silenci ben diferent del que comporta el confinament, es trencarà amb la piuladisa d'ocells i el remor d'animalons. I constatarem que el cicle de la vida continua, malgrat tot.”



CASTELL DE BESORA

Roger Albert (geganter)

“El primer que recomanaria seria una visita al poble més bonic de la comarca: Santa Maria de Besora i, sobretot, una pujada al castell, aire pur i vistes immillorables. No puc deixar de recomanar, també, l'històric seguici popular de sant Miquel a Vic del matí del 5 de juliol, amb els balls de les comparses, olor d'espígol...”



TAVERTET

Cristina Masramon (historiadora i il·lustradora)

“Anar a Tavertet és com anar en certa manera a la fi del món. No és un lloc de pas sinó que t'hi has d'adreçar expressament. És un lloc on el temps s'atura i unes hores pels seus carrers t'acaben enganxant fins a semblar que hi portes una eternitat produint una desconexió total. Un indret realment màgic.”



ROCALLARGA

Ignasi Camps (cuiner)

“Un dels llocs que més em captiva personalment és anar a Rocallarga, al terme de Tavertet. Anys enrere juntament amb el Pla d'Aiats eren els llocs preferits del malaurat Llorenç Torrado. És un lloc carregat d'energies tel·lúriques positives per la sensació que tens a la tornada.”



SAVASSONA

Carme Rubio (professora de literatura)

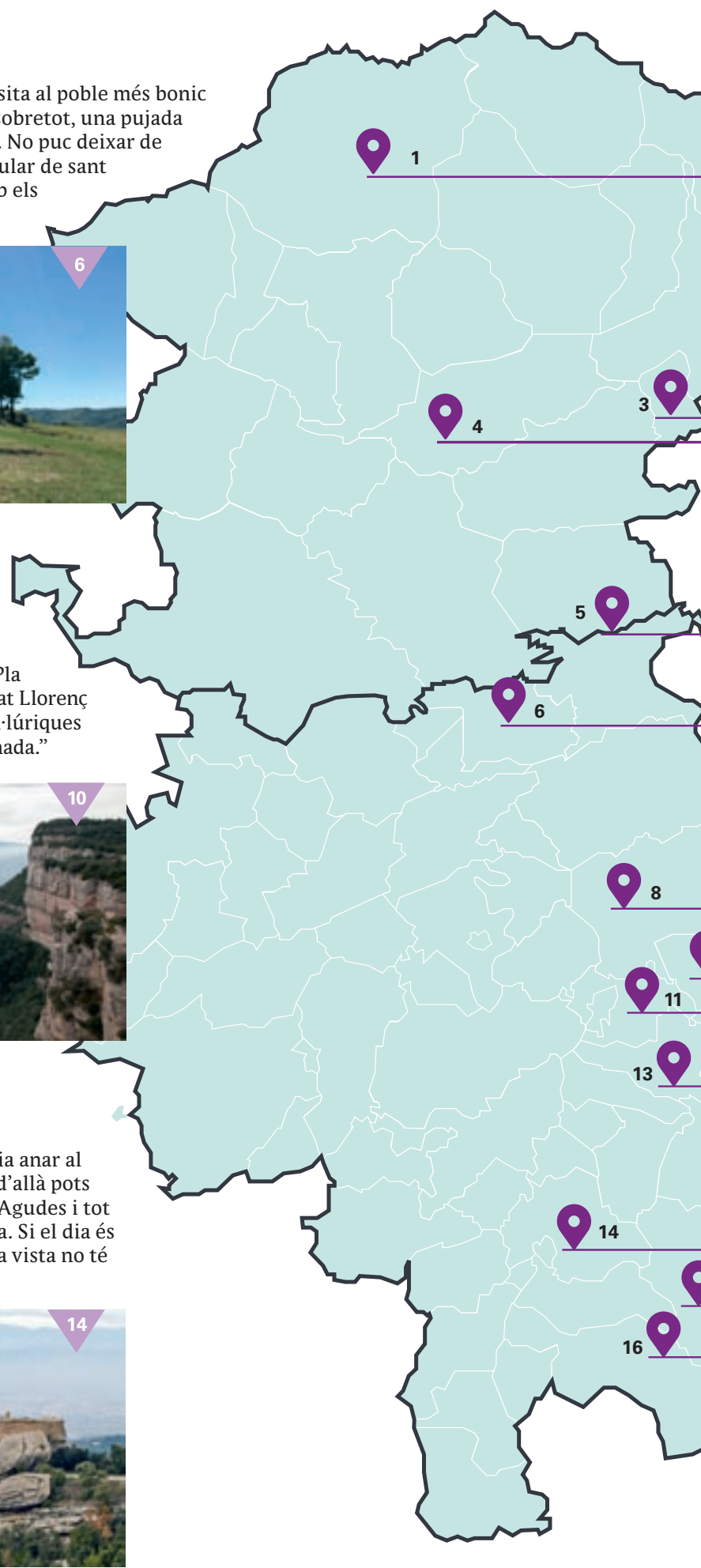
“M'agrada molt el conjunt ibèric i medieval de Savassona. En una àrea força petita hi ha molta diversitat. Des de les pedres amb inscripcions impressionants que es troben al pla, disperses i mig amagades, fins al camí que puja dalt l'ermita de Sant Feliuet, amb unes vistes magnífiques al pantà de Sau. Un lloc especial.”



CASTELL D'EN BOIX

Dolors Solà (lingüista)

“Quan s'acabi el confinament m'agradaria anar al castell d'en Boix, a Taradell, perquè des d'allà pots veure des dels cingles de Bertí fins a les Agudes i tot el Pirineu i, per descomptat, tota la plana. Si el dia és clar i ha bufat una mica la tramuntana, la vista no té preu.”



SANTUARI GAIA

Ismael López (veterinari i animalista)

“Aniria a Salarsa i al Santuari Gaia, un lloc que malgrat el confinament d'aquests dies no ha deixat de treballar per continuar cuidant els més de 350 animals que acollim. I on hem seguit rescatant altres exemplars de situacions d'abandonament i maltractament tot i coincidir amb el coronavirus.”



2

SANT PAU DE SEGÚRIES

Carme Porcel (professora i escriptora)

“Principalment cal descobrir Ripoll i el seu llegat històric i monumental. Però un cop fet, recomanaria passejar per Sant Pau de Segúries, un poble preciós. Caminar fins a la zona del Mariner, un paisatge espectacular amb molta pau i bona gent, i amb els embotits casolans i molt bons de Can Lapedra.”



3

EL TAGA

Leandre Molina (informàtic i cantant)

“M'agradarà tornar al cim de la muntanya del Taga. És un indret on costa molt de pujar, però un cop ets a dalt pots gaudir d'unes vistes impressionants de tot el Ripollès i fins i tot de comarques veïnes, gràcies a la seva posició privilegiada. A més, després el retorn a la civilització és molt més fàcil.”



4

COLLSACABRA

Marta Simon (llibretera)

“Vull tornar al Collsacabra i, sobretot, a qualsevol racó que em regali unes bones vistes de les cingleres. Després de viure a Menorca, on la muntanya més alta no arriba als 400 metres d'altitud, m'agrada la immensitat que ens regalen aquests cingles i pensar en les vides i les històries que han vist al llarg del temps.”



7

CASSERRES

Imma Pujol (sardanista)

“Un dels meus llocs preferits a la comarca és Sant Pere de Casserres, ja que és un lloc molt emblemàtic: el seu monestir romànic restaurat des de fa uns quants anys i que et transporta al segle XI i amb unes vistes espectaculars: el riu Ter als teus peus fent un meandre i al davant el Cabrerès.”



8

Balandrau

Santuari Gaia

Sant Pau de Segúries

El Taga

Ciuret

Castell de Besora

Collsacabra

Casserres

Tavertet

Rocallarga

L'Esquerda

El Roc del Migdia i el Puig del Far

Savassona

Castell d'en Boix

Ermita de l'Erola

Matagalls

L'ESQUERDA

Ton Granero (dissenyador gràfic)

“El jaciment està situat en un lloc privilegiat i de fàcil accés. Un lloc que transmet pau i on tens la sensació que trepitges els orígens d'Osona, des del segle XaC fins al seu abandonament, el 1314. L'equip d'excavacions hi treballa des de 1977! Quan hi pugui anar aprofitaré per veure amb calma el nou museu.”



11

EL ROC DEL MIGDIA I EL PUIG DEL FAR

Ramon Redorta (flabiolaire i timbaler)

“A Tavèrnoles, però sobre Vilanova i la Vall de Sau. Hi ha molta energia. Hi vaig a tocar de vegades amb el sac de gemecs o el flabiol, atès que hi ha una gran potència de so. Les vistes són espectaculars. Hi ha una lluita, una escamesa d'elements. Si vull inspirar-me aquest és l'indret que m'enraona; un lloc ancestral.”



12

ERMITA DE L'EROLA

Joaquim Solé (productor de castanyes)

“Un lloc que crec que val molt la pena és l'ermita de l'Erola, situada en el camí antic que va de Viladrau a l'ermita de Sant Segimon i cap al Brull. M'encanta l'indret per tot el seu entorn de castanyers, aigua, història i la vall on està ubicada, capitanejada per Sant Segimon.”



15

MATAGALLS

Òscar Farrerons (estudiós del Montseny)

“El lloc que més m'agrada d'Osona és Matagalls, cim culminant del Montseny. El nom va aparèixer esmentat per primera vegada l'any 1500. L'estudi de l'etimologia del lloc sempre l'han relacionat amb els conceptes de grandiositat, pedres triturades, neu i matollars; lloc ideal per quan sortim del confinament.”



16

El barri de la Serra-de-senferm i d'Osona van ser els últims dels sectors que es van visitar dins del cicle de rutes a la ciutat titlades "Mirades singu-

lars des dels barris", ideades i conduïdes pel guia Xavier Cervera. El barri, que pròpiament es va anar formant a finals dels anys 50, atresora avui al-

guns dels antics molins, en diferents estat de conservació, que havien conformat el paisatge d'aquest sector del terme municipal.

Paisatge entre molins

El barri de la Serra-de-senferm preserva el record puntual d'alguns dels pocs molins que queden a Vic

Vic

Miquel Erra

Serraller i fill de serraller, Manuel Aliet (Vic, 1871-1927) estaria cofoi de veure que, gairebé 100 anys després de la seva mort, un grup de turistes s'aturen per contemplar, amb un punt d'admiració, un dels molins de vent que va construir al seu taller del carrer de la Ramada. L'encàrrec li havia arribat dels propietaris de la Torre d'en Franch, una imponent masia del sud de Vic. El de la Torre d'en Franch és un dels molins de vent que van il·lustrar la visita a l'entorn de la Serra-de-senferm.

El molí de la Torre d'en Franch resta inactiu però conserva gairebé intacta l'estructura original –els últims propietaris van tenir l'encert de restaurar-lo quan, arran de la gran nevada de 1986, es va tombar la torre–. Avui l'equipament és inaccessible, reclòs en un tancat hermètic dins del pati de l'escola La Sínia, solar de propietat municipal. Una imatge de la Mare de Déu del Carme –la mateixa advocació de la capella que s'aixeca dins del jardí de la finca, a l'altra banda del passeig de la Generalitat– presideix la porta del molí.

A dins encara s'hi conserva bona part de la maquinària, va confirmar el mateix Serra.

La ruta havia començat des de l'altre extrem del barri, a l'entorn d'un dels molins més icònics de la Serra-de-senferm, el del mas Sustentó. I els principals culpables que avui faci goig de veure són els membres de la família Sadurní, que van plantar les arrels en aquest mas fa més de 60 anys. La família no va atendre els cants de sirena d'algun antiquari que, anys enrere, els havia proposat de comprar les diferents peces del molí per revendre-les als col·leccionistes. Ells van apostar per restaurar-lo i convertir-lo "en la joia de la casa", van explicar als participants de la ruta. En el seu cas no han pogut certificar ni qui ni quan va ser construït. Tot i que no funciona habitualment, el molí, perfectament engreixat, podria arribar a treure aigua del pou si convingués.



El molí del mas Sustentó, el més ben conservat dels que queden al barri, avui forma part del paisatge d'aquest sector de la ciutat

ALBERT LLIMÓS

Un barri jove

La urbanització de la Serra es va anar formant a finals dels anys 50

Vic

M.E.

La Serra-de-senferm, o simplement la Serra, com l'anomenen els veïns, és un dels barris joves de Vic. Representa, com pocs, la història de la lluita per un habitatge digne que van protagonitzar un grup de famílies a finals dels anys 50 del segle passat, inicialment moltes d'elles provinents de pagès, i en bona part gràcies a l'empenya inicial que els va donar

mossèn Josep Guiteras.

La figura del popular capellà de la Calla ja havia tingut especial protagonisme durant les visites tant al barri de la Calla com als de l'Estadi i Santa Anna. Potser per això, Xavier Cervera, a banda de centrar la ruta en el tema dels molins, va preferir posar el focus durant el petit recorregut pel barri en algunes de les cases de pagès històriques, anteriors a la formació del mateix nucli habitat.

Molta menys sort va tenir el tercer protagonista de la ruta, el molí de l'Horta de la Serra. Només en queda l'esquelet i alguna de les pales de ferro, que miren d'emergir entre la bardissa. L'equipament denota elements de successives intervencions, des de restes de la primitiva sínia fins a l'última electrificació del molí. La casa a la qual assortia d'aigua avui ja no existeix. "Va ser enderrocada no fa massa anys",

recordava Cervera. El camp de davant, planer, i les restes d'uns antics pilars, suposadament de la tanca, insinuen el perímetre de l'antiga horta.

Des d'aquest mateix punt, Cervera va convidar els visitants a albirar, a l'altra banda de la carretera, els vestigis d'un altre molí, el de l'Horta de la Torre, antiga masoveria de la Torre d'en Bru. Del molí tot just queda la base, però va servir a Cervera per revelar una altra de les

És el cas de la Casa Gran, la que hauria donat nom al barri –un nom d'origen incert–. La masia original, però, es va acabar "trosetejant" per donar cabuda a diferents habitatges. Situada just a dalt del turó, durant la Guerra Civil es va convertir en una autèntica talaia des d'on es veien caure les bombes franquistes al centre de la ciutat, recordaven alguns dels veïns que van participar de la ruta. A pocs metres d'aquesta fin-

ca s'hi aixeca, majestuós, el Mas Joan. En la llinda d'una finestra hi figura una data: la de 1616. Alguns veïns encara recordaven que durant els anys 60, abans que es construís l'església de Lurdes, les seves estances havien funcionat "com a parròquia". Curiosament, en un dels extrems de la llisa s'hi aixeca una base de pedra, qui sap si testimoni d'algun antic molí. També hi va haver temps per recordar alguna de les masies que ja no hi són, com la Teuleria de Cal Tarro; o per esmentar-ne d'emblemàtiques, com Can Sibiu, on neix el popular personatge que avui honoren les festes de l'Horta Vermella.

petites descobertes que ha pogut destapar tot preparant la ruta. Es tracta d'una carta de 1906 en què el procurador vigatà Ramon Maresch confirmava al comte de Darnius, aleshores propietari del mas i afincat a Madrid, que el molí havia quedat instal·lat. Un segle després l'equipament ja és història i el seu perfil pot quedar ben aviat esborrat del paisatge vigatà, camí que a Vic han anat seguint molins com

els de l'Horta d'en Pau, Can Garrofa, Can Gaspar, Can Rocafiguera o de la Gran Font. Precisament, arran de la preparació del contingut d'aquesta ruta, Cervera va confeccionar un mapa de molins a escala comarcal i de bracet amb el Museu del Ter i del seu germà, el fotògraf Jordi Cervera, van impulsar una exposició itinerant titulada "Ferro, vent i aigua. Els molins de vent d'Osona".

LES PERRUQUERIES TORNEN A OBRIR A PARTIR DE DILLUNS AMB CITA PRÈVIA

“Sempre hem reivindicat que som un servei de primera necessitat”

Entrevista a Maria Carme Molas, de Vic, presidenta de la Federació Catalana de Perruqueries

Vic

Miquel Erra

Les perruqueries podran tornar a obrir a partir de dilluns, sempre amb cita prèvia. Aquest és un dels serveis que han entrat en l'anomenada fase zero del desconfinament. Amb més de 40 anys d'experiència dins el sector, la vigatana Maria Carme Molas, presidenta de la Federació Catalana de Perruqueries, que aplega 4.000 salons de bellesa arreu del país, i de l'Associació de Perruquers d'Osona i el Ripollès, analitza la situació.

Ja hi ha data: dilluns poden tornar a obrir.

Sí. I el telèfon no para des de dimarts al vespre. Ja feia dies que la gent ens anava trucant; tothom estava molt impacient per tornar.

Només es podrà atendre amb cita prèvia.

És lògic. En molts centres ja fa anys que és habitual donar hora convinguda, però ara, més que mai, s'ha de fer bé i d'una manera molt ordenada. No valdran les improvisacions d'última hora.

Dins el sector hi ha un cert desconcert sobre les mesures de prevenció que s'han d'aplicar. S'han apuntat algunes pistes que potser han generat confusió?

Portem dies demanant a Sanitat uns protocols específics per al nostre sector però no es mullen. Des de les mútues de riscos ens han fet

un protocol més o menys a mida de cadascú. En el meu cas, la meua mútua em diu que ens centrem en guants, mascaretes (FFP2), viseres, líquid desinfectant i guardar les distàncies, per exemple a l'hora de rentar caps i de seure. El clients han de venir amb mascaretes i desinfectar-se les mans quan entrin. També taparem amb bosses de plàstic la roba d'abric i bosses de mà. Tot el material que utilitzem haurà de ser d'un sol ús o que es pugui rentar a 60 graus.

Déu-n'hi-do.

Pensa que el nostre sector, tant d'estètica com de perruqueria, des de fa molts anys són habituals els articles d'un sol ús. Esterilitzadors de material, rentat i desinfectat de les bates del client i personal i desinfecció dels centres és un hàbit que fem des de fa molts anys. Potser l'últim *entrebanc* que van viure, el de la sida, ja ens va posar en alerta i tot plegat ha estat un hàbit que el sector té molt assimilat.

Hi ha alguns productes de protecció que ja els està costant de trobar al mercat?

Era previsible. Des de les associacions estem ajudant a trobar, conjuntament amb els nostres proveïdors de confiança, tot el material que necessitem per obrir, que tothom en tingui i que els preus no siguin abusius

El client agafarà por i tot, amb tantes mesures...



Maria Carme Molas

Jo voldria donar un missatge de tranquil·litat. Les perruqueries i centres d'estètica no han perdut el temps aquestes setmanes. Han treballat per fer uns espais segurs en els quals tant els treballadors com els clients se sentin a gust i tots plegats puguem gaudir de la seguretat i la tranquil·litat que el moment ens demana.

Les perruqueries van ser

dels últims comerços teòricament no essencials que van deixar tenir oberts. La gent en feia mofa, però ara molts estan esperant amb candeletes que reobrin, oi?

Sempre hem reivindicat que som un servei de primera necessitat. D'aquí que faci vuit anys demanem a l'administració la baixada de l'IVA de "luxe" que han de suportar els nostres clients.

Som un servei de primera necessitat perquè en les perruqueries també es tracten, per exemple, serveis d'estètica oncològica, o tractament i consells capil·lars. Ara hem pogut veure com ens sentiríem la majoria de persones sense el servei de perruqueria.

Potser ara els tocarà arreglar alguns desastres que s'ha fet la gent a casa!

Majoritàriament la gent s'ha comportat degudament amb el confinament i això està per sobre de sentir-te

“Portem dies demanant un protocol específic”

malament amb la teua imatge. He de dir que perruquers i esteticistes, a través de les xarxes, hem acompanyat i ajudat amb consells valuosos els clients per fer menor la possible *destrossa*.

Haurà estat un cop molt dur per al sector aquestes setmanes d'aturada?

Des de les associacions de perruqueria es va engegar la maquinària d'immediat i m'atreviria a dir que som dels sectors més protegits davant la llei, tant per les repercussions en les empreses com per als treballadors. Continuem treballant des de la federació catalana i amb les federacions espanyoles per acabar de solucionar el tema de lloguers, que és complexa i cada cas mereix ser atès en particular.

Però creu que algunes no tornaran a obrir?

Com et deia, crec que des de les associacions s'està treballant perquè aquest sector torni i pugui obrir amb tota la força que es mereix.

La Mostra d'Entitats de Vic, fins l'any que ve

Vic La situació d'excepcionalitat també ha obligat a ajornar la 17a Mostra d'Entitats de Vic fins l'any que ve. La mostra s'havia de fer el proper 9 de maig, amb la participació d'un centenar d'entitats sense ànim de lucre de la ciutat. La decisió final s'ha pres aquesta setmana de manera gairebé unànime per part del teixit associatiu que hi havia de ser present. Una de les opcions que es van estudiar era traslladar-la de dates, però fer la Mostra d'Entitats a la tardor hagués suposat celebrar-ne dues edicions en només sis mesos de diferència i per això es va descartar.

Creativitat en temps de confinament a Carol Bruguera

Vic Abans del confinament, la firma vigatana de perruqueria Carol Bruguera ja estava treballant en la tercera part de la seva col·lecció d'imatges més icònica: *Trenesis*. I en aquests dies de teletreball va sorgir la idea de desplegar una col·lecció inspirada en aquesta situació que s'està vivint, titulada *Trenesis Masks in Covid Times*. Es tracta d'una forma d'art experimental "basat en la nostra passió i que no té pretensions reivindicatives ni de cap mena", ha explicat Mia Carol. Malgrat el context, "hem gaudit molt el procés de creació d'aquesta col·lecció d'aires barrocs, ja que ha suposat un alleujament del no poder treballar", ha explicat el director. Com a perruqueries i estilistes ha comptat amb Bruguera Vilaró, Annabel Cirera, Judit Cuesta, Susana Moreno, Angie López i Sara Piña.



Sardana des dels balcons, a Campdevàrol

Campdevàrol L'1 de maig a Campdevàrol és sinònim de la Festa de la Pubilla de la Sardana. Enguany, la Covid-19 impedirà que es pugui proclamar una pubilla i que la gent s'agafi de les mans per ballar sardanes a la plaça de la Dansa, però sí que es ballarà una macrosardana des del balcó de casa per compartir-la a les xarxes socials. La secció sardanista del Grup Excursionista Campdevàrol vol que tothom, aquest divendres, sintonitzi l'emissora local (Live Fm) a la 1 i 4 minuts per escoltar una sardana i que es gravi en format horitzontal per enviar-la a aquest col·lectiu. I.M.

Anna · Isidre · Maria · Ricard · Montse · Jordi · Pep · Anna-Maria ·
 Abel · Espe · Abida · Hugo · Adam · Mariàngeles · Adela · Carmela · Jc
 · Eudald · Belinda · Ferran · Natàlia · Esteve · Fina · Roc · Marta · Flav
 Frederic · Nieves · Antoni · Àgueda · Iñaki · Mercè · Agustí · Cristina ·
 Telmo · Carme · Marga · Andreu · Miguel Ángel · Glòria · Miki · Araceli
 · Josep · Moussou · Fernando · Neus · Pedro · Anastasia · Fran · Amina · Quico · Mariona · Pau · Bego · Rafa · Teresa Maria · Òscar · Pepa · Joan · Isa · Xu · Aitana · Martí · Berta · Àlvar ·
 Noemí · P
 · Benja · M
 · Josép-Antoni · Mireia · Xer
 · Marna · Jacob · Mercedes · Fi
 · Mari · Oleg
 · Anutzena · Jaume · Bahar · Nicolás · Mar
 · Marc
 · Belé
 · nza · Rog
 · s · Judit · Alfons ·
 · nat · Clara · Euger
 · Grac
 · issa · Fe
 · us · Àure
 · a
 · Ra
 · ni · Mu
 · ios · Xavi · Julia
 · e · Queta · José M
 · el · Ma
 · eban · I
 · Mar · Iv
 · o
 · C
 · rigitte · /
 · vier · Nasra · /
 · Pepo
 · ilal · Pil
 · na · Jes
 ·
 R
 · ah · Pab
 · aida · Ernes
 · a · Yusuf · Fe
 · risol · M
 · sunció
 · lvador
 ·
 M
 · Michele · Clàudia · E
 · nia · J
 · e · esc · Carla ·
 · Núria · Edu
 · Pamela · John · Li
 · Eugèni
 · elo · Gemma · Ju
 · ra · io · Aurora ·
 J
 · etat · Santi · Pruden ·
 · ga · Fr
 · Míriam · E
 · Paco · Mari
 · lie · Dàmaris · Hab
 · Elisabe
 · Raquel · Agust
 · a · Ricardo ·
 Josep-Antoni · Mei · Ei
 · in · Sh
 · urita · Cesc
 · Daniel · He
 · ka · Maricarmen · C
 · rol · Ale
 · María Dolores · S
 · Oriol
 Ang
 · Marcos
 · Dolor
 · Carmen · E
 · Fàtima
 · Norma · Camil · E
 · rol · Maria
 · do · Cat
 ·
 d · /
 · Emili
 · Salva · Iri
 · ng
 · Elías · K
 · egori · Jaja · Miquel
 · andra M
 · oísa · Lol
 ·
 Ma
 · Diar
 · ail · Celina ·
 · Aitor · N
 · ma · Conchi · Alber
 · jo · Aro
 · José Ant
 un
 · iago ·
 · el · Judith · T
 · sco ·
 · arme · G
 · aquita · Sulayman
 · Alfon
 · do · Maria
 ·
 amad · /
 · Carlos
 · a
 · Patricia · Ma
 · eina ·
 · ssandra
 · Olivia · Ruben · Juan Jose
 ·
 ntzane
 · incarn
 · Cè
 · Angelina
 · c · Alba
 · Mira · André · Síl
 · ir · Ter
 · 10 · Chus · Silvi · Constance · /
 A
 · Teti
 · Susana
 · l · M
 · ristòbal ·
 · in · Mar
 · Gerard ·
 · ori · Ber
 · Malek
 · Emilio · Lupe · Gu
 ·
 H
 · Mòn
 · Karo
 · Vicent
 · n · Yol
 · lex · Z
 · bastiár
 ·
 I
 · Sami
 · i · Sei
 · mínia ·
 · Victòria
 · Valen
 ·
 · Ma
 · or
 · Gènia ·
 · nuel ·
 · Lluç
 · alena · Bru
 · ónica · Lu
 · Vicen
 · Luigi ·
 ·
 Kaba
 · ary ·
 · acio · A
 · luís · L
 · mac
 · ria · Àngels
 · ulfia · Man
 · vi · Lour
 · stophe
 · el · Gao
 · oísa

Gràcies

als llibreters i quiosquers que cada matí aixequen la persiana per vendre el diari.

Gràcies

als repartidors que fan arribar-lo a cada casa.

Gràcies

als subscriptors per la comprensió en dies tan difícils per fer-ne la distribució.

Gràcies

als lectors que sempre ens fan confiança.

Gràcies

als anunciants que ens ajuden a continuar endavant.

Gràcies

a la feina de tots i totes qui fan possible aquest periòdic.

Gràcies a tothom. Gràcies, #somedEL9NOU

Naixements

Si voleu publicar el nom dels vostres fills en aquest apartat truqueu al tel. 93 889 49 49 o bé envieu un correu a: agenda@vic.el9nou.com

Aran Marguí Isern. Folgueroles

Estel Sala Cabanillas. Manlleu

Blai Ramírez Molist. Gurb

Salvi Gómez Miró. Vic

Bjorn-Jensen Bultez Morales. Vic

Ainet Marcé Farrerons. Roda de Ter



Maternal

Tot el que necessites per a l'arribada del teu nadó

Ara pots fer la teva comanda a través del nostre web www.maternalvic.com

Rda. Francesc Camprodon, 3 - Vic (davant Clínica de Vic) - Tel. 93 886 03 55 - www.maternalvic.com

 maternal_vic  maternalvic

Santoral

Divendres, 1

Sant Segimon

Sol: ↑ 06.49 ↓ 20.50

Dissabte, 2

Sant Anastasi

Sol: ↑ 06.47 ↓ 20.51

Diumenge, 3

Santa Antonina

Sol: ↑ 06.46 ↓ 20.52

Dilluns, 4

Sant Silvà i Sant Florià

Sol: ↑ 06.45 ↓ 20.54

Dimarts, 5

Santa Irene

Sol: ↑ 06.43 ↓ 20.55

Dimecres, 6

Santa Beneta

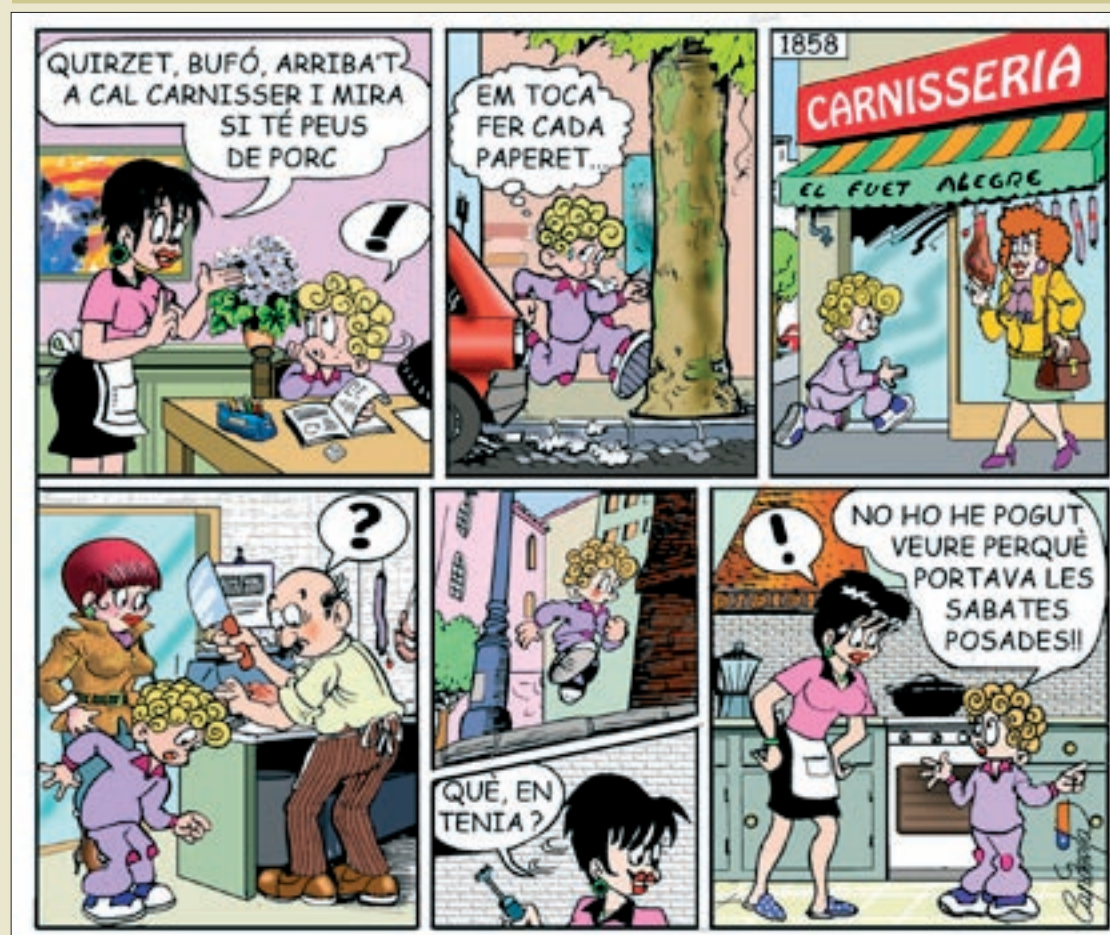
Sol: ↑ 06.42 ↓ 20.56

Dijous, 7

Sant Sixt

Sol: ↑ 06.41 ↓ 20.57

Quirzet l'homenet



Farmàcies

Vic

+VILAPLANA

Pl. Major, 17 | dia 1

+ALIBERCH

Rda. Camprodon, 36 | dia 2

+BARNOLAS

Rbla. del Carme, 37 | dia 3

Roda de Ter

+TORRENT

Pl. Major, 7 | dia 2

St. Quirze de Besora

+BESORA, SCP

C. del Pont, 45 | dia 2

Tona

+VILELLA

C. Seva, 1 | dies 1, 2 i 3

Torelló

+ACEVES

C. Prat de la Riba, 1 | dia 1

+NOFRE

C. Manlleu, 31 | dies 2 i 3

Manlleu

+MARTA

Av. Roma, 100-102 | dies 1, 2 i 3

Prats de Lluçanès

+VIVER

C. Major, 35 | dies 1, 2 i 3

Ripoll

+CABALLERIA

Pl. Berenguer el Vell, 5 | dia 1

+PRUJÀ

Pl. Sant Eudald, 2 | dies 2 i 3

St. Joan de les Abadesses

+SUNYER

C. Pere Rovira, 14 | dies 1, 2 i 3

Defuncions

Dolors Arumí Crusats. 71 anys. Vic/Calldetenes

Obidiaba Ameyaw. 21 anys. Vic

Faouzi El Bachiri. 35 anys. Taradell/Vic

Leonardo Ruiz Sánchez. 68 anys. Vic

Maria Niño Palomo. 77 anys. Vic

Rosa Bayés Masmiquel. 90 anys. Manlleu/St. Hilari de Sacalm

Jaume Vilamala Ordeig. 89 anys. Sant Julià de Vilatorrada

Bouzian Boutammant Hajioue. 63 anys. Vic

Manuel Romero Arrebola. 89 anys. Vic

Joan Puig Pagespetit. 96 anys. Vilanova de Sau

Roser Parareda Tarabal. 88 anys. Vic

Sukhdev Singh. 61 anys. Vic

M. Carme Basanta Díaz. 75 anys. Vic/Cantonigròs

Joan Vila Morros. 85 anys. Vic

José María Galan Parera. 60 anys. Vic

Vicenç Silvestre Andreu. 76 anys. Vic

Montserrat Picañol Coma. 96 anys. Moià/Vic

Antonio González Lunar. 86 anys. Vic

Filo Callís Pasques. 93 anys. Manlleu

Llorenç Tió Ausió. 92 anys. Roda de Ter/Vic

Lola Tarabal Aligué. 90 anys. Vic/Manlleu

Maria Güell Marce. 87 anys. Centelles/Barcelona

Juana Callejas Sánchez de la Blanca. 84 anys. Manlleu/Vic

Aniceto Albacete Segura. 89 anys. Vic/Tona

Joan Mauri Puig. 95 anys. Balenyà

Jaume Miralpeix Cruells. 81 anys. Taradell

Josep Martí Cortés. 97 anys. Taradell

Andrés Morcillo Patiño. 80 anys. Taradell

Lourdes Badia Amblàs. 84 anys. Prats de Lluçanès/Santa Eulàlia de Pardines

Joan Roca Boixader. 83 anys. Sant Bartomeu del Grau

Sebastiana Cruz Delgado. 81 anys. Sant Hipòlit de Voltregà

Elisa Sánchez Bezanilla. 87 anys. Torelló

Josep Noguer Serradell. 88 anys. Sant Quirze de Besora

Víctor Alemany Costa. 72 anys. Torelló

Rosa Cabana Casals. 94 anys. Montesquiu

Jaume Casas Arcarons. 60 anys. Mataró/Torelló

Engràcia Rigart Olivet. 92 anys. St. Hipòlit de Voltregà/Ripoll

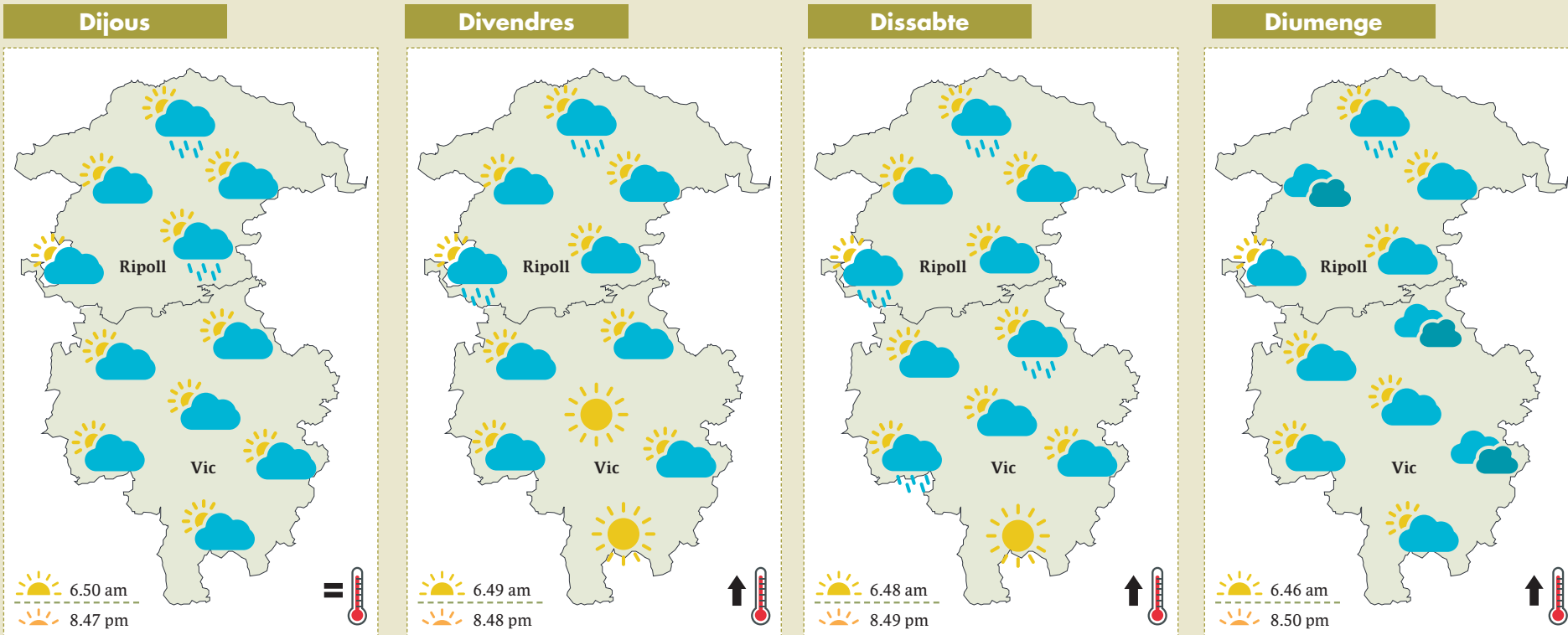
Pilar Serra Colomer. 100 anys. Sant Joan de les Abadesses

Eudald Llagostera Casals. 86 anys. Campdevàrol

Antonio Ortega Ortega. 86 anys. Campdevàrol

EL TEMPS

Informació facilitada per: meteosona.com i acom.cat



Previsió dijous
Matí amb cel parcialment ennuvolat per una capa de núvols alts i mitgens. A partir del migdia poden créixer nuvolades i deixar algun ruixat al Pirineu i Prepirineu. Les temperatures pujaran i deixaran l'ambient càlid a les hores centrals del dia. El vent serà del sud-oest, de flux a moderat.

Previsió divendres
Matí de divendres amb temps estable i anticiclònic, amb cel mig ennuvolat per núvols mitgens. Hi haurà un canvi a partir del migdia, amb restes d'aire fred en alçada que faran créixer nuvolades d'evolució i que poden deixar algun ruixat al Ripollès i nord d'Osona.

Previsió dissabte
La variabilitat serà la tònica d'aquest dissabte. Continuarà l'ambient càlid i primaveral, amb domini del sol al matí, i altre cop poden créixer nuvolades de tarda que deixaran ruixats una mica més generals. Les temperatures pujaran. El vent serà del sud, flux.

Previsió diumenge
El pas d'un front atlàntic ens deixarà el cel força ennuvolat al llarg d'aquest diumenge. Es podria escapar algun ruixat aïllat al Ripollès. Les temperatures es mantindran o poden pujar lleugerament. Pel que fa a dilluns, les màximes podran arribar als 27°C.

... aquesta setmana

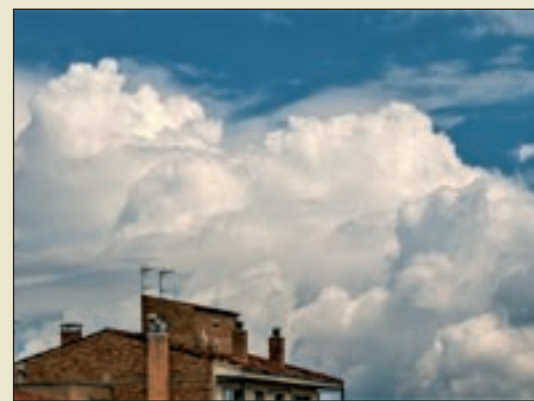
Les imatges dels lectors

eltemps@vic.el9nou.com

Població	Temperatures				Pluja Litres
	Dia	Mín.	Dia	Màx.	
Gurb Escolles	25-Abr.	6,3	25-Abr.	22,4	4
La Gleva	25-Abr.	6,5	26-Abr.	23,9	1,6
L'Esquirol Sud	26-Abr.	6,7	26-Abr.	20,1	6,2
Olost	25-Abr.	4,8	25-Abr.	22,9	5,2
Planoles	24-Abr.	4,7	25-Abr.	18,5	30
Ripoll	25-Abr.	6,5	25-Abr.	20,8	13,4
St.Julià de Vilatorca	25-Abr.	5,6	25-Abr.	21,3	1,2
St.Pau de Segúries	26-Abr.	3,0	25-Abr.	18,8	23,4
Seva "Els Sors"	25-Abr.	6,3	25-Abr.	20,6	3,4
Tavèrnoles	25-Abr.	6,6	25-Abr.	21,4	0,8
Tavertet	28-Abr.	7,3	26-Abr.	18,6	5
Torelló	25-Abr.	6,3	25-Abr.	23,8	4
Vic	25-Abr.	5,2	26-Abr.	22,1	7



AGRUPACIÓ METEOROLÒGICA D'OSONA



JOSEP M. COSTA



CARME MOLLIST



EMILI VILAMALA

EL 9 FM 92.8
La ràdio d'Osona



"LA MEVA EXPERIÈNCIA ÉS ALLÒ A QUÈ DECIDEIXO PRESTAR ATENCIÓ."
WILLIAM JAMES, 1890, PSICÒLEG, FISIÒLEG I FILÒSOF, HARVARD, EUA.

Nosaltres construïm la nostra vida amb la nostra atenció

A la nostra societat, estem bombardejats per multitud de situacions, informacions o estímuls (converses, xarxes socials, premsa, anuncis, correus, televisió, ràdio...) i hem de fer tasques diàriament (treball, cuina, manteniment de la llar, cura dels familiars, desplaçar-nos/viatjar –caminar, cotxe, bus, metro, tren, moto-, etc.).

Les conseqüències de l'atenció inadequada són el menor rendiment en les nostres tasques i l'estrès generat per l'esforç suplementari que precisa amb un major temps de dedicació a aquestes.

Què significa mindfulness?

"Estar atent" (atenció o consciència plena): estar concentrat en la tasca que un fa en aquest moment (present), sense que la ment divagui sobre el futur o el passat, amb acceptació (és així) i sense judicis (m'agrada, no m'agrada, ho vull, no ho vull). Els tres elements claus serien: prendre consciència, en el moment present i amb acceptació.

És una qualitat que disposa l'ésser humà i que es pot entrenar (pràctiques formals de meditació i informals a la vida quotidiana); és a dir, un estat de la ment i una tècnica psicològica.

La pràctica habitual del *mindfulness* està associada a canvis a determinades zones del nostre cervell (sobretot la part més anterior, lòbul frontal), que provoquen canvis en les nostres emocions i comportaments.

Va néixer l'any 1979 quan Jon Kabat Zin crea el Center for Mindfulness, a la Universitat de Massachusetts (EUA), on es va desenvolupar el 1982 el programa de reducció d'estrès basat en *mindfulness*, de vuit setmanes: MBSR, en anglès: Mindfulness-Based Stress Reduction.



Mindfulness és la capacitat de prestar atenció al moment present, suspent els judicis.

Tipus de pràctica de mindfulness

1. Pràctica formal

Aquesta és estructurada o sistemàtica i amb un mètode; es basa en l'observació mantenint l'atenció focalitzada (no és deixar la ment en blanc, ni suprimir el dolor ni les emocions); són exemples d'aquesta, la pràctica basada en la respiració, *body scan* o escaneig corporal i la pràctica caminant.

2. Pràctica informal

És aprofitar cada activitat de la nostra vida per prestar atenció a allò que fem (cuinar, menjar, caminar, conduir vehicle, escoltar música, escombrar, rentar plats, dutxar-se, raspallar-se les dents, pentinar-se, rentar-se les mans, esperar en la cua per pagar en un comerç o adquirir entrada al cinema, esperar en la recepció d'un hotel o un banc o una notaria o en la consulta sanitària, etc.).

ANÀLISIS CLÍNQUES
LABORATORI DR. FARGAS

- Anàlisis Bioquímiques, Hematològiques, Microbiològiques-Parasitològiques.
- Citogenètica, al·lèrgia, hormones, fertilitat.
- Anàlisis d'aigua de consum humà ISO 9001:2015.

Concertat amb les principals Mútues i Companyies d'Assegurances
e-mail: laboratorio.fargas@synlab.es

Horari: Diari de 8 a 15 i de 16 a 18 h.
Dissabtes de 9 a 13 h.
Tel. 93 885 08 08 - C. Morgades, 23, baixos - Vic

DERMATOLOGIA
Dr. Josep M. Arimany
Dra. M. A. González-Enseñat

- DERMATOLOGIA
I DERMATOLOGIA PEDIÀTRICA

- Teràpia fotodinàmica - Làser

Rambla Hospital, 4, pral. 1a
Tel. 93 885 24 36 - 08500 VIC

OTORINOLARINGOLOGIA
Dr. JOSEP MOLERA BLANCH

GOLA - NAS - OÏDA
HORES CONVINGUDES

Pl. Estació, 8, entresòl - VIC
Tel. 93 885 26 21

UROLOGIA
J. Dinarès i Prat
Metge-Uròleg

UROLOGIA GENERAL I INFANTIL
HORES CONVINGUDES
dinaresvic@hotmail.com

Rda. Camprodon, 26 • Escala D. baixos
VIC - 93 885 27 56
C. Macià Bonaplata, 4 • Escala B2, 2n 1a
Ripoll - 972 71 43 54 (edifici Casino)

OFTALMOLOGIA
Dr. RAFART ARUMÍ

• OFTALMOLOGIA GENERAL
• CIRURGIA OCULAR

Clínica de Vic
Rda. Francesc Camprodon, 4, 3a planta
VIC - Tel. 93 885 55 09

Núria Mata
Psicòloga i psicoterapeuta

Informe-vos sobre
ASSISTÈNCIA ONLINE

Tel. 93 886 06 34
www.nuriamata.com
Pl. Canonge Collell, 8, 1r 2a
Vic

Dr. Ramon Vilaró Portet
Col. 15379

ESPECIALISTA EN CIRURGIA ORTOPÈDICA I TRAUMATOLOGIA

- Cirurgia pròtesi genoll i maluc - Artroscòpia genoll, espalla i turmell - Ortopèdia infantil -

Tractament de patologies esportives amb factors de creixement

Clínica Sant Josep - Vic - Tel. 93 886 17 00

DR. J. FOLCH
METGE EDUCADOR I PSQUIATRE

osonament
serveis integrats de salut mental

C. Josep M. Selva, 2 - Vic
Tel. 93 889 50 59 - osonament.cat

Laboratoris Euras
Laboratori d'Anàlisis Clíniques

ANÀLISIS CLÍNQUES
Microbiològiques, hematològiques, hormonals, bioquímiques, toxicològiques, immunològiques.

Fem analítiques per mútues i privats.

Horari de 8 a 20h
C. Gallissà, 19 - Tel. 93 883 23 04
www.synlab.es

Dr. Oriol Parés
ANGIOLOGIA I CIRURGIA VASCULAR

MALALTIES CIRCULATORIES
Varius (CHIVA, estètica...)
edema limfàtic, úlceres...

CONCERT AMB MÚTUES

Vic - Bayès Consultori Tel. 93 889 22 29
Vic - Clínica de Vic - Bayès Clínica Tel. 93 881 65 00
Manlleu - Centre Mèdic Manlleu Tel. 93 851 41 11

comas
Optica i Ortopèdia Des de 1904

Pl. Sta. Clara, 6
93 886 10 55
Pg. Generalitat, 26
93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5
93 885 47 22
C. Nou, 43
93 886 10 55
VIC

PODOLOGIA:
Silvia Nieto Pl. Santa Clara, 6 93 886 10 55
Marta Serra Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)
Ivonne Alonso Pg. Generalitat, 26 93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)

TERÀPIA VISUAL
Martina Sans Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
Roger Verdaguer Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

Especialistes en fertilitat i reproducció assistida

Consultori Bayès
Plaça de la Catedral, 9 - Vic

Bayès consultori
Centre mèdic Vic

ESPECIALISTES

Cardiologia	Prof. A. Bayès de Luna, Prof. T. Bayès Genis, Dr. J. Riba, Dr. P. Codina
Cardiologia pediàtrica	Dr. F. Rosés
Medicina interna i geriatria	Dr. J. Brugués, Dr. R. Pujol
Neurologia	Dr. A. Arboix, Dra. A. Bayés
Reumatologia	Dr. R. Sanmartí, Dr. J. Rodríguez
Aparell digestiu	Dr. R. Barniol
Oncologia	Dr. E. Batiste-Alentorn
Endocrinologia	Dr. I. Saigi
Dermatologia	Prof. A. Castells, Dr. J. Arimany, Dr. R. Torné, Dra. L. Canal
Dermatoestètica	Dra. L. Canal i Dra. E. Quintana
Psiquiatria	Dr. J. del Río, Dra. M. Aubareda
Psiquiatria infantil i juvenil	Dr. P. Tapias
Al·lèrgia-immunologia clínica	Dra. A. Sala
Al·lèrgia pediàtrica	Dra. A. López
Pediatria	Dr. P. Domènech, Dra. A. López
Ginecologia i Obstetrícia	Dr. R. Rovira, Dr. J. Grau
Ginecologia i reproducció assistida	Dr. X. Saura, Dra. N. Gil, Dra. N. Murcia
Urologia	Dr. J. Fernández-Zuazu
Angiologia i cirurgia vascular	Dr. O. Parés
Otorrinolaringologia	Dr. M. Molinero, Dr. J. Camprubí
Oftalmologia	Dr. J. Tell, Dr. S. Bofill
Oftalmologia infantil	Dra. M. Vidal
Traumatologia	Dr. L. Guillaumet, Dr. F. Díaz, Dr. G. Borí
Pneumologia	Dra. S. Molina, Dr. Joan Serra
Cirurgia general	Dr. J. Molinas
Cirurgia oral i maxil·lofacial	Dr. C. Bassas
Cirurgia estètica i reparadora	Dra. A. Torres, Dra. N. González, Dr. P. Bosacoma
Clínica del dolor	Dra. M. Jiménez
Psicogeriatria	Dr. F. Escabia
Medicina de família	Dr. J. Fontarnau
Medicina del son	Dra. Ester Tió
Anestesiologia	Dr. J. de Ferrer, Dra. M. Jiménez, Dra. T. Planella
Psicologia	Llic. P. Borrat
Psicologia infantil	Llic. I. Verdaguer
Neuropsicologia	Llic. I. Sala
Psicologia transpersonal	Llic. M. Pellicer
Dietètica i nutrició	Dra. E. Quintana
Podologia	Sra. C. Sallent
Logopèdia	Sra. M. Mauri
Fisioteràpia	Sra. C. Garolera, Sra. M. Torra, Sra. A. Soler, Sra. M. Parra
Òptic-Optometrista	Sra. A. Grifell
Anàlisis clíniques	Dr. J. Fargas

Plaça Catedral, 9 - VIC
Tel. 93 889 22 29

MEDICINA DE CAPÇALERA
- Dra. A. Ramos
- Dra. C. Álvarez
- Dra. S. Martínez de Arenzana
- Dr. V. Canal

ASSISTÈNCIA D'INFERMERIA
Pressió arterial, injeccions, etc.

REVISIONS GENERALS

PROVES COMPLEMENTÀRIES
• **ENDOSCÒPIA** amb anestèsia - Dr. R. Barniol
• **ECOGRAFIA**
Ecocardiografia doppler
Ecografia general, ginecològica 4D
Transrectal, Transvaginal Ginecològica
Abdominal
Troncs supraabòrtics

• PROVES D'ESFORÇ
• **HOLTER E.C.G.**
• **HOLTER PRESSIÓ (MAPA)**
• **DENSITOMETRIA**
• **URODINAMIA**
• **CISTOSCÒPIES/**
HISTEROSCÒPIES
• **RADIOGRAFIES**
• **AMNIOCENTESIS**

www.bayesconsultori.cat
Nou servei de CITA WEB

GUIA MÈDICA

Vols ser-hi?
Tel. 93 889 49 49

CHV CLÍNICA DE VIC
CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

EN BONES MANS

CAPACITAT D'ELECCIÓ
CONFORT
SEGURETAT

CONSULTES EXTERNES
Ronda Francesc Camprodon, 4. Vic
Tel. 93 886 31 31/902 482 211
Fax 93 886 78 22

HOSPITALITZACIÓ
Francesc Pla "El Vigatà", 1. Vic
Tel. 93 702 77 41 Fax 93 702 77 62

clinicadevic@chv.cat · www.chv.cat

GUIA MÈDICA EL 9 NOU

Si voleu ser-hi truqueu al **93 889 49 49**

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Tramitació subvencions forestals

Av. Paisos Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

COMPRO PISOS AL COMPTAT

24 / 48 HORES

JOAN 617 28 08 50

AUTODESBALLESTAMENTS LA GLEVA

Ctra. N-152, km 75,6 - LES MASIES DE VOLTREGA
93 857 11 53 - 93 850 24 70

US OFERIM ELS NOSTRES SERVEIS

- COMPRA DE VEHICLES ACCIDENTATS
- RETIRADA DE VEHICLES USATS PER DESBALLESTAMENT
- TRAMITACIÓ DE BAIXES DEFINITIVES
- VENDA DE RECANVIS D'OCCASIO

Per a més informació, truqui'ns als telèfons:
93 857 11 53
www.desguaceslaглеva.com
Botiga on-line
93 857 06 10
Fax 93 850 24 70

DESEMBUSSOS i FOSSES SÈPTIQUES M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrucas.cat

Per anunciar-vos a **EL 9 NOU** truqueu al

93 889 49 49

ES LLOGA CASA DE PAGÈS A TONA

Per a caps de setmana i per a tot tipus de celebracions. També lloguem dues sales per un dia.

PER A MÉS INFORMACIÓ
639 37 66 12 - 93 851 55 20

Guies de SERVEIS
si voleu ser-hi truqueu al
93 889 49 49
93 860 30 20

NEIDA
Neteja · Aigua · Tecnologia

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA

Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

Per anunciar-vos a **EL 9 NOU** truqueu al

93 889 49 49

Anuncieu-vos als **PETITS ANUNCIS** d' **EL 9 NOU**

Truqueu al **93 889 49 49** i deixeu el vostre anunci.
(Horari de 10 a 13h i de 16 a 19h, de dilluns a divendres)

o ens el feu arribar a:
pl. de la Catedral, 2 - 08500 Vic

Preu setmanal: 1 euro per paraula + IVA (mínim 10 paraules)

el9club
Els subscriptors es poden beneficiar cada any de 2 anuncis gratuïts (divendres + dilluns) amb un màxim de 20 paraules cadascun

el9club
ENTREU I DESCOBRIU LES OFERTES DEL CLUB

Escriviu el vostre missatge en **MAJÚSCULES** i deixeu una casella en blanc entre paraula i paraula

NIF
Tel.
Nom i cognoms
.....
Població
CP

És subscriptor
Sí No

Al facilitar les vostres dades accepteu expressament la política de privacitat de Premsa d'Osona SA que podeu consultar a www.el9nou.cat

Els ESPECIALS d' EL 9 NOU

La informació més propera, la publicitat més efectiva

Si voleu ser-hi truqueu al **93 889 49 49**

1r dilluns de cada mes **LLUÇANÈS**

1r divendres de cada mes **OSONA NORD**

3r divendres de cada mes **GES BISAURA**

4t divendres de cada mes **OSONA SUD**

Últim dilluns de cada mes **EL RIPOLLÈS**

LA PROGRAMACIÓ DEL CAP DE SETMANA



Les notícies del cap de setmana

Meritxell Garriga presenta dissabte i diumenge l'informatiu que conté el més destacat del cap de setmana.

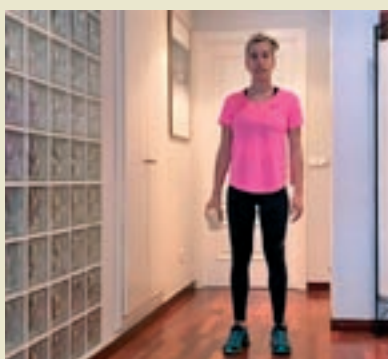
Al dia cap de setmana
dissabte i diumenge, 20.30



Dibuixos animats, matí i tarda

Les tres bessones, *Monster Allergy* i *Matt's Monsters* són les tres propostes d'animació que es poden veure el cap de setmana.

Dibuixos animats
dv. ds. i dg., 9.00, 10.00 i 16.00



'Vicactiva't a casa', dijous

Aina Portell, Raül Obiols i Mercè Cuberta són els tres monitors que cada setmana proposen exercicis per fer a casa.

Vicactiva't a casa
dijous, 17.30 i 20.00



El Trio Fortuny, en concert a Vic

Reemissió del concert del Trio Fortuny, amb el violinista vigatà Joel Barolet, que es va fer el passat mes de juny a Vic.

Una nit amb el Trio Fortuny
dissabte, 21.00

Dijous 30

- 6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
- 6.30 AVENTURA'T. La remodelació d'un refugi en un dia.
- 7.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Sèquia de Manresa.
- 7.30 SANT JORDI 2020. Ferran Sáez.
- 8.00 NOTÍCIES EN XARXA. Presenta: Vanessa Raja.
- 9.00 TERRITORI 17. Magazin. Presenten: Vicenç Bigas i Jordi Sunyer.
- 12.00 L'ESCOLA A CASA.
- 12.30 TERRITORI CONTEMPORANI. Presenta: Martí Sales.
- 13.00 TELÓ DE FONTS. Fira de Titelles de Lleida. Presenta: Laura Contreras.
- 13.30 AVENTURA'T.
- 14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
- 14.30 DIBUIXOS ANIMATS. Infantil. Les tres bessones.
- 15.30 CALAIX DE SASTRE.
- 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
- 17.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
- 17.30 VICACTIVA'T A CASA. Activitat física. Sessions d'activitat física a casa amb Aina Portell, Raül Obiols i Mercè Cuberta.
- 18.00 LA PORTERIA. Tertúlia esportiva. Presenta: Pitu Abril.
- 18.30 L'ANY QUE ENS VA CANVIAR LA VIDA. Presenta: Jordi Sacristan.
- 19.00 CONNECTI.CAT. Presenta: Pere Puig.
- 20.00 VICACTIVA'T A CASA.
- 20.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
- 21.00 SANT JORDI 2020. Blanca Busquets (26-11-19), autora d'*El crit*. Presenta: Jordi Vilarrodà.
- 21.30 GAUDEIX LA FESTA. La gralla a casa. Presenta: Joan

- Ignasi Gómez.
- 22.00 TELÓ DE FONTS.
- 22.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
- 23.00 TERRITORI CONTEMPORANI. Presenta: Martí Sales.
- 23.30 SANT JORDI 2020.
- 0.00 TELÓ DE FONTS.
- 0.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
- 1.00 CONNECTI.CAT.
- 2.00 GAUDEIX LA FESTA.
- 2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Divendres 1

- 6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
- 6.30 GAUDEIX LA FESTA. 7.00 SANT JORDI 2020.
- 7.30 VICACTIVA'T A CASA.
- 8.00 DIBUIXOS ANIMATS. *Monster Allergy* i *Matt's Monsters*.
- 9.00 DIBUIXOS ANIMATS. Les tres bessones.
- 10.00 CALAIX DE SASTRE.
- 10.30 ACTIVA'T A CASA.
- 11.00 L'ANY QUE ENS VA CANVIAR LA VIDA.
- 11.30 VOLTA I VOLTA. Cuina.
- 12.00 L'ESCOLA A CASA. Dilluns / Dimecres.
- 13.00 VICACTIVA'T A CASA.
- 13.30 TELÓ DE FONTS.
- 14.00 GAUDEIX LA FESTA.
- 14.30 DIBUIXOS ANIMATS.
- 15.30 CALAIX DE SASTRE.
- 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
- 17.00 L'ESCOLA A CASA. Infantil. Espai educatiu adreçat als alumnes d'Infantil i Primària.
- 17.30 SANT JORDI 2020. Jordi Nopca (29-11-19), autor de *La teva ombra*. Presenta: Natàlia Peix.
- 18.00 ÒPERA. La Bohème. A càrrec de l'Associació Amics de l'Òpera de Sabadell.
- 20.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
- 20.30 SANT JORDI 2020. Blanca Busquets / Jordi Nopca.
- 21.30 L'ESCOLA A CASA.
- 22.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
- 22.30 PAISATGES ENCREUATS.
- 23.00 TERRITORI CONTEMPORANI. Presenta: Martí Sales.
- 23.30 SANT JORDI 2020.
- 0.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
- 00.30 PAISATGES ENCREUATS.
- 1.00 SANT JORDI 2020.
- 2.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
- 2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dissabte 2

- 6.00 PAISATGES ENCREUATS.
- 6.30 GAUDEIX LA FESTA.
- 7.00 L'ESCOLA A CASA.
- 7.30 SANT JORDI 2020.
- 8.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
- 8.30 VICACTIVA'T A CASA.
- 9.00 GAUDEIX LA FESTA.
- 9.30 TELÓ DE FONTS.
- 10.00 DIBUIXOS ANIMATS.
- 11.00 L'ESCOLA A CASA.
- 11.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Dilluns / Dimarts / Dimecres / Dijous.

- 13.30 VICACTIVA'T A CASA.
- 14.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
- 14.30 AVENTURA'T.
- 15.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
- 15.30 GAUDEIX LA FESTA.
- 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
- 17.00 THE WEEKLY MAG.
- 17.30 ÚNICS.
- 18.00 3055 JEAN LEON. Documental.
- 19.35 TOTS A LA CUINA. Cuina.
- 20.00 EURO COVID-19. Presenta: David de Dios.
- 20.30 AL DIA CAP DE SETMANA. Informatiu. Presenta: Meritxell Garriga.
- 21.00 NIT AMB EL TRIO FORTUNY. Reemissió del concert que va tenir lloc el 26 de juny de 2019 a la plaça de la Catedral de Vic.
- 22.55 SABERUTS. Minisèrie de Les tresfou. Capítol 1.
- 23.00 PAISATGES ENCREUATS.
- 23.30 GAUDEIX LA FESTA.
- 0.00 TELÓ DE FONTS.
- 0.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
- 1.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
- 1.30 AVENTURA'T.
- 2.00 DE TEE A GREEN. Golf.
- 2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Diumenge 3

- 6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Dilluns / Dimarts / Dimecres / Dijous.
- 8.00 L'ESCOLA A CASA.
- 8.30 VICACTIVA'T A CASA.
- 9.00 AVENTURA'T.
- 9.30 CAMINANT PER CATALUNYA. Sèquia de Manresa.
- 10.00 DIBUIXOS ANIMATS.
- 11.00 MISSA DE MONTSERRAT. En directe.
- 12.22 OSONA DES DEL CONFINAMENT. Càpsules.
- 12.30 L'ESCOLA A CASA. Dilluns / Dimecres / Divendres.
- 14.00 PAISATGES ENCREUATS.
- 14.30 AVENTURA'T.
- 15.00 VICACTIVA'T A CASA.
- 15.30 CAMINANT PER CATALUNYA.
- 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
- 17.00 CIUTADÀ NOVELL. Zoo de Barcelona.
- 17.45 TOTS A LA CUINA. 18.00 BANDA DE MÚSICA MESTRE MONTSERRAT. Concert. Dirigit per Emilio Serrano.
- 19.30 FET AQUÍ. Reportatge.
- 20.00 EURO COVID-19. Presenta: David de Dios.
- 20.30 AL DIA CAP DE SETMANA. Informatiu. Presenta: Meritxell Garriga.
- 21.00 SANT JORDI 2020. Narcís Garolera, sobre el seu llibre de memòries *Galeries del record* / Francesc-Marc Álvaro / Carles Mundó / Ferran Sáez / Blanca Busquets / Jordi Nopca.
- 0.00 OSONA DES DEL CONFINAMENT. Càpsules.
- 0.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Dilluns / Dimarts / Dimecres / Dijous.
- 2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

EL FORAT DEL 9

Brots verds al ritme de la cançó d'Oriol Mitjà



Jordi Sunyer

Avui anirem de brots verds. Per començar, repescant el fil de fa uns dies en aquest mateix forat, avançar-vos que la nova falca de Cuberta a EL 9 TV –que recull les defuncions setmanals– ja només dura un minut i mig; s'havia acostat als tres. També hem sabut que el ple de Manlleu que es va fer via telemàtica va tenir més seguiment que mai. Quan són presencials, la periodista Txell Vilamala explicava a *Territori 17* que el públic rarament arriba a la desena de persones. Dimarts, en canvi, n'hi havia més de 30. L'interès per la política creix i això sempre és bo. Per acabar, també hem descobert l'*Oda a Oriol Mitjà*, una cançó alegre i desenfadada que sense el coronavirus mai de la vida hauria

vist la llum. El més destacat, a més, és que l'han fet els osonencs Sixtus, un grup que fins ara només feia versions però que gràcies al confinament han gosat fer un tema propi. Buhos també va començar així i mira'ls... Per cert, que l'oda s'està fent viral –parlant de la Covid-19, mai tan ben dit– gràcies a la repiulada que en va fer el mateix Mitjà, que encara deu riure després d'escoltar “em dius que ja no podem fer bolos / com m'ho faré jo per menjar. / I és que tu m'has robat la primavera, / ets un cabró, Oriol Mitjà!”. Per molt coronavirus que hi hagi, doncs, l'important és no aturar-se. Ja ho deia Alícia Talaya a *Territori 17*: “L'aigua tancada es podreix; l'aigua corrent és lliure”. Doncs això, a bellugar-se seguint plenaris municipals i a deixar de seguir el corrent de la mediocritat, que “sols els peixos morts segueixen l'aigua curs avall”. I això últim no ho cantaven els Sixtus.



LARS PLOUGMANN

I ARA TOCA LA BAIXADA



Primer es va cancel·lar el Mobile i els nostres governants van assegurar que era una

equivocació –parlaven de “l’epidèmia de la por” (Torra) i d’“injustícia” (Colau)–. Després ens van dir que no calien mascaretes pel carrer, que un bon rentat de mans i avall. Era una simple grip. Més endavant, n’hi havia prou d’evitar aglomeracions. D’entrada es tractava de

minimitzar la dimensió de l’epidèmia, amagar el desconeixement i la mala previsió, emparant-se en la nostra incredulitat.

Quan vam tenir la patada a sobre, va venir tot el contrari: la propagació del pànic davant els estralls del virus per justificar un confinament extrem. No calia gaire esforç: els avis morint, els entregats sanitaris caient com mosques i la paràlisi global ens van convèncer. Servidora va estar sense sortir de casa quatre setmanes, tot i estar en un poble de 6.000

La desescalada sembla un prospecte atòmic: ultraregulada, centralitzada, irrealitzable...

habitants amb una densitat de població i de contagiats escassa. Ens ho vam agafar al peu de la lletra.

Havia començat la bogeria. El control social. La pell de les mans caient a tires de tanta desinfecció. Les denúncies dels veïns que passejaven massa vegades el gos. L’odi als barcelonins que vivien a la segona residència encara que fessin un confinament exquisit. Pares criticant altres pares per no estar acostumats a passar tantes hores amb els fills. La por als que no duïen mascareta i et tallaven el pernil dolç. La por als pobres sanitaris quan tornaven al seu bloc. Tots socis acèrrims del club de fans de

l’Oriol Mitjà. Tots *piolins* en potència. Ens ho vam creure i ho vam donar tot. Vam entregar dos mesos, la vida, la feina i la primavera.

I suposàvem que si ells ens havien portat fins al cim més alt, bé sabrien baixar-ne. Però es veu que això és el Pedraforca: per pujar s’ha de grimpar però és que a la baixada ve el pedregar. La desescalada anunciada sembla un prospecte atòmic: ultraregulada, centralitzada, en alguns casos irrealitzable, il·lògica o no rendible. Però és que el pla B potser hauria estat pitjor, més llarg, lent i tampoc permeable a casuístiques territorials, com ja hem vist fins ara.

El retorn a la normalitat no podia ser fàcil perquè la mirada sempre ha d’estar posada en la salut i amb l’ull estràbic anar guaitant l’economia. S’ha de tenir cintura. Però sobretot el que hem de fer-nos mirar són totes les imposicions i renúncies que hem acceptat pel camí tot i que no fossin de sentit comú, com no veure els pares, no sortir a passeig al camp, estar geolocalitzable o creure que es pot teletreballar amb nens a casa. Perquè ara ens diuen que amb la distància social ja n’hi ha prou per anar a fer una cervesa amb els amics i la sensació de ser una rata de laboratori en mans d’uns tristos aprenents d’alquimistes comença a ser devoradora.

Laura Serra

Cromos

Pores

Al ple de Torelló, el regidor Sebastià Raurell alertava d’un fenomen que s’ha produït a moltes ciutats. Aquells gossos i els seus amos que no havien sortit a passejar mai junts pel carrer. Curiositats del confinament. I una cosa encara pitjor, el nombre d’excrements no recollits ha crescut.

Plens

També com a conseqüència del confinament tots els ajuntaments fan plens telemàtics. Hi ha una curiositat: els segueix més gent així que quan es fan presencials. El de Manlleu el van mirar unes trenta persones. Deu ser per aquell morbo de poder veure les cases dels regidors.

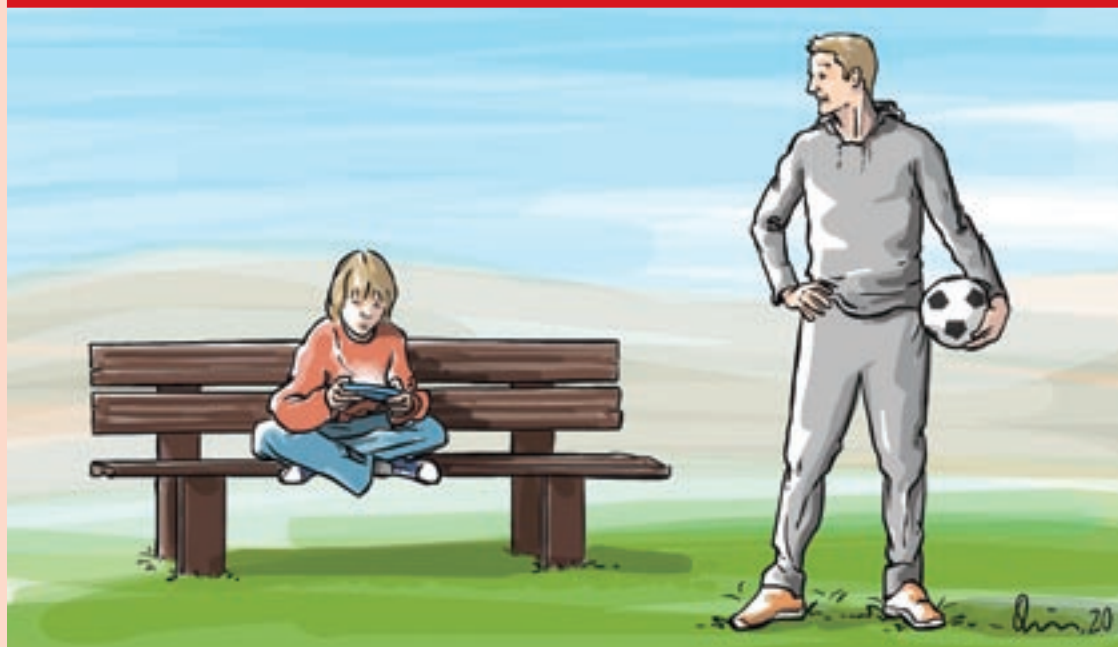
El futbolista

Compaginar el futbol amb la parella no és fàcil. Roba (o no) moltes hores. Omar Pérez, jugador del Torelló, explicava a les xarxes que volia plegar però amb aquest final abrupte de la Lliga s’ho repensarà: “Com li dic a la parenta que no puc plegar de futbol així i que jugaré un anyet més?”.

La parenta

La piulada del jugador del Torelló va donar per a molt. Tots els seus companys i membres de la directiva es desfeien en elogis cap a ell insistint que continués jugant. L’al·ludida també va respondre al fil amb un enigmàtic: “En parlem tot sopant”. No sabem com va acabar.

La vinyeta



EL 9 NOU

Presidenta Beth Codina
Director editorial Agustí Danés

Director edició
Víctor Palomar

Seccions

Dolors Altarriba (economia i monogràfics)
Vicenç Bigas (reportatges) / Miquel Erra (el calaix)
Albert Llimós (fotografia) / Esther Rovira (esports)
Jordi Vilarrodà (cultura)

Redacció

Clàudia Dinarès / Guillem Freixa / Arnau Jaumira / Isaac Moreno
Natàlia Peix / Guillem Rico / Sagi Serra / Jordi Sunyer / Txell Vilamala

Correctora Cristina Anfruns

Informàtica i producció Jordi Soler

Publicitat edicions Rosa Serra

Publicitat Lourdes Coma / Jordi Roca

Màrqueting Teresa Molas

Administració Esperança Polvillo

Redacció, Administració i Publicitat

Vic: Plaça de la Catedral, 2.
Tel. 93/889 49 49 - Fax 93/885 05 69
c/e direccio@vic.el9nou.com
c/e ripall@el9nou.com

Edició i Distribució

Premsa d'Osona, S.A. Plaça de la Catedral, 2

Impressió: Imprintsa

Dipòsit Legal: B-7.500-1978

Difusió controlada per OJD
Periòdic adherit al Consell de la Informació de Catalunya
www.el9nou.cat



8142056512562091



00430 814205651256001